

สร้างสุขภาคใต้ ครั้งที่ 10

การประชุมวิชาการประจำปี 2561

“สร้างคน สร้างงาน สร้างสุข ลานพลังที่ก้าวข้ามขีดจำกัดสู่สุขภาวะที่ยั่งยืน”

สุขภาวะเด็ก เยาวชนและครอบครัว: stanफัน สู่ความเป็นจริง

บทบรรณาธิการ: อาจารย์ มาศยา

ผู้เขียน: พัลลภา ยะสุโน เลิรินนา เพชรรัตน์ รัตนา ชูแสง อาอีเสาะ ตีมุง
มาเรียม ชัยสันทนะ อานัติ ห่วงกุหลา อรุโณ ชูแสง เทือนใจ ชูอักษร ปริวัตร กิจนิตย์ชีว
กองบรรณาธิการ: ผศ.ดร.ภก.พงศ์เทพ สุธิราษฎร์ ผศ.ดร.จุฑารัตน์ ลติรปัญญา
ดร.กุลทัต ทรงสัจยากร ดร.เพ็ญ สุขมาก ยามีติํ หวานนรุตัน เยาวลักษณ์ ศรีสุกใส

สร้างสุขภาคใต้ ครั้งที่ 10

การประชุมวิชาการประจำปี 2561

“สร้างคน สร้างงาน สร้างสุข سانพลังที่ก้าวข้ามมีดจำกัดสู่สุขภาวะที่ยั่งยืน”

เอกสารวิชาการประดิษฐ์

สุขภาวะเด็ก เยาวชนและครอบครัว: سانฟัน สุคามเป็นจริง

บทบรรณาธิการ:

ยศรี มากชาญ

ผู้เขียน:

พัฒนา ระสูลีํ ติวนน่า เพชรรัตน์ รัตนา ชูแสง
อาชีวะ ติมุง มาเรียม ชัยลันทะนະ อาณัติ หวังภูหลា
อาจุมา ชูแสง เตือนใจ ชูอักษร บริวาร กิตนิตย์ชีว์

กองบรรณาธิการ:

ผศ.ดร.ภา.พงศ์เทพ ลุธิรุ่งดิ ผศ.ดร.茱拉รัตน์ สดิรบัญญา
ดร.กลฑัต วงศ์ชัยากุร ดร.เพ็ญ สุขมาก
ยาเมีดี๊ หวานนรรัตน์ เยาวลักษณ์ ศรีสุกใส

จัดพิมพ์โดย:

สถาบันการจัดการระบบสุขภาพ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์
ชั้น 10 อาคารศูนย์ทัศนยกร การเรียนรู้ และอาหารบริหารวิชาการ
มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ อ.หาดใหญ่ จ.สงขลา 90110
โทรศัพท์ 074-282902 โทรสาร 074-282901

พิมพ์ที่:

ไฟ-บาร์ด. 280/2 หมู่ 6 ต.ปุณณกันธ์ ต.ทุ่งใหญ่ อ.หาดใหญ่ จ.สงขลา 90110
โทรศัพท์ 089-6595338 โทรสาร 074-551133

เกร็นนำ

“سانฝัน สู่ความเป็นจริง”

แนวคิดของสุขภาวะเด็ก เยาวชน และครอบครัว ภาคใต้ ท่ามกลางความหวังที่ทุกคนพยายามและมีความตั้งใจในการร่วมกัน จับมือเพื่อขับเคลื่อนงานเด็กและเยาวชน ภาคใต้ สู่ “ขบวนเด็กและเยาวชนภาคใต้บ้านเรา”

ข้อมูลสถานการณ์เด็กไทยในปัจจุบันมีความซับซ้อนเพิ่มมากขึ้น ทั้งการเปลี่ยนแปลงของสภาพแวดล้อม อยู่ท่ามกลางของปัจจัยเสี่ยงรอบด้าน ทั้งการดีมเหล้า สูบบุหรี่ การใช้สารเสพติด ห้องก่อںนวัยอันควร การทำแท้ง ติดเกม ก่ออาชญากรรมเป็นโรคซึมเศร้า ไปจนถึงการฆ่าตัวตาย รวมไปถึงเทคโนโลยีที่เข้ามามีอำนาจ และบทบาทต่อเด็กอย่างมาก กลายเป็นปัญหาสังคมที่เราต้องช่วยกันดูแลเป็นหูเป็นตา เพื่อปักป้องเด็กและเยาวชนบ้านเรา

สถานการณ์เด็กภาคใต้ก็เช่นเดียวกัน ด้วยบริบทความเป็นภาคใต้ ปัญหาและสถานการณ์ที่เกิดขึ้นจึงมีความซับซ้อนมาก ภาพทบทวนสถานการณ์และปัญหาที่เกิดขึ้นในปัจจุบันในเวทีการร่วมระดมความคิดเห็นในประเดิมเด็กเยาวชนและครอบครัว ของงานสร้างสุขภาคใต้ เพื่อหาปัจจัยสาเหตุที่เกี่ยวข้อง ทั้งปัจจัยເອົ້າ และปัจจัยอຸປະສົກ ในทุกๆ ด้าน ทั้งด้านคน ด้านสิ่งแวดล้อม และด้านกลไก รวมทั้งการมองถึงต้นทุนและแนวทางในการเคลื่อนงานต่อ เพื่อให้เกิดการดำเนินงานการเคลื่อนงานเด็กเยาวชนและครอบครัวไปในทิศทางเดียวกัน

การสถานพัฒนาบุวนเยาวชน จึงเป็นหัวใจสำคัญที่ทุกหน่วยงาน ทุกองค์กร ได้ร่วมระดมความคิดในการทบทวนข้อเสนอต่อหน่วยงาน และองค์กรต่างๆ ในปีที่ผ่านมา เพื่อยกระดับงานที่เกิดขึ้น พร้อมกับออกแบบยุทธศาสตร์สู่การสถานพัฒนาบุวนเยาวชนภาคใต้ ด้วยการสร้างความร่วมมือความเป็นหุ้นส่วนทางความคิด ทุน พื้นที่ รวมถึงประเดิมร่วมกันกับเครือข่ายทั้ง ภาครัฐ ภาคเอกชน ภาคประชาชน ภาควิชาการ ตลอดจนภาคนโยบาย สู่การขยายผลกิจกรรม ด้านสร้างเสริมสุขภาพและเชื่อมโยง บูรณาการ และขยายเครือข่าย ให้ครอบคลุมในภาคใต้

สร้างสุขภาวะให้ จึงเป็นอีกหนึ่งเวทีที่เครือข่ายภาครัฐจะได้ร่วมกันออกแบบและพัฒนาภาระร่วมกัน สู่การก้าวข้ามข้อจำกัดด้านสร้างเสริมสุขภาพอย่างเป็นรูปธรรมของการทำงานเด็กเยาวชน และครอบครัว ไปพร้อมกับการพัฒนานโยบายสาธารณะที่ส่งผลต่อเด็กเยาวชนและครอบครัวต่อไป

จากความหวังความสุขเด็กให้บ้านเรา ในปี 2558 สู่การรับฟังจากเสียงเล็ก..เล็ก เด็กเยาวชน และครอบครัว ภาครัฐ ในปี 2559 เพราฯ เราเชื่อว่า เสียงเล็ก เล็ก เหล่านี้จะเป็นพลังไปพร้อมกับการสร้างสรรค์ให้เกิดผลเมืองที่ดีในสังคมภาคใต้ และพวงเราวางว่า สถานการณ์ที่เกิดขึ้นกับปัญหาในปัจจุบันที่เป็นปัญหาท้าทายให้เครือข่ายได้ร่วมล้อมวงพูดคุยสานคน สานพลัง สานงาน สานความผัน สรุคความเป็นจริง ในปี 2561 เพื่อแลกเปลี่ยนข้อมูล และรวมพลัง สู่การขับเคลื่อนและสะท้อนปัญหาสู่แนวทางของการร่วมกันแก้ไข ต่อไป

ชาธิส มาศชาญ
หัวหน้าองค์กรศูนย์ล่อสารเด็กไทยฯ
(องค์กรสาธารณะประโยชน์ เลขที่ 4314)

สารบัญ

• แนวโน้มสถานการณ์	6
• ทบทวนข้อเสนอจากงานสร้างสุข ปี 2559 และการขับเคลื่อนที่ผ่านมา	10
1. ข้อเสนอห้องเด็ก เยาวชน จากงานสร้างสุข ปี 2559	15
2. การขับเคลื่อนข้อเสนอที่ผ่านมา	18
3. ผล สถานการณ์ การเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้น	20
4. การสร้างเคราะห์และก่อต้นที่เรียน เป้าจัย กระบวนการ และกลไกต่อการขับเคลื่อนให้เป็นไปตามข้อเสนอ ที่ผ่านมา	22
5. ข้อเสนอในปี 2561 กระบวนการและกลไกใหม่	26
5.1 ข้อเสนอการขับเคลื่อนในระดับภาคสู่รูปธรรม ของพื้นที่	26
5.2 ข้อเสนอต่อหน่วยงานและองค์กร	27
• สถานการณ์การดำเนินงานด้านเด็ก	37
1. พัฒนาการเด็กด้วยการอ่าน	37
2. วัยเท่าทันสื่อด้วยชุมชน 3 ดี	54
3. Active Citizen พลังพลเมืองสร้างนักสื่อสาร สุขภาวะที่ดีในรัฐ	64
4. พื้นที่...ดีจัง สู่พื้นที่สร้างสรรค์พื้นที่ปลอดภัย	77
5. สิทธิของเด็กฯ เรื่องไม่เลิกที่ผู้ใหญ่ต้องใส่ใจ	81
6. เยาวชนค้นหาสันติภาพ	87
7. สร้างพลังความร่วมมือสู่การเปลี่ยนแปลงการศึกษา เพื่อเด็กเพื่อชุมชน	93
8. 13 ปี เครือข่ายเยาวชนชาวเลอันดามัน	102
• กรณีศึกษาพื้นที่ร่วมปฏิบัติการ	108
1. พัฒนิยม	

แนวโน้มสถานการณ์

สถานการณ์โลกที่เปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็ว และมีความซับซ้อนมากขึ้น ได้สร้างผลกระทบต่อวิถีชีวิตของผู้คน รวมถึงเด็กเยาวชนเป็นอย่างมาก เนื่องจากระบบครอบครัว ระบบการศึกษา กระบวนการการเรียนรู้และถ่ายทอดทางสังคมแบบในอดีตก้าวไม่ทันต่อการเปลี่ยนแปลง เด็กและเยาวชนไทยขณะนี้กำลังเผชิญกับความเสี่ยงมากมายจากสังคมถึงเวດล้อมและวัฒนธรรมอันตรายที่ล้อมรอบตัว เด็กและเยาวชนจำนวนมากซึ่งซับพลุติกรรมความรุนแรง สื่อสารมวลชนจากรัฐ เสพยาเสพติด มีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรอยู่ในแหล่งมั่วสุมและอื่นๆ จนพฤติกรรมเหล่านี้กลายเป็นส่วนหนึ่งของชีวิตร่วมสมัยของเด็กและเยาวชนที่เติบโตขึ้นทุกวัน

สำหรับสถานการณ์เด็กและเยาวชนในภาคใต้ในปัจจุบัน เป็นผลจากการพัฒนาที่ผ่านมา มีทั้งสถานการณ์ทั่วไป สถานการณ์เชิงลบ และสถานการณ์เชิงบวก ซึ่งประมวลได้ดังนี้

- ประชากรวัยเด็ก (0-14ปี) จะมีสัดส่วนลดลงจากร้อยละ 28 ในปี 2543 เป็นร้อยละ 26 ในปี 2549 ขณะที่ประชากรวัยแรงงานเพิ่มขึ้นมาก และประชากรวัยสูงอายุเพิ่มขึ้นเล็กน้อย
- อัตราการตายของทารกเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องจาก 6.6 คนต่อการเกิดมีชีพ 1,000 คน ในปี 2544 เป็น 7.3 และ 7.9 คน ในปี 2545 และปี 2546 ตามลำดับ โดย

จังหวัดชายแดนภาคใต้มีอัตราการตายของทารกสูงมาก ที่สุดมาโดยตลอด เนื่องจากบริการสาธารณสุขของรัฐ ที่ไม่สอดคล้องกับวิถีชีวิตและความเชื่อของท้องถิ่น

- คุณภาพการศึกษามีปัญหาค่อนข้างมาก โดยคะแนนผลการทดสอบเฉลี่ยปี 2544-2546 ระดับประถมศึกษา สูงกว่าร้อยละ 40 แต่ส่วนใหญ่อยู่ในระดับต่ำกว่าเกณฑ์การผ่านร้อยละ 50 และคะแนนดังกล่าวมีแนวโน้มลดลง ในทุกวิชา ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ส่วนใหญ่อยู่ในระดับต่ำกว่าเกณฑ์การผ่านร้อยละ 50 แต่มีแนวโน้มเพิ่มขึ้น ยกเว้นความสนใจด้านภาษาอังกฤษที่มีแนวโน้มลดลง และระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย มีคะแนนเฉลี่ยต่ำกว่าร้อยละ 40 ในทุกวิชาและมีแนวโน้มลดลง ยกเว้นความสนใจด้านภาษาไทยที่มีแนวโน้มเพิ่มขึ้น เมื่อเปรียบกับในระดับประเทศแล้วพบว่าภาคใต้มีปัญหาคุณภาพการศึกษาค่อนข้างมากเช่นเดียวกับภาคตะวันออกเฉียงเหนือ
- เยาวชนมีพฤติกรรมที่เป็นปัญหานลายประการที่สำคัญ ได้แก่ ขับรถประมาทรวดเสียว/ผิดกฎหมาย ติดยาเสพติด ตั้งแก่งจีบลันลักษณะ ทะเลวิวาท เล่นการพนัน เที่ยวกลางคืน คบเพื่อนไม่ดี เอาแต่ใจตัวเอง ติดโทรศัพท์尼ยมมีเพศสัมพันธ์ก่อนแต่ง ดื่มสุราสูบบุหรี่ (กลุ่มเยาวชนอายุ 15-19 ปี มีอัตราการสูบบุหรี่เท่ากับภาคเหนือซึ่งเป็นอัตราที่สูงกว่าทุกภาค) ส่วนเยาวชนอายุ 20-24 ปี มีแนวโน้มการดื่มสุราและสูบบุหรี่เพิ่มขึ้น ในขณะที่กลุ่มอายุ 25-29 ปี และกลุ่มอายุ 60 ปีขึ้นไป มีแนวโน้มการดื่มสุราและสูบบุหรี่ลดลง

เวทีการพูดคุยประจำเดือนสถานการณ์เด็กและเยาวชนของภาคใต้ ปี 2561 พบว่า ปัญหาสำคัญที่จำเป็นต้องแก้ไขอย่างเร่งด่วนดังนี้

- พัฒนาการเด็ก เช่น ทุพโภชนาการ การส่งเสริมการอ่านในเด็กปฐมวัย เพิ่มพื้นที่ทางกาย
- ทักษะการรู้เท่าทัน เช่น เท่าทันสื่อ การบริโภคสื่อ นักสื่อสารสร้างสรรค์ สื่อศิลปวัฒนธรรม
- พลเมืองตื่นรู้ Active citizen เช่น พฤติกรรม พลังสื่อ พลเมือง

- ปัจจัยเสี่ยง เช่น ปากป้องนักสูบหน้าใหม่ และกลอหอหอล์ สารเสพติด ท้องไม่พร้อม ภาวะโภชนาการ การค้ามนุษย์ การพนัน อุบัติเหตุบนท้องถนน
- สิทธิเด็ก เช่น การอยู่รอด ได้รับการศึกษา ที่อยู่อาศัย การละเมิดสิทธิ์ ความเหลื่อมล้ำ สวัสดิการ
- เยาวชนกับความรุนแรง เช่น สันดิග พครอบครัว
- การศึกษา เช่น คุณภาพการเข้าถึงการศึกษา การศึกษาทางเลือก
- พื้นที่สร้างสรรค์ เช่น พื้นที่เรียนรู้ พื้นที่ปลอดภัย พื้นที่เล่น
- ชาติพันธุ์

กบกวนหัวเสนอ จากงานสร้างสุข ปี 2559 และการขับเคลื่อนที่ผ่านมา

จากแนวคิด “ความหวัง...ความสุข เด็กใต้บ้านเรา” เป็นหัวข้อประเดิมของห้องเด็ก เยาวชนและครอบครัว ในประเดิมความมั่นคงของมนุษย์สู่การขับเคลื่อนคนรุ่นใหม่ภาคใต้ ในปี 2558 ได้เห็นภาพกลุ่มเด็กเยาวชนของจังหวะก้าวความมั่นคงของมนุษย์ ด้านเด็ก

ภาพแสดง: แนวคิดจากห้องเด็กเยาวชนและครอบครัว ในปี 2558

เยาวชนและครอบครัว ว่ามีภาคีได้ ทำอะไร อยู่ที่ไหน มีการดำเนินงานอย่างไร สู่การเชื่อมสัมพันธ์ การเชื่อมพื้นที่ การเชื่อมคน และการเชื่อมงานของคนรุ่นใหม่ภาคใต้ สู่ความหวังความสุขเด็กใต้บ้านเรา

แนวคิดดังกล่าว สู่การเชื่อมงานเด็กใต้สร้างสุขในปี 2559 เป็นการขับเคลื่อนเพื่อให้เกิดข้อเสนอและนโยบายกับหอการค้าชีวนะ ศพช. สนพช. พม. ศธ. ThaiPBS/สวท. สสส. เพื่อเรียนรู้สถานการณ์โลกที่มีการเปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็ว ซับซ้อนมากขึ้น ผลกระทบต่อวิถีชีวิตของผู้คน รวมถึงเด็ก-เยาวชนและครอบครัว เพื่อสร้างกลไกระดับภาคใต้ ในการเรียนรู้สู่การขยายผลกิจกรรม ด้านสร้างเสริมสุขภาพและเชื่อมโยง บูรณาการ และขยายเครือข่าย

ภาพแสดง: แนวทางในการขับเคลื่อนงาน
ประเด็นเด็กเยาวชนและครอบครัว ปี 2559

เพื่อพัฒนากิจกรรมด้านสร้างเสริมสุขภาพของการทำงานเด็ก-เยาวชน และครอบครัว สู่การพัฒนานโยบายสาธารณะ

ผศ.ดร.จุฑารัตน์ สถาปัณญา นักวิชาการ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ได้สรุปประเด็นของการจัดห้อง พูดคุยสถานการณ์เด็กและเยาวชน ดังนี้ เรามีเด็กและเยาวชน คือ 23% ของประชากรทั้งประเทศ ลักษณะปัญหาของเด็กและเยาวชนเป็นสหปัจจัยที่มีสาเหตุทั้งปัจจัยภายในตัวเด็ก โดยเฉพาะสุขภาวะทางจิตใจ ปัจจัยด้านครอบครัว ระบบการศึกษา สื่อ ข่าวสาร และปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมอื่นๆ ที่มีผลกระทบต่อการดำเนินชีวิตของเด็ก และครอบครัว ความไม่รู้ ไม่เข้าใจ และไม่พร้อมในการดูแลเด็กและเยาวชนของสังคม และผู้เกี่ยวข้อง พร้อมข้อเสนอแนะประเด็นการทำงานด้านเด็กและเยาวชน ดังนี้

ภาพแสดง: บรรยากาศเวทีเสวนา และล้อมวงคุยเพื่อขับเคลื่อนนโยบายต่อหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

1. เรามีการทำงานแบบเครือข่ายเชิงหลากหลาย ต้องมีการทำงานเชิงเครือข่าย สิ่งสำคัญคือระบบข้อมูล องค์ความรู้การทำงานด้านเด็กและเยาวชน ต้องยกระดับความรู้เอาไปใช้ต่อ
2. กลุ่มเด็กและเยาวชนมีความหลากหลาย ภาคใต้มีความเปร่าบาง บริบทศาสนาที่แตกต่างกัน ระบบการคัดกรองเด็กเป็นสิ่งสำคัญ เรaphaelnaเด็กให้เป็นกำลังสำคัญในการสร้างเสริมสุขภาพ จำเป็นต้องมีระบบสร้างความเข้าใจให้กับพี่เลี้ยงในการสนับสนุนและช่วยเหลืองานของเด็กและเยาวชน
3. การสร้างความมั่นคงและคุณค่าของคนทำงานด้านเด็กและเยาวชน
4. การสร้างความรู้ เครื่องมือ หรือเราต้องมีการทดสอบบทเรียนซึ่งมีกระบวนการต่างๆ เช่น การทำงานเชิง Area-based โดยปลูกฝังให้เด็กรู้จักคิด วิเคราะห์ จะได้มีภูมิต้านทาน สามารถเรียนรู้เป็นวิเคราะห์เป็น
5. การมีพื้นที่สร้างสรรค์สำหรับเด็ก
6. ผู้ใหญ่ต้องปรับทัศนคติในการทำงานด้านเด็กและเยาวชน พึงเสียงเด็กเป็น ลดช่องว่าง และสามารถพัฒนาเด็กและเยาวชนให้เป็นต้นแบบการทำงาน
7. การยกระดับคุณค่าการทำงานด้านเด็กและเยาวชน การเสริมระบบคุณค่า และยกระดับมาตรฐานการทำงาน
8. กลไกการพัฒนางานของภาครัฐ ต้องเข้ามาเชื่อมหนุนเสริมการทำงานกับคนในพื้นที่ เช่น ระดับตำบล ให้มีการปฏิบัติการจริงอย่างถี่บีบเด็กออกจากกลไกของภาครัฐ

9. ระบบกระทรงศึกษาธิการน่าจะมีประสิทธิภาพมากที่สุด
ในการแก้ปัญหาเด็กใน Setting ของพื้นที่ โดยมีหลักสูตร การเรียน
การสอน บุคลากรในโรงเรียนเป็นความหวังให้กับเด็กและเยาวชน
โรงเรียนจำเป็นต้องยึดหลักคุณค่า ความดี ของเด็กและสร้าง
อนาคตให้กับเด็ก ต้องไม่เน้นเฉพาะเด็กเก่ง ควรมีระบบช่วยเหลือเด็ก
คัดกรอง และช่วยเหลือแก้ปัญหาเด็กไม่ให้เกิดพฤติกรรมเสื่อม

10. โรงเรียนพ่อแม่ น่าจะมีกลุ่มสาขาวรรณสุขมาเป็นวิทยากร
เข้ามาพัฒนาคนที่เป็นพ่อหรือแม่

11. อย่างให้มีศูนย์ประสานงาน หรือศูนย์รับเรื่องราวของเด็ก
และเยาวชน

12. อย่างให้มีระบบกองทุนสุขภาพตำบล ของบประมาณ
สนับสนุนด้านเด็กและเยาวชน ถ้าเป็น สปสช.งบประมาณสำหรับ
เด็กจะน้อยมาก เพราะจำกัดให้ทำเฉพาะด้านสุขภาพ ควรมีงบ
ประมาณให้เด็กทำกิจกรรมสร้างสรรค์

13. ควรมีสื่อสร้างสรรค์ที่ดีสำหรับเด็กและเยาวชนเป็น
เครื่องมือสำคัญให้เด็กเกิดการเรียนรู้

14. ข้อเสนอจะส่งไปตระกูล ส.ถึงบอร์ดของกองทุน เรายัง
การเชิญชวนขอนัดภาคที่เกี่ยวข้องกับสื่อของภาคใต้ หลายเรื่อง
เป็นนิมิตใหม่ที่ดี เพื่อสร้างนวัตกรรมด้านสื่อรวมกันในภาคใต้

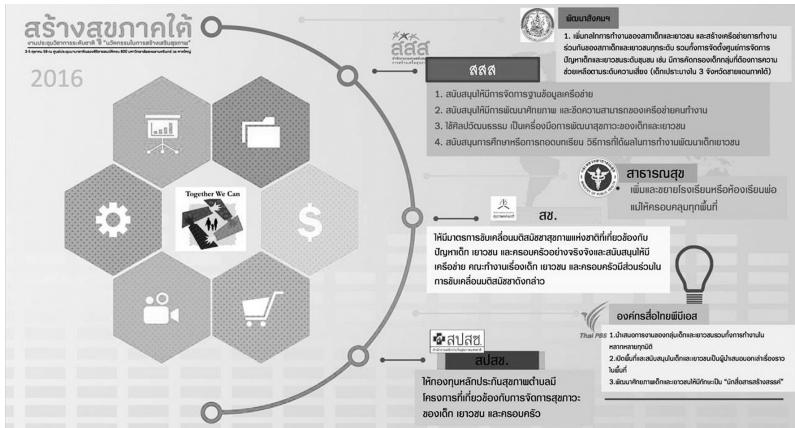
15. อย่างให้กำหนดเป็นรูปธรรม โดยมีวาระร่วมเชิงประเต็ง
เชิงเครือข่าย น่าจะมีกรรมการของพื้นที่สัก 1 ชุด เชิงโครงสร้างเพื่อ
เป็นตัวแทนในการทำงานเป็นรูปธรรม โดยมีเด็กและเยาวชนเข้ามา
มีส่วนร่วม เพื่อทดลองปฏิบัติการ สสส.จะร่วมสนับสนุนให้เกิด

1. ข้อเสนอห้องเด็ก เยาวชน จากงานสร้างสุข ปี 2559

สร้างสุขภาคใต้

งานประชุมวิชาการระดับชาติ 1 “นวัตกรรมในการสร้างเสริมสุขภาพ”

3-5 ตุลาคม 59 ณ ศูนย์ประชุมนานาชาติดิจอลองสีรีราชสมบัติครบ 60 ปี มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วช.หาดใหญ่

ทบทวนข้อเสนอจากงานสร้างสุขปี 2559 และปีที่ผ่านมา

สสส.

1. สนับสนุนให้มีการจัดการฐานข้อมูลเครือข่ายคนทำงาน
เรื่องเด็กและเยาวชน

2. สนับสนุนให้มีการพัฒนาศักยภาพ และขีดความสามารถ
ของเครือข่ายคนทำงาน ทั้งในเชิงประเด็นและเชิงพื้นที่ รวมถึง
การพัฒนาเครือข่าย มือ วิธีการ และความรู้ในการทำงาน เพื่อพัฒนา
เด็กและเยาวชน

3. เพิ่มแผนงานสื่อศิลป์暨นธรรมสร้างสรรค์สุขภาพ เพื่อใช้ศิลป์暨นธรรม เป็นเครื่องมือการพัฒนาสุขภาวะของเด็กและเยาวชน

4. สนับสนุนการศึกษาหรือการทดลองบทเรียน วิธีการที่ได้ผลในการทำงานพัฒนาเด็กเยาวชน เช่น Project Base, Case Study ฯลฯ (เปิดพื้นที่ให้เด็กทำงานจริง เปิดพื้นที่สร้างสรรค์ ให้โอกาสปรับทัศนคติผู้ใหญ่/สังคมที่มีต่อเด็ก)

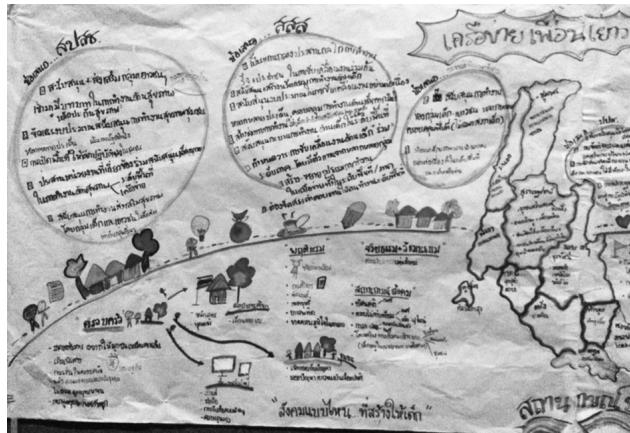
สช.

ให้มีมาตรการขับเคลื่อนมติสมัชชาสุขภาพแห่งชาติที่เกี่ยวข้องกับปัญหาเด็ก เยาวชน และครอบครัวอย่างจริงจังและสนับสนุนให้มีเครือข่าย คณะกรรมการเรื่องเด็ก เยาวชน และครอบครัวมีส่วนร่วมในการขับเคลื่อนมติสมัชชาดังกล่าว

สปสช.

ให้กองทุนหลักประกันสุขภาพดำเนินโครงการที่เกี่ยวข้องกับการจัดการสุขภาวะของเด็ก เยาวชน และครอบครัว

- กระทรงสาธารณะข
เพิ่มและขยายโรงเรียนหรือห้องเรียนพ่อแม่ให้ครอบคลุมทุก
พื้นที่**
- สถานีโทรทัศน์ ไทยพีบีเอส**
1. ออกแบบการสื่อสารที่สร้างสรรค์ และเป็นไปเพื่อการ
เรียนรู้ของเด็กและเยาวชน
 2. เพิ่มเวลาการสื่อสารที่เกี่ยวข้องกับสุขภาวะของเด็กและ
เยาวชน

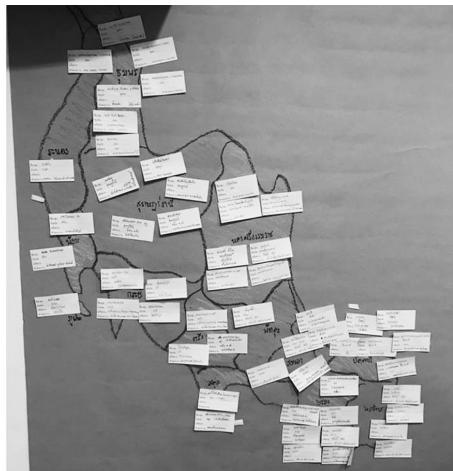
องค์กรอื่นๆ:

กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์
เพิ่มกลไกการทำงานของสภาเด็กและเยาวชน และสร้าง
เครือข่ายการทำงานร่วมกันของสภาเด็กและเยาวชนทุกระดับ รวมทั้ง
การจัดตั้งศูนย์การจัดการปัญหาเด็กและเยาวชนระดับชุมชน เช่น
มีการคัดกรองเด็กกลุ่มที่ต้องการความช่วยเหลือตามระดับความเสี่ยง
(เด็กประจำบ้านใน 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้)

2. การขับเคลื่อนข้อเสนอที่ผ่านมา

ที่ผ่านมาเครือข่ายเด็กและเยาวชนภาคใต้ ได้มีการติดตาม และประเมินสถานการณ์จากข้อเสนอในงานสร้างสุขภาคใต้ ปี 2559 ต่อหน่วยงานและองค์กรต่าง ๆ ในรูปแบบรายประเด็นหรือหน่วยงาน และองค์กรที่ทำงานหรือเกี่ยวข้องไปยังบันและเคลื่อนงานอย่างไม่เป็นทางการ เนื่องจากเครือข่ายประเด็นด้านเด็กและเยาวชน มีได้มีศูนย์กลางหรือกลไกในการทำงานร่วมกัน แต่ก็พยายามขับเคลื่อน ในมิติที่ตนเองเกี่ยวข้อง นอกเหนือนี้ ยังได้ใช้กิจกรรมจากการหนุนเสริมของงานสร้างสุขภาคใต้เป็นตัวเชื่อมให้เกิดกระบวนการร้อยเรื่องร้อยประเด็นงานในพื้นที่ ดังนี้

การ Mapping ข้อมูลเครือข่ายองค์กรหรือหน่วยงานที่ทำงานด้านเด็กและเยาวชนในพื้นที่ภาคใต้ ผ่านการเชื่อมข้อมูลและประเด็นของการทำงานด้านเด็กและเยาวชน โดยเป็นฐานข้อมูลเครือข่ายคนทำงานเรื่องเด็กและเยาวชน

การสนับสนุนการศึกษาหรือการถอดบทเรียน ผ่านวิธีการที่ได้ผลในการทำงานพัฒนาเด็กเยาวชน เช่น Project Based, Case Study ฯลฯ โดยได้รับการอนุมัติเสริมผ่านกลไกของ สจรส.มอ. ในงานสร้างสุขภาคใต้ ผ่านการร่วมถอดบทเรียนและเรียนรู้ในพื้นที่ของเครือข่ายพัฒน์ยิ่ง ซึ่งเป็นการเปิดพื้นที่ให้เด็กทำงานจริง เปิดพื้นที่สร้างสรรค์ ให้โอกาส ปรับทัศนคติผู้ใหญ่/สังคมที่มีต่อเด็ก

การเพิ่มกระบวนการเรียนรู้ผ่านแผนงานสื่อศิลปะวนธรรม สร้างเสริมสุขภาพ เพื่อใช้ศิลปะวนธรรม เป็นเครื่องมือการพัฒนาสุขภาวะของเด็กและเยาวชน โดยได้มีเครือข่ายในภาคใต้ที่ได้ร่วมออกแบบและได้รับการสนับสนุนและพัฒนาโครงการผ่านกิจกรรมของสื่อศิลปะวนธรรมสร้างเสริมสุขภาพ สสส.

ทั้งนี้ ข้อค้นพบดังกล่าว หากมองในภาพรวมสู่ชื่อเสนอในระดับนโยบาย พบร่วมกันว่า หลายองค์กรไม่สามารถนำข้อเสนอหรือนโยบายไปปรับใช้หรือให้เกิดได้จริง เนื่องจากหลายองค์กรไม่สามารถไปบังคับหรือบังคับองค์กรนั้นๆ ได้ จึงควรออกแบบข้อเสนอที่เป็นรูปธรรมในการปฏิบัติการร่วมกัน

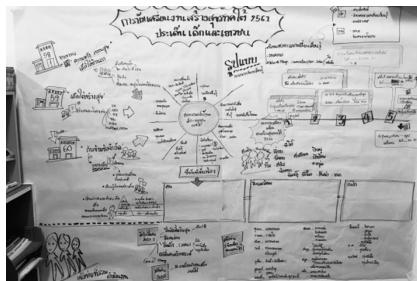
3. ผล สถานการณ์ การเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้น

ปี 2561 ได้มีการขยายการขับเคลื่อนงานผ่านแนวคิด ก้าวข้ามขีดจำกัด สิ่งที่อยากรهنคือ พื้นที่รูปธรรมการเคลื่อนงานร่วมกับภาคีและเรียนรู้ข้ามเครือข่ายที่หลากหลายประเด็นยิ่งขึ้น โดยการเชื่อมประสานการทำงานเด็กเพื่อพัฒนาศักยภาพเด็ก/พัฒนากระบวนการทำงาน แบ่งได้ 2 ระดับ คือ ผู้ใหญ่กับเด็ก และ เด็กกับเด็ก

● ระดับการทำงาน

ผู้ใหญ่กับเด็ก

เด็กกับเด็ก

ภาพแสดง: แผนปฏิบัติการในการขับเคลื่อน
ประเด็นเด็กเยาวชนและครอบครัว ปี 2561

ปัจจัย กลไก กระบวนการ ในการขับเคลื่อนงาน ให้เกิดผลเชิงรูปธรรม

1. ภาคีเครือข่ายตัวแทนของกลุ่มคนทำงานด้านเด็กภาคใต้ มีประเด็นการทำงานที่หลากหลาย อาทิ ประเด็นเรื่องพัฒนาการเด็ก เช่น สร้างเสริมวัฒนธรรมการอ่าน ประเด็นการสร้างพื้นที่สร้างสรรค์ สร้างการเรียนรู้สำหรับเด็ก เยาวชน และครอบครัว เมืองสีอุปสร้างสรรค์ ของชุมชน 3 ดิวิสชัน พื้นที่นี้ดึง ประเด็นการศึกษาทางเลือก การศึกษาบนฐานชุมชน ประเด็นสื่อศิลปวัฒนธรรม ประเด็นสิทธิเด็ก ประเด็นทักษะชีวิต ประเด็นสันติภาพ ประเด็นพลเมืองตื่นรู้ ประเด็น สุขภาวะทางเพศ ประเด็นด้านสิ่งแวดล้อม ประเด็นเท่าทันสื่อ ประเด็นผู้บริโภค และประเด็นพลเมืองนักสื่อสารสร้างสรรค์ ที่กระจาย ตัวอยู่ทั่วภาคใต้ แต่ขาดการทำงานเชื่อมร้อยกันเป็นเครือข่ายเชิง ประเด็น และเชิงพื้นที่ จึงไม่เกิดการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ร่วมกัน เพื่อขับเคลื่อนสู่รูปธรรม

2. กลไก การทำงานของภาคีเครือข่ายเด็กและเยาวชน ภาคใต้ ในภาพรวมมองว่ายังขาดการเชื่อมร้อยการทำงานเชิงประเด็น ในพื้นที่ต่าง ๆ ร่วมกันเพื่อให้เกิดการขับเคลื่อนในเชิงนโยบาย การทำงานสู่การขับเคลื่อนเชิงยุทธศาสตร์ยังขาดกลไกตัวเชื่อมกลาง ทุกเครือข่าย รวมไปถึงการหนุนเสริมทางวิชาการ ทั้งงานวิจัยและ ข้อมูลชุดประสบการณ์ของเครือข่ายเพื่อให้เกิดขับวนเด็กและเยาวชน ภาคใต้ร่วมกันที่ผ่านมา อาจจะมีการขับเคลื่อนงานที่เป็นรูปธรรม ของภาคใต้ โดยการเชื่อมร้อยระหว่างประเด็นและระหว่างพื้นที่ สู่การดำเนินงานเพื่อสร้างการเปลี่ยนแปลงในระดับต่าง ๆ ของสังคม เช่น การจัดพื้นที่สร้างสรรค์เพื่อสร้างแรงบันดาลใจในมหกรรมปลูกใจ

เมืองใต้ Spark U การจัดเวลาที่ของเครือข่ายนักสื่อสารสร้างสรรค์ ไอเดียสุขภาวะภาคใต้ (คิดดีไอดอล) ใน 7 จังหวัดภาคใต้สู่การสร้างสรรค์สื่อเพื่อการสร้างผลเมืองของสำนัก 5 สำนักงานกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ สสส. และการขับเคลื่อนงานเชิงนวัตกรรมคนทำงานด้านเด็ก 14 องค์กรในภาคใต้และ 58 องค์กรในระดับประเทศ โดยกลไกมูลนิธิอาสาสมัครเพื่อสังคม ผ่านเครือข่ายการทำงานของแต่ละองค์กร เช่น กิจกรรมเรียนรู้ หลักสูตรการเรียนรู้ การสร้างพื้นที่สร้างสรรค์ การสร้างสื่อดิจิทัล การขับเคลื่อนงานดังกล่าว�ังขาดมิติของการทำงานเชื่อมร้อยเครือข่ายด้านเด็กและเยาวชนภาคใต้ ในมิติของ “ข่วนเด็กและเยาวชนภาคใต้” ร่วมกัน

4. การสังเคราะห์และถอดบทเรียน ปัจจัย กระบวนการ และกลไกต่อการขับเคลื่อน ให้เป็นตามข้อเสนอที่ผ่านมา

ในปี 2561 ทางเครือข่ายห้องเด็ก เยาวชน และครอบครัว ภาคใต้ ได้ร่วมออกแบบกระบวนการในการจัดการเรียนรู้กับกลุ่มเด็ก เยาวชน และครอบครัว สู่การเลือกถอดบทเรียนและสังเคราะห์ การขับเคลื่อนงานในพื้นที่ของเครือข่ายพัฒน์ พื้นที่จังหวัดพัทลุง การลงพื้นที่ถอดบทเรียนและสังเคราะห์ข้อมูลต้นแบบเพื่อถอดชุดประสบการณ์ความรู้ในการขับเคลื่อนงานสุขภาวะเด็กเยาวชนและครอบครัวสู่การก้าวข้ามจำกัดในการทำงานบูรณาการทุกภาคส่วน

ในแต่ละระดับ และคันหาจุดคานังด ข้อเสนอโดยบ่ายต่อองค์กรต่างๆ จากปี 2558 เพื่อเป็นบทเรียนให้กับห้องเด็กและเยาวชนในปี 2561 และออกแบบการเขียนข้อมูลนำเข้าสู่ข้อเสนอในเวทีสร้างสุข ผ่านกระบวนการลงพื้นที่ตัวอย่างที่เป็นรูปธรรมของการก้าวข้ามข้อจำกัดในประเด็นเด็ก เยาวชน และครอบครัว เพื่อร่วมปฏิบัติการลดอัตราสัพเพห์ร่วมกัน พร้อมนำเครื่องมือวิจัยชุมชนมาร่วมใช้และเรียนรู้ร่วมกัน ตามข้อเสนอแนะในเวทีของการพูดคุยในปี 2559 จากแนวคิด หัวข้อ เด็กใต้สร้างสุข สู่การขับเคลื่อนเพื่อให้เกิดข้อเสนอและนโยบายกับหลายองค์กร เพื่อพัฒนาภารกิจกรรมด้านสร้างเสริมสุขภาพของการทำงานเด็ก เยาวชน และครอบครัว สู่การพัฒนานโยบายสาธารณะ

กระบวนการในการปฏิบัติการของพื้นที่ผ่านการเป็นเมืองสร้างสรรค์ สู่ชุมชน 3 ดิลกิสุข ได้แก่ สีอดี พื้นที่ดี และภูมิดี สู่การสร้างพื้นที่สร้างสรรค์ เริ่มต้นจากชุมชนเล็กภายในหมู่บ้าน ใช้พื้นที่สวนยางเป็นพื้นที่ร่วมปฏิบัติการร่วมกันผ่านการสร้างแกนนำเยาวชนในชุมชนสู่การแลกเปลี่ยนประเด็นปัญหาและสถานการณ์ในพื้นที่ นำเอาเครื่องมือศิลปะผ่านกระบวนการชุมชน เช่น มินิราห์ การร้อยลูกปัด

หนังตะลุง ทักษะชีวิตมาร่วมเรียนรู้สู่การขับเคลื่อนปัญหาและสถานการณ์ในชุมชน รวมไปถึงสื่อวัฒนธรรมชุมชน “ผ้าถุง” ที่ก่อให้เกิดกระบวนการและทักษะจากภายในจิตใจของเด็กและเยาวชน สู่การนำมาขับเคลื่อนเป็นภาระของจังหวัด โดยมีการเชื่อมโยงระหว่างกลุ่มต่างๆ เช่น กลุ่มสตรี กลุ่มสวนผักคนเมือง ชาววัฒนธรรมนุนเสริม ให้เกิดพลังในชุมชนขยายต่อไปในระดับจังหวัดหัว奠定了 ทั้งยังสามารถขยายไปยังชุมชนพื้นที่ใกล้เคียงที่สนใจ โดยกระบวนการสร้างแรงบันดาลใจในพื้นที่อื่นพร้อมหากความคิดมาช่วยหนุนเสริมการสร้างพื้นที่กลาง สร้างเครือข่ายฝ่านพื้นที่สวนสาธารณะพัทลุง สู่การจัดงานมหกรรมภายใต้ “พัทลุงยิ่ม” ที่เป็นพื้นที่ให้เด็กและเยาวชน พัทลุง และเครือข่ายอื่นๆ ได้เข้ามาร่วมกันแลกเปลี่ยน นยาภาพชัดเจนของพื้นที่ ประดิษฐ์ แกนนำเยาวชน ผู้ใหญ่ในการหนุนเสริม และภาคีเครือข่าย ทั้งภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาชน สู่การก้าวข้ามจำกัดในการดำเนินงานร่วมกัน

“เด็ก สร้างแรงบันดาลใจ ผู้ใหญ่ Mara ร่วมหนุนเสริม กิจกรรม สู่ภาระของผ้าถุงเปลี่ยนเมือง”

กระบวนการเรียนรู้ของพื้นที่สร้างสรรค์ “พัทลุงยิ่ม” มีการนำศิลปวัฒนธรรมชุมชน “ผ้าถุง” เข้ามาเป็นเครื่องมือหนึ่งที่เด็กร่วมกันคิด ร่วมกันออกแบบกับผู้ใหญ่ที่เป็นพี่เลี้ยง และร่วมมองหาเป้าหมายในการสร้างทักษะชีวิตและคุณภาพชีวิตที่ดี สำหรับเด็ก รวมทั้งร่วมเรียนรู้สู่การขับเคลื่อนปัญหาและสถานการณ์ในชุมชน โดยมีกลุ่มเป้าหมายหลัก คือ เด็ก เยาวชน และครอบครัว ผ่านการสร้างแกนนำในชุมชน และให้เด็กได้เป็นผู้ออกแบบและสื่อสารกันเอง โดยมีผู้ใหญ่เป็นผู้หนุนเสริมงบประมาณและแรงบันดาลใจในการทำงานร่วมกัน

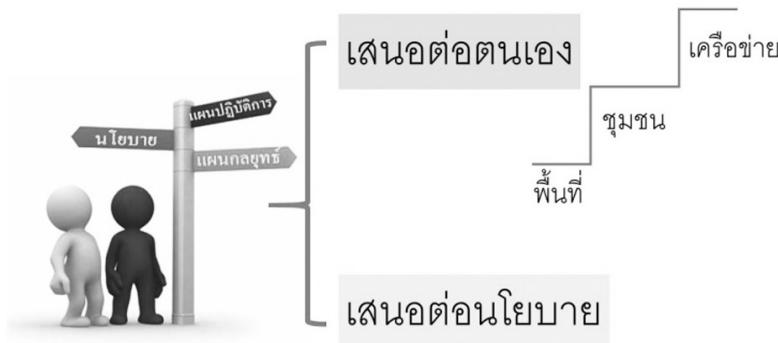
**ปัจจัยที่นำสู่ความสำเร็จ ข้อค้นพบสำคัญจากการร่วม
ถอดบทเรียนของเครือข่าย “พัฒนยิ่ม” ทำให้ได้เห็นการนำ “ทุน”
ในพื้นที่มาใช้ให้เกิดประโยชน์ ทั้ง “คน” บุคลากรหรือผู้ใหญ่ที่เป็น
แบบอย่างการทำงานที่ดี และการสร้างแก่นนำจากรุ่นต่อรุ่น ด้วยการ
สร้างแก่นนำกันเองแบบพี่สอนน้องและน้องเดินตามพี่ ภายใต้ความ
มีอิสระในการออกแบบหรือแสดงความคิดเห็น ปัจจัยที่สอง คือ
การมุ่งเป้าหมายการทำงานมากกว่า “เงิน” โดยพูดว่าภาคีเครือข่าย
หรือแหล่งทุนที่มีการทำงานแบบบูรณาการจะเน้นเป้าหมายในการ
ดำเนินงานเป็นหลัก ไม่ได้มองที่ตัวแหล่งทุนหรือผู้สนับสนุนอย่าง
เดียว ปัจจัยที่สาม คือ “งาน” มีความต่อเนื่อง การดำเนินการ
ของกิจกรรมมีความถี่ในแต่ละเดือนที่กิจกรรมที่หลากหลาย มีการ
สอดรับระหว่างกิจกรรมมีเครื่องมือที่สามารถก่อให้เกิดนวัตกรรม
ในการสร้างสรรค์และสามารถเป็นต้นแบบได้ และมีการปล่อยของ
ของเยาวชนที่สามารถสร้างให้เกิดพื้นที่สร้างสรรค์และพื้นที่เรียนรู้ได้**

ทำให้เด็กและเยาวชนรู้สึกภาคภูมิใจ และครอบครัวให้ความสำคัญกับกิจกรรมของกระบวนการที่เกิดขึ้น จนทำให้หน่วยงานหรือภาคีเข้ามามีส่วนร่วมในการอนุนเสริมและสามารถผลักดันสู่นโยบายระดับพื้นที่ ท้องถิ่น ตำบล อำเภอ ไปถึงจังหวัด และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องนำไปเป็นบทเรียนสู่การพัฒนาอย่างเป็นรูปธรรม

5. ข้อเสนอในปี 2561 กระบวนการและกลไกใหม่

5.1 ข้อเสนอการขับเคลื่อนงานในระดับภาคใต้ สรุปchromของพื้นที่

- เสนอให้ ภาคีเครือข่ายในพื้นที่ จัดตั้งให้เกิดกลไกผู้ประสานในระดับภาคเพื่อเชื่อมงานและทำงานร่วมกันเป็นเครือข่าย หรือขบวนเด็กและเยาวชนของภาคใต้
- เสนอให้ สถาบันวิชาการ เข้ามายึดบทบาทในการอนุนเสริมวิชาการและเป็นพี่เลี้ยงในการขับเคลื่อนงานร่วมกัน

3. เสนอให้ หน่วยงานที่เกี่ยวข้องด้านเด็กในพื้นที่ สร้างความเข้าใจและความร่วมมือกับหน่วยงานที่ทำงานเด็กและเยาวชน เพื่อให้เกิดกระบวนการขับเคลื่อนที่ยั่งยืน

4. เสนอให้ สสส. เข้ามายึดบทบาทในการจัดทำฐานข้อมูลองค์กรเด็กและเยาวชน ภูมิหลังของเด็ก การก้าวของเด็ก ทุนเดินที่มีรูปแบบ และวิธีการ ที่ทุกคนสามารถเข้าไปใช้ให้เกิดประโยชน์ได้

5. เสนอให้ หน่วยงานของกระทรวงสาธารณสุข สปสช. สสส. สช. และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในพื้นที่ ควรใช้พลังของนักสื่อสารเข้ามาเป็นกลไกในการสื่อสารเพื่อ “สื่อ” เด็กและเยาวชนในการขับเคลื่อนงาน “นักสื่อสารสร้างสรรค์” สร้างการมีส่วนร่วมให้เกิดพลังภายในของเด็กและเยาวชน

5.2 ข้อเสนอต่อหน่วยงานและองค์กร

1. เสนอให้ สสส. ควรมีการสนับสนุนการจัดทำฐานข้อมูลเด็กและเยาวชน องค์กรงานด้านเด็กและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องที่เป็นปัจจุบัน เพื่อให้เกิดการเชื่อมโยงการบูรณาการหรือทำงานร่วมกันสู่การก้าวข้าม คน งาน ประเด็น และเครือข่าย และสามารถใช้ได้จริง

2. เสนอให้ สสส. ส่งเสริมและสนับสนุนพื้นที่รูปธรรมในระดับพื้นที่เพื่อการขยายผลการทำงานด้านเด็กและเยาวชน

3. เสนอให้ สสส. ส่งเสริมให้เกิดกลไกสนับสนุนการทำงานด้านเด็ก เยาวชน ตั้งแต่ระดับพื้นที่ชุมชน จังหวัด และภาค

4. เสนอให้ สช. ควรมีวาระสมัชชาเด็กและเยาวชนในภาคใต้ ว่าด้วยสุขภาวะที่ยั่งยืน

5. เสนอให้ สปสช. กำหนดให้มีนโยบายการใช้งบประมาณท้องถิ่นและหรืองบประมาณจากกองทุนสุขภาพประจำท้องถิ่นหรือพื้นที่เพื่อพัฒนาสุขภาวะเด็กปฐมวัยด้วยนิทาน หนังสือ และกิจกรรมส่งเสริมการอ่าน

6. เสนอให้ สปสช. มีการกำหนดแนวปฏิบัติให้เกิดการใช้หนังสือและการอ่านเพื่อสร้างเสริมสุขภาวะและศักยภาพเด็กปฐมวัยด้วยการนูรณาการอย่างมีส่วนร่วม ด้วยหนังสือเป็นสื่อและเครื่องมือที่ใช้งานง่ายสามารถส่งเสริม สร้างพัฒนาการและสุขภาวะให้เด็กปฐมวัยรวมไปถึงครอบครัวได้ เช่น การมีสวัสดิการหนังสือเพื่อเด็กแรกเกิด-3 ปี

7. เสนอให้ กระทรวงสาธารณสุข สปสช. สช. สสส. ส่งเสริมและสร้างพื้นที่ให้นำร่องงานเด็กและเยาวชนได้มีบทบาทและมีส่วนร่วมในการทำงานทางสังคม

8. เสนอให้ กระทรวงสาธารณสุข สปสช. สสส. สช. สนับสนุนให้เกิดประเด็นร่วมในการขับเคลื่อนด้านเด็กและเยาวชนที่มีมาตรฐานร่วมกัน

9. เสนอให้ กระทรวงสาธารณสุข สปสช. สสส. สช. สนับสนุนการทำงานของเด็กและเยาวชน กลุ่มเด็กและเยาวชน คนทำงานด้านเด็กและเยาวชน อายุต่ำกว่า 15 ปี และมีส่วนร่วมจากเด็กและเยาวชน และคนทำงานด้านเด็กและเยาวชน ให้เป็นผู้ทดสอบหลักขององค์กรที่เกี่ยวข้องกับเด็กและเยาวชน

10. เสนอให้ กองทุนสื่อปลอดภัยและสร้างสรรค์ สนับสนุนการสร้างเครือข่ายของนักสื่อสารสร้างสรรค์ให้เกิดพื้นที่เรียนรู้และพื้นที่สร้างสรรค์ และมีพื้นที่ปลอดภัย ในรูปแบบของการเข้าถึงเข้าใจให้กับเด็กและเยาวชนภาคใต้

ข้อเสนอ ห้องเด็ก เยาวชน จากงานสร้างสุข ปี 2559	การขับเคลื่อน ข้อเสนอ ที่ผ่านมา	ผลการดำเนินการ และสถานการณ์ ปี 2560	ข้อเสนอ ในปี 2561
สสส. 1. สนับสนุนให้มี การจัดการฐาน ข้อมูลเครือข่าย คนทำงานเรื่อง เด็กและเยาวชน 2. สนับสนุนให้มีการ พัฒนาศักยภาพ และจิตความ สามาถของเครือ ข่ายคนทำงาน ทั้งในเชิงประเด็น และเชิงพื้นที่รวม ถึงการพัฒนา เครื่องมือวิธีการ และความรู้ในการ ทำงานเพื่อพัฒนา เด็กและเยาวชน	เครือข่าย ได้ดำเนินการ 1. อ ก แบบ ลักษณะการ ทำงานเป็น ขบวนเด็กและ เยาวชน โดย ได้ร่วบรวม ข้อมูลเพื่อจัด ทำฐานข้อมูล แต่งไม่เต็มทุป แบบเนื่องจาก ขาดหน่วยงาน กลางที่ทำ หน้าที่จัดเก็บ ข้อมูล 2.ได้ดำเนินงาน เชิงประเด็น ในพื้นที่ผ่าน เวทีพัฒนา ศักยภาพเด็ก และเยาวชน เพื่อสร้างแกน นำ	1.จากการวิเคราะห์ข้อมูล พบว่า กลุ่มคนทำงาน ด้านเด็กและเยาวชนมี 2 ระดับ คือ ผู้ใหญ่ทำงาน ทำกับเด็ก และเด็กทำงาน กับเด็กด้วยกัน มีหลัก หน่วยงานและองค์กร ที่กระจายตัวตามชุมชน ต่างๆ ในภาคใต้ ทั้งนี้ กระบวนการที่จะได้มา ซึ่งการร่วบรวมข้อมูล คือ กลไกของผู้ประสานงาน เชื่อมข้อมูลที่มีผลต่อการ ขับเคลื่อนให้เป็นตาม ข้อเสนอที่ผ่านมา 2.จากสถานการณ์เรื่องสิทธิ ของเด็กฯ เรื่องไม่เด็ก ที่ผู้ใหญ่ต้องใส่ใจ ได้มี การพยายามเชื่อมโยง เพื่อสร้างกระบวนการ เปลี่ยนแปลงพัฒนา ศักยภาพ ของเครือข่าย ทั้งในเชิงประเด็นและ เชิงพื้นที่กลไกที่มีผลต่อ การขับเคลื่อนให้เป็นตาม ข้อเสนอที่ผ่านมาคือ เครือข่ายที่ร่วมกันในการ จัดการและออกแบบ กิจกรรมร่วมกัน	เสนอให้หน่วยงาน องค์กรต่อไปนี้ 1.สสส.สนับสนุน การจัดทำฐาน ข้อมูลเด็กและ เยาวชน องค์กร ด้านเด็กและ หน่วยงานที่ เกี่ยวข้องที่เป็น ปัจจุบัน เพื่อให้ เกิดการบูรณา การหรือทำงาน ร่วมกันสู่การ ก้าวข้าม คน งาน ประเด็น และเครือข่าย และสามารถ ใช้ได้จริงอย่าง เป็นรูปธรรม 2.สสส.ส่งเสริม และสนับสนุน พื้นที่รูปธรรม เพื่อการขยาย ผลการทำงาน ด้านเด็กและ เยาวชน

ข้อเสนอ ห้องเด็ก เยาวชน จากการสร้างสุข ปี 2559	การขับเคลื่อน ข้อเสนอ ที่ผ่านมา	ผลการดำเนินการ และสถานการณ์ ปี 2560	ข้อเสนอ ในปี 2561
3.เพิ่มแผนงานสื่อ ศิลปวัฒนธรรม สร้างเสริมสุขภาพ เพื่อใช้ศิลป วัฒนธรรมเป็น ^{เครื่องมือการ พัฒนาสุขภาวะ ของเด็ก และ เยาวชน}	3.ได้ออกแบบ กระบวนการ และกิจกรรม ^{โดยใช้สื่อศิลป วัฒนธรรมเป็น^{เครื่องมือสร้าง สุขภาวะเด็ก และเยาวชน}}	3. จากการนำสื่อ ศิลปวัฒนธรรม เข้ามาออกแบบและ จัดกระบวนการ ในการพัฒนาเด็ก และเยาวชนพบว่า ^{เครื่องมือสามารถ เข้าถึงและทำให้เด็ก และเยาวชนห่วงเห็น คุณค่า และอัตลักษณ์^{ของการเป็นเยาวชนใต้ การร่วมกันเรียนรู้กับพื้นที่ กลางเพื่อศึกษา^{และการลด บทเรียนที่ได้ผล ในการทำงาน พัฒนาเด็ก เยาวชน}}}	3.สสร.ส่งเสริมให้เกิด ^{กลไกสนับสนุนการ ทำงานด้านเด็ก เยาวชน ตั้งแต่ระดับ พื้นที่ชุมชน จังหวัด และภาค}
4.สนับสนุนการ ศึกษาหรือการ ทดลองเรียนวิธี การที่ได้ผลในการ ทำงานพัฒนาเด็ก เยาวชน เช่น Pro- ject-based Case Study,ฯลฯ (เปิด พื้นที่ให้เด็ก ทำงานจริงเบ็ด พื้นที่สร้างสรรค์ ให้โอกาสปรับ ทัศนคติผู้ใหญ่/ สังคมที่มีต่อเด็ก	4. ออกแบบ เครื่องมือวิจัย ชุมชนอย่างง่าย ^{ในการร่วมกัน^{เรียนรู้กับพื้นที่ กลางเพื่อศึกษา^{และการลด บทเรียนที่ได้ผล ในการทำงาน พัฒนาเด็ก เยาวชน}}}	4.จากการศึกษาและการ ทดลองเรียนโดยการ หาพื้นที่กลางร่วมกัน ^{คือพัฒนารูปแบบ พลังกลไกในการขับ เคลื่อนงานเด็กและ เยาวชนคือการหนุน เสริมจากผู้ใหญ่โดยที่ เด็กได้ร่วมกันติดกับ ผู้ใหญ่ร่วมออกแบบ และวิเครียนที่ของตนเอง ในการแสดงความคิด เห็นทำให้เกิดแทนนำ เยาวชนในพื้นที่สู่การ เปลี่ยนแปลงได้}	

ข้อเสนอห้องเด็ก เยาวชน จากร้าน สร้างสุข ปี 2559	การขับเคลื่อน ข้อเสนอ ที่ผ่านมา	ผลการดำเนินการ และสถานการณ์ ปี 2560	ข้อเสนอ ในปี 2561
สช. 1.ให้มีมาตรการ ขับเคลื่อนมติ สมัชชาสุขภาพ แห่งชาติที่เกี่ยวข้องกับ ปัญหาเด็ก เยาวชนและครอบครัวอย่างจริงจัง และสนับสนุนให้มีเครือข่าย คณทำทำงานเรื่องเด็ก เยาวชนและครอบครัวมีส่วนร่วมในการขับเคลื่อน มติ สมัชชา ดังกล่าว	1. ผลกระทบจากการ ขับเคลื่อนงาน ในปีที่ผ่านมา พบร่วมมาตรการ ขับเคลื่อนมติ สมัชชาสุขภาพ แห่งชาติที่เกี่ยวข้องกับ ปัญหาเด็กได้มีข้อเสนอและกำหนดดอยู่ใน วาระของสมัชชา ชาติแต่ยังขาด การมีส่วนร่วม มาก ภาค ประชาชนด้านเด็ก เยาวชน และครอบครัว อย่างจริงจัง	สถานการณ์การอ่านของเด็กไทย โดยเฉพาะเด็กได้บ้านเรายัง ล่าช้า มีพัฒนาการล่าช้า ประมาณ 30% ผลกระทบ ประเมินพัฒนาการเด็กปฐมวัย อายุ 0-5 ปี พบร่วมเด็กอายุ 0-2 ปี มีพัฒนาการล่าช้า 22% และเด็กอายุ 3-5 ปี มีพัฒนาการล่าช้า 34% โดยเฉพาะปัญหาพัฒนาการ ล่าช้าทางด้านภาษา ส่งผล ให้การเรียนไม่มีประสิทธิภาพ เด็กไทย ป.4-ป.6 ประมาณ 10-15% อ่านไม่ออกเขียนไม่ได้ และคิดไม่เป็น อาจเป็นสาเหตุ สำคัญที่ทำให้คนไทยมีศักยภาพ ด้อยกว่าที่ควร โดยมีปัจจัยที่ เกี่ยวข้อง เช่น การเข้าถึงหนังสือหรือ หนังสือนวนในเด็กเล็ก รวมถึง เชื้อชาติ อาชีพของผู้ปกครอง การส่งเสริมพัฒนาการอ่าน และ การพัฒนาสมองด้วยเครื่องมือ พัฒนาทักษะสมอง Executive Functions-EF ด้วยวิธีการให้ เด็กสามารถคิดเป็น ทำเป็น เรียนรู้เป็นอยู่กับผู้อื่นเป็น และ มีความสุขเป็น โดยการนำการ อ่านเป็นเครื่องมือชี้ทาง ที่สามารถช่วยในการพูดคุย และนำเสนอปัญหา คือ การมี วาระสมัชชาเด็กและเยาวชน ในภาคใต้	1. สช. มีวาระ สมัชชาเด็ก และเยาวชน ในภาคใต้ ว่าด้วยสุขภาวะ ที่ยั่งยืนเพื่อ สร้างการมีส่วนร่วมผ่าน กลไกเครือข่าย ด้านเด็กและ เยาวชนใน ระดับภาค และได้ร่วม กันกับผู้ใหญ่ ไม่ควรให้ ผู้ใหญ่คิดแทน เด็ก

ข้อเสนอห้อง เด็ก เยาวชน จากงาน สร้างสุข ปี 2559	การขับเคลื่อน ข้อเสนอ ที่ผ่านมา	ผลการดำเนินการ และสถานการณ์ ปี 2560	ข้อเสนอ ในปี 2561
สปสช. 1.ให้กองทุนหลัก ประกันสุขภาพ ตั่ า บ ล มี โครงการที่ เกี่ยวข้องกับ การจัดการ สุขภาวะของ เด็กเยาวชน และครอบครัว	1. ในปีที่ผ่านมา มีกลุ่มเด็กเยาวชนบาง กลุ่ม เช่น น โครงการขอรับ ทุนจากกองทุนฯ แต่ด้วยระเบียบ แล้ววิธีการปฏิบัติ ไม่เอื้อต่อการ ดำเนินการจึงไม่ ค่อยได้เสนอขอ งบฯ จากกองทุนฯ	สถานการณ์ที่เกิดขึ้น งบประมาณกองทุน ของ สปสช. มีทุกตำบล แต่การถูกใช้ประโยชน์ น้อยมาก เนื่องจากการ เข้าใจ และวิธีการ จัดการยังไม่เอื้อต่อ การใช้ประโยชน์ของ กองทุนฯ ดังนั้น กลไก หนึ่งที่สามารถนำเสนอ ได้คือ การมีหน่วยงาน พี่เลี้ยงหรือชุดโครงการ ที่เอื้อต่อบริบทและ สถานการณ์ปัจจุบัน ในการนำสู่การ เปลี่ยนแปลง	1. สปสช. กำหนด ให้มีนโยบายการ ใช้งบประมาณ จาก กองทุนสุขภาพฯ เพื่อพัฒนาสุขภาวะ เด็กปฐมวัยด้วย นิทาน หนังสือ และ กิจกรรมส่งเสริมการ อ่าน ฯลฯ 2. สปสช. กำหนดแนว ปฏิบัติให้เกิดการ ใช้หนังสือและการ อ่านเพื่อสร้างเสริม สุขภาวะ และ ศักยภาพเด็กปฐมวัย ด้วยการบูรณาการ อย่างมีส่วนร่วม เช่น การมีสวัสดิการ หนังสือเพื่อเด็กแรก เกิด-3 ปี

ข้อเสนอห้องเด็ก เยาวชน ทางาน สร้างสุข ปี 2559	การขับเคลื่อน ข้อเสนอ ที่ผ่านมา	ผลการดำเนินการ และสถานการณ์ ปี 2560	ข้อเสนอ ในปี 2561
กระทรวง สาธารณสุข 1.เพิ่มและขยาย โรงเรียนหรือ ห้องเรียนพ่อ แม่ให้ครอบ คลุมทุกพื้นที่	1.จากการดำเนิน โครงการของ สธ. พบว่า ยังไม่ ครอบคลุมและ เข้าถึง ช่อง เครือข่ายทั้ง กลุ่มคน และ องค์กรด้านเด็ก	1.จากปัญหาสถานการณ์ ในพื้นที่ภาคใต้ การเข้า ถึงและเข้าใจสุขภาวะ ของ สธ. ยังมองแค่ ในมิติสุขภาพ ยังไม่ มองเป็นองค์รวมรวม ไปถึงการสนับสนุน หรือหนุนเสริมเครือ ข่ายด้านเด็กยังน้อย มาก เน้น กิจกรรม ประกวด แข่งขัน แต่ไม่ มุ่งเน้นทักษะความ ภูมิคุ้มกัน กลไกที่อยาก ให้ สธ.เข้ามาสนับสนุน คือ การให้ความสำคัญ และบทบาทองค์กร ด้านเด็กเข้าไปมีที่นั่ง เป็นปากเสียง ในการ เสนอหรือร่วมทำ ยุทธศาสตร์ร่วมกัน	1.กระทรวงสาธารณสุข สปสช. สช. สสส. ส่งเสริมและสร้าง พื้นที่ให้หน่วยงาน เด็กและเยาวชนได้มี บทบาทและมีส่วน ร่วมในการทำงาน ทางสังคม 2.เสนอให้ กระทรวง สาธารณสุข สปสช. สช. สสส. สนับสนุน ให้เกิดประเด็นร่วม ในการขับเคลื่อน ด้านเด็กและเยาวชน ที่มีมาตรฐานร่วมกัน 3.เสนอให้กระทรวง สาธารณสุข สปสช. สช. สสส. สนับสนุน การทำงานของเด็ก และเยาวชน กลุ่ม เด็กและเยาวชน คนทำงานด้านเด็ก และเยาวชน อายุ ต่อเนื่องและมีส่วน ร่วมจากเด็กและ เยาวชน และคน ทำงานด้านเด็ก และเยาวชน ให้เป็น ยุทธศาสตร์หลักของ องค์กรที่เกี่ยวข้อง กับเด็กและเยาวชน

ข้อเสนอห้อง เด็ก เยาวชน จากงาน สร้างสุข ปี 2559	การขับเคลื่อน ข้อเสนอ ที่ผ่านมา	ผลการดำเนินการ และสถานการณ์ ปี 2560	ข้อเสนอ ในปี 2561
สถานีโทรทัศน์ ไทยพีบีเอส 1. ออกแบบการ ถ่ายทอดที่ สร้างสรรค์ และเป็นไป เพื่อการเรียนรู้ ของเด็กและ เยาวชน 2. เพิ่มเวลาการ ถ่ายทอดที่ เกี่ยวกับกับ สุขภาวะของ เด็กและ เยาวชน	1. เครือข่ายได้ ส่งเสริมเรื่อง ของเท่าทันสื่อ และการสร้าง นักสื่อสาร สร้างสรรค์โดย นำสถานการณ์ ปัญหาด้านภาวะ ในพื้นที่มาร่วม ออกแบบและ สื่อสาร	1. ภาครัฐมีเครือข่าย กลุ่มเด็กเยาวชนและ ครอบครัวที่ดำเนินการ ในประเด็นนี้เท่าทันสื่อ เป็นจำนวนมากซึ่งอาจ จะมีระดับการดำเนิน งานของกระบวนการ ที่แตกต่างกัน แต่ดังที่ มีเป้าหมายเดียวกัน ในการส่งเสริมและ พัฒนาให้เกิด ¹ กระบวนการเรียนรู้ ประเด็นทักษะเท่าทัน สื่อกระบวนการและ กลไกในการสร้างการ มีส่วนร่วม คือ การ สร้างนักสื่อสาร สร้างสรรค์ ให้คน รุ่นใหม่ได้มีพื้นที่ใน การนำเสนอสื่อดี พร้อมสร้างความเป็น พลเมือง	1. ไทยพีบีเอส ควร สนับสนุนร่วม ออกแบบและสร้าง นักสื่อสารสร้างสรรค์ ให้คนรุ่นใหม่ได้มี พื้นที่ในการนำเสนอ สื่อดี พร้อมสร้าง ความเป็นนักช่าว พลเมืองคนรุ่นใหม่ เพิ่มขึ้น 2. กองทุนสื่อปลอดภัย และสร้างสรรค์ ควรสนับสนุนใน การสร้างเครือข่าย ของนักสื่อสาร สร้างสรรค์ให้เกิด ² พื้นที่เรียนรู้และ พื้นที่สร้างสรรค์ และมีพื้นที่ปลอดภัย ในรูปแบบของการ เข้าถึง เข้าใจให้กับ เด็กและเยาวชน ภาคใต้

ข้อเสนอห้องเด็ก เยาวชน จากการสร้างสุข ปี 2559	การขับเคลื่อน ข้อเสนอที่ผ่านมา	ผลการดำเนินการ และสถานการณ์ ปี 2560	ข้อเสนอ ในปี 2561
องค์กรอื่นๆ: กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ 1.เพิ่มกลไกการทำงาน ทำงานของสภาเด็กและเยาวชนและสร้างเครือข่ายการทำงานร่วมกันของสภาเด็กและเยาวชน ทุกระดับรวมทั้งการจัดตั้งศูนย์การจัดการปัญหาเด็กและเยาวชนระดับชุมชน เช่น มีการคัดกรองเด็กกลุ่มที่ต้องการความช่วยเหลือตามระดับความเสี่ยง (เด็ก เปราะบางใน 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้)	1.ที่ผ่านมา ได้มีความพยายามในการสร้างความร่วมมือ กับสภาเด็กและเยาวชน แต่ยังขาดมิติของการสร้างความมีส่วนร่วม ทั้งความคิด การลงมือทำอย่างแท้จริง	จากฐานข้อมูลของศูนย์เฝ้าระวังสถานการณ์ภาคใต้พบว่า ในระหว่างเดือน มกราคมปี 2547 ถึงเดือนเมษายน 2560 มีเหตุการณ์ความไม่สงบรวมทั้งสิ้น 19,279 เหตุการณ์ ในช่วงเวลาดังกล่าว มีผู้เสียชีวิตจากเหตุการณ์ความไม่สงบ 6,544 ราย มีผู้บาดเจ็บ 12,963 ราย สรุปได้ว่า ในรอบ 13 ปี ระหว่างปี 2547-2559 มีผู้เสียชีวิตและบาดเจ็บรวม 19,507 ราย ทางเครือข่ายมีการสร้างความร่วมมือสู่การออกแบบกิจกรรมและกระบวนการฯ โดยเฉพาะกับกลุ่มเสี่ยงหรือกลุ่มเปราะบาง ร่วมมากกว่า 20 กลุ่มองค์กร ทั้งนี้ กลไกที่สามารถช่วยให้การดำเนินงานสมบูรณ์ คือสร้างความเข้าใจและความร่วมมือ กับหน่วยงานที่ทำงานเด็กและเยาวชนเพื่อให้เกิดกระบวนการการขับเคลื่อนที่ยั่งยืน	1. หน่วยงานที่เกี่ยวข้องด้านเด็กในพื้นที่ เช่น พมจ. หรือบ้านพักเด็กและเยาวชน สร้างความเข้าใจและความร่วมมือกับหน่วยงานที่ทำงานเด็กและเยาวชนภาคประชาชนเพื่อให้เกิดกระบวนการฯ ขับเคลื่อนที่ยั่งยืน

จากข้อเสนอ แนวทางในการขับเคลื่อนงานในระดับภาคใต้ สู่รูปธรรมของพื้นที่และข้อเสนอต่อหน่วยงานและองค์กร พบว่า กระบวนการที่สามารถทำให้เกิดการขับเคลื่อนในการดำเนินงาน คือ การขับเคลื่อนในรูปแบบของการสนับสนุนขบวนเยาวชน ภาคใต้ โดยการร่วมพลังทั้ง ภาคประชาชน ภาควิชาการ และ ภาคนโยบายให้เกิด “หัวใจเดียวกัน” ผ่านกลไกของงานวิชาการ ฐานข้อมูล และตัวเชื่อมسانพลังเพื่อสร้างเพื่อร่วมทางในการ ร่วมขับเคลื่อนข้อเสนอนโยบาย สร้างการทำงานของเครือข่าย ร่วมกันและแผนปฏิบัติการที่เป็นรูปธรรมร่วมกัน รวมไปถึงพลัง ของการสื่อสารให้เกิดมิติพลังขบวนเด็กและเยาวชนภาคใต้ ต่อไป

สถานการณ์ การดำเนินงาน้านเต็ก

1. พัฒนาการเต็กด้วยการอ่าน

บริวัตร กิจนิตย์ชีว์ เกาะแห่งการอ่าน กลุ่มละครามาหยา

1. ข้อมูลพื้นฐาน

การอ่านเป็นเครื่องมือพื้นฐานสำคัญในการแสวงหาความรู้ เป็นช่องทางในการเสริมสร้างจินตนาการและความคิดไปสู่การเพิ่มขีดความสามารถของตนเอง ก่อให้เกิดความคิดและวิสัยทัศน์ที่หลากหลาย กว้างไกล นับเป็นปัจจัยและมูลเหตุสำคัญที่ก่อให้เกิดองค์ความรู้ การรับรู้ข่าวสารต่าง ๆ ที่ทันต่อเหตุการณ์ สามารถนำมาประยุกต์ให้เกิดประโยชน์ในการดำเนินชีวิตได้อย่างมีความสุข และมีความสามารถในการพัฒนาคุณภาพชีวิตให้ดีขึ้น เป็นพื้นฐานสำคัญยิ่งของผู้เรียนที่จะแสวงหาความรู้ที่สูงขึ้นจากการศึกษาเรียนรู้ทั้งในระบบและนอกระบบ

การส่งเสริมการอ่าน Jenkaly เป็นวิถีและวัฒนธรรม มากจาก การวางแผนอ่านอย่างเหมาะสมสมตั้งแต่ปฐมวัย (0-6 ปี) เพราะโครงสร้างต่าง ๆ ของสมองกำลังพัฒนาสูงสุดถึง 80% ความสุขจากการอ่านช่วยสร้างความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างพ่อแม่และลูก และบุคคลในครอบครัว เสริมศักยภาพการเรียนรู้ตลอดชีวิตของมนุษย์ โดยเฉพาะการส่งต่อการเรียน และการเรียนรู้อย่างมีความสุข

ในวัยเรียน จึงจำเป็นที่ต้องให้ทุกภาคส่วนร่วมกันผลักดันให้มีการดำเนินงานส่งเสริมการอ่านอย่างจริงจัง ทั้งในส่วนของสถาบันครอบครัว ระบบสาธารณสุข ระบบการศึกษา โดยมีนโยบายทั้งระดับชุมชนท้องถิ่นและระดับชาติ รวมถึงทุกโครงสร้างของสังคม ต้องเอื้ออำนวยให้เด็กและครอบครัวเข้าถึงคุณภาพของการอ่าน เพื่อร่วมสร้างทรัพยากรบุคคลที่จะส่งผลต่อการเกิดสังคมสุขภาวะในระยะยาว

เครือข่ายศูนย์ประสานงานสร้างเสริมวัฒนธรรมการอ่านในชุมชน ภาคใต้ ภายใต้การดำเนินงานของแผนงานสร้างเสริมวัฒนธรรมการอ่าน สำนักงานกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ สสส. ได้ขับเคลื่อนการอ่านสู่เด็กปฐมวัย โดยมีเครือข่ายอ่านยกกำลังสุขใน 15 พื้นที่ทั่วประเทศ มีพื้นที่ดำเนินงานในภาคใต้ จำนวน 4 พื้นที่ ได้แก่ โครงการอ่านสันติภาพ อ่านยกกำลังสุขชายแดนใต้ กลุ่มลูกเหรียงหรือ สมาคมเด็กและเยาวชนเพื่อสันติภาพชายแดนใต้ จังหวัดยะลา โครงการسانพลังอ่านยกกำลังสุขเพื่อพัฒนาเด็กปฐมวัย

จังหวัดตรัง ศูนย์ประสานงานภาคีพัฒนาตัวรังยังคงจังหวัดตรัง โครงการอ่านยกกำลังสุข สนับที่บ้านในสวน ศูนย์การจัดการศึกษา ทางเลือก จังหวัดพัทลุง และ โครงการเกาะแห่งการอ่าน กลุ่มละคร หมาย จังหวัดกระปี้

ศูนย์ประสานงานสร้างเสริมวัฒนธรรมการอ่านในชุมชน ท้องถิ่น เป็นหน่วยงานที่รวมตัวคณะทำงานหลัก ร่วมขับเคลื่อน เครือข่ายมุ่งเป้าหมายให้เกิดการขับเคลื่อนวัฒนธรรมการอ่านเพื่อ นำไปสู่วิถีสุขภาวะในชุมชนท้องถิ่นผ่านยุทธศาสตร์ดำเนินงาน: 4 ยุทธศาสตร์หลัก สถาน-สร้าง-เสริม-สื่อสาร โดยมีกลุ่มเป้าหมาย หลักที่ได้รับประโยชน์คือกลุ่มเด็กปฐมวัย 0-6 ปี ทั้งนี้ได้ขับเคลื่อน ร่วมกับกลุ่มเป้าหมายในการดำเนินงาน เช่น พ่อ-แม่ ผู้ปกครอง/ครู/ผู้นำชุมชน/ ท้องถิ่น (แกนนำในกลุ่มวัยต่างๆ และตามบทบาท หน้าที่ทั้งรัฐและเอกชน) ซึ่งกระบวนการในการดำเนินงานของ เครือข่ายอ่านยกกำลังสุขในพื้นที่ภาคใต้ มีแนวคิดในการดำเนิน กระบวนการส่งเสริมพัฒนาการเด็กปฐมวัย ดังนี้

โครงการอ่านสันติภาพ อ่านยกกำลังสุขชายแดนใต้ “กลุ่ม ลูกเหรียง” หรือ สมาคมเด็กและเยาวชนเพื่อสันติภาพชายแดนใต้ ดำเนินโครงการตั้งแต่ปี 2554 จนถึงปัจจุบัน เพื่อสนับสนุนให้เด็กและ เยาวชนเข้าถึงหนังสือ สร้างกลไกการมีส่วนร่วมในระดับอำเภอ จังหวัด เพื่อให้เกิดการสนับสนุนพื้นที่การอ่าน รวมทั้งระดมหนังสือ จากภาคส่วนต่างๆ ในพื้นที่ 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้ ตลอดระยะเวลา 6 ปี กลุ่มลูกเหรียงทำให้เกิดโมเดลการอ่านยกกำลังสุข อ่านสันติภาพที่อำเภอต่างๆ โดยเริ่มต้นจากการสนับสนุนกิจกรรม Book start จัดหนังสือสำหรับเด็กในโรงพยาบาลกรุงปีนัง ขยายสู่

โรงพยาบาลรามคำแหงและโรงพยาบาลธารโต ทำโครงการกองทุนชื่อหนังสือให้น้องภายใต้การสนับสนุนจากภาคธุรกิจ พัฒนาห้องสมุดโรงเรียนจำนวน 26 โรง สร้างตากลางหนังสือเดินทางไปตามบ้านในชุมชนโดยอาศัยเครือข่ายอาสาสมัครผู้หญิงขอบอ่านหนังสือจำนวน 61 ชุมชน รณรงค์แคมเปญ “ให้หนังสือ = ให้สันติภาพ” สามารถดูหมัดหนังสือจากการบริจาคมากกว่า 10,000 เล่ม สร้างเครือข่ายนักอ่านหนังสือในกลุ่มคนรุ่นใหม่ พื้นที่จังหวัดชายแดนใต้ฝ่าแนวเครือข่ายสภานักเรียนร่วมกับภาครัฐ เอกชน ภาคประชาชนในการจัดเวทีเสวนา “อ่านเปลี่ยนชีวิต” ตามพื้นที่ต่างๆ ซึ่งเป็นกิจกรรมสาธารณะ

การขับเคลื่อนประเทินส่งเสริมการอ่านให้ก้าวขึ้นไปอีก步 在ในการสร้างสันติภาพ ด้วยการใช้ “หนังสือ” เป็นเครื่องมือสันติวิธี ซึ่งง่ายและถูกที่สุด การมอบหนังสือให้กับเด็กและเยาวชน เพื่อสร้างและหล่อหลอมความเป็นพลเมืองที่ดี จึงเป็นการสร้างโอกาสแห่งสันติภาพ จากการอ่าน โดยการลงทุนกับเด็กและเยาวชน

อ่านยกกำลังสุขช่วยเดนใต้ กลุ่มลูกเรียน จ.ยะลา

โครงการสารพัลงอ่านยกกำลังสุขเพื่อพัฒนาเด็กปฐมวัย จังหวัดตรัง โดยศูนย์ประสานงานภาคีพัฒนาตรังยั่งยืน ซึ่งเชื่อว่า “ความรักและความสุข” มีความสำคัญต่อชีวิตมนุษย์ โครงการเชื่อในความมหัศจรรย์แห่งการอ่านที่มีผลต่อพัฒนาการของเด็ก ด้านจิตใจ สมอง สรติปัญญา ความรู้ และจริยธรรม ใช้ “อุ้มลูกนั่งตัก ชวนลูกรักอ่านหนังสือ” เป็นกิจกรรมที่สำคัญในโครงการฯ จัดตั้งครอบครัวอ่านยกกำลังสุขตรัง (ครอบครัวอาสาสมัคร ที่เป็นพ่อแม่ ผู้เลี้ยงดู) ที่อ่านหนังสือให้เด็กๆ วัย 0-6 ขวบ พังทึกวัน อย่างน้อยวันละ 5-15 นาที และเขียน “บันทึกแห่งรัก เมื่ออ่านให้เจ้าฟัง” หลังอ่าน เพื่อเป็นเครื่องมือในการบันทึกเรื่องราว ความรู้สึก พัฒนาการของลูกที่เกิดจากการอ่านหนังสือให้ฟัง และใช้ข้อมูลจากบันทึกเป็นบทพิสูจน์เพื่อการขยายผล และสถานต่อแนวคิดการพัฒนาเด็กด้วยการอ่านให้ลึกในระดับชุมชน ซึ่งจะสร้างความเปลี่ยนแปลงฐานรากของการพัฒนาคนของประเทศไทยได้แท้จริง

อ่านยกกำลังสุขเพื่อพัฒนาเด็กปฐมวัยจังหวัดตรัง
ศูนย์ประสานงานภาคีพัฒนาตรังยั่งยืน

โครงการอ่านยกกำลังสุข สนุกที่บ้านในสวน โดยศูนย์การจัดการศึกษาทางเลือก เพื่อการส่งเสริมอาชีพการพัฒนาองค์กรและชุมชนอย่างยั่งยืน จังหวัดพัทลุง มีแนวทางการทำงานที่ค้นพบมาว่า “...โอกาสทางการศึกษามีความสำคัญต่อการพัฒนาเด็กและเยาวชนให้มีคุณภาพและพร้อมที่จะเจริญเติบโตเป็นผู้ใหญ่ที่ดีของชาติได้ในอนาคต...”

“อ่านในสวน” เป็นกิจกรรมส่งเสริมการเรียนรู้สำหรับเด็กและเยาวชนในชุมชนบ้านท่าดินแดงออก หมู่ที่ 4 ตำบลลังใหม่ อำเภอป่าบ่อน จังหวัดพัทลุง โดยโรงเรียนบ้านในสวน ซึ่งเป็นศูนย์การจัดการศึกษาทางเลือกที่เปิดพื้นที่ให้เด็กและเยาวชนได้มีการรวมตัวกันมากำหนดกิจกรรมในวันหยุดเรียนเสาร์ อาทิตย์ และช่วงปิดภาคเรียน กิจกรรมหลักคือการอ่าน การฟัง และการสังเกต ที่ได้จากการลงพื้นที่ศึกษาประวัติความเป็นมา ภูมิศาสตร์ ภูมิปัญญา ต่าง ๆ ของชุมชน และการให้เด็กและเยาวชนได้นำองค์ความรู้ที่ได้รับมาทดลองฝึกปฏิบัติในห้องเรียนบ้านในสวน ในการทำขนม การทำอาหาร การรำมโนราห์ การเลี้ยงไก่ การอนุรักษ์พันธุ์ต้นไม้

อ่านยกกำลังสุข สนุกที่บ้านในสวน
ศูนย์การจัดการศึกษาทางเลือกจังหวัดพัทลุง

โครงการเกาะแห่งการอ่าน จังหวัดกระบี สู่แผนแม่บทส่งเสริมวัฒนธรรมการอ่าน ดำเนินงานโดย กลุ่มلامครามาหยา ด้วยเวลาและรอยยิ้มของน้องน้อยในเกาะพื้นที่ห่างไกล คือพลังใจให้โครงการฯ ได้ส่งมอบความรักด้วยหนังสือ “เกาะแห่งการอ่าน” ดำเนินงานในพื้นที่ตำบลเกาะศรีบอยา จ.กระบี ประกอบไปด้วย เกาะจำเกาะปู เกาะยัง เกาะนอกคอม เกาะศรีบอยา บ้านติงไหร และบ้านคลองเตาะ โครงการฯ ได้นำความสุขผ่านการอ่าน โดยใช้กระเบานิทานเคลื่อนที่ส่งเสริมวัฒนธรรมการอ่าน ภายใต้ความร่วมมือของสำนักงานวัฒนธรรมจังหวัดกระบี สู่การขับเคลื่อนแผนแม่บทส่งเสริมวัฒนธรรมการอ่านร่วมกัน พร้อมการปั้นแก่นนำ “หัวกะทิการอ่าน” ร่วมสร้างสรรค์กิจกรรมในโรงเรียน และศูนย์พัฒนาเด็กเล็กด้วยกองทุนหนังสือดีเพื่อน้องในพื้นที่ห่างไกล

กลุ่มلامครามาหยา จังหวัดกระบี

2. สถานการณ์ที่เกี่ยวข้อง

ปัญหัวาย เป็นช่วงวัยที่ทุกหน่วยงานกำลังให้ความสนใจ เพราะเป็นวัยที่สำคัญเนื่องจากสังคมไทยก้าวเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุ มีเด็กเกิดน้อยลง สังคมจึงต้องหันมาลงทุนและให้ความสำคัญ พัฒนาทรัพยากรดั้งแต่ปฐมวัย ซึ่งการลงทุนกับเด็กปฐมวัย ได้ผลคืนมา 7-12 เท่า (เจม เอ็กเมน)

การพัฒนาการเด็ก ถือเป็นประเด็นที่มีความสำคัญ และ จำเป็นที่จะต้องได้รับการดูแลและพัฒนาทั้งในระดับประเทศและระดับ พื้นที่ ล่าสุดจากข้อมูลกระทรวงสาธารณสุขสำรวจได้ผลออกมาว่า เด็กไทยมีพัฒนาการล่าช้าประมาณ 30% ผลจากการประเมิน พัฒนาการเด็กปฐมวัย อายุ 0-5 ปี เมื่อปี พ.ศ.2557 พบว่า เด็กอายุ 0-2 ปี มีพัฒนาการล่าช้า 22% และเด็กอายุ 3-5 ปี

มีพัฒนาการล่าช้า 34% โดยเฉพาะปัญหาพัฒนาการล่าช้าทางด้านภาษา ส่งผลให้การเรียนไม่มีประสิทธิภาพ เด็กไทย ป.4-ป.6 ประมาณ 10-15% อ่านไม่ออกเขียนไม่ได้ และคิดไม่เป็น และอาจเป็นสาเหตุสำคัญที่ทำให้คนไทยมีศักยภาพด้อยกว่าที่ควรเด็กอายุ 3-5 ปี ส่วนใหญ่อยู่ในศูนย์เด็กเล็กที่พ่อแม่เอาไปฝึกเลี้ยงผู้ดูแลเด็กรับค่าตอบแทนต่ำ และภาษาที่ 2 ไม่ได้รับการเอาใจใส่ที่น่าเป็นห่วงยิ่งกว่า คือ ยังมีเด็กอีกหลายคนไม่มีโอกาสได้รับการดูแลและพัฒนาในศูนย์เด็กเล็ก โดยเฉพาะอย่างยิ่งเด็กที่ถูกพ่อแม่ทิ้งให้อยู่กับปู่ ย่า ตา ยายที่เลี้ยงดูอย่างขาดความรู้ สดคล่องกับหลักฐานที่ระบุว่าพัฒนาการล่าช้าส่วนใหญ่เป็นผลกระทบจากความเครียดรุนแรง ที่เกิดจากการที่เด็กถูกทอดทิ้งหรือทำร้ายร่างกาย การลงทุนของท้องถิ่นและรัฐบาลเพื่อป้องกันแก้ไขสาเหตุและส่งเสริมพัฒนาการเด็กปฐมวัยอย่างมีประสิทธิภาพ ได้รับการพิสูจน์แล้วว่า มีผลดีต่อการสร้างคนที่มีประโยชน์ต่อสังคมและประเทศไทย

จากสถานการณ์ดังกล่าว ส่งผลให้ปัญหาการอ่านของเด็กไทย เป็นปัญหาที่มีมาอย่างเนินนาน โดยปัญหาเหล่านี้กระจายอยู่ทั่วพื้นที่ประเทศไทย หากเด็กไทยไม่อ่าน จะเกิดผลกระทบทั้งการพัฒนาทักษะการอ่าน เด็กขาดการจดจ่อ ขาดการควบคุมตนเอง ไม่มีสมาธิ ออกจากโรงเรียนกลางคัน และอีกหลาย ๆ ปัญหาที่จะตามมา โดยเฉพาะคุณภาพของเด็กและเยาวชนในพื้นที่ค่อนข้างขาดโอกาสจากการรับรู้และเข้าถึงโอกาส เนติ๊บเนื่องจากห้องสมุดพื้นที่ที่ใกล้ทุรกันดารรวมไปถึงการใส่ใจของผู้ปกครอง ที่ส่วนใหญ่ไม่ได้รับโอกาสในการลีนหนังสือ น้อยมาก ส่งผลให้คุณภาพชีวิตในพื้นที่ค่อนข้างวิกฤติ

การอ่าน ถือเป็นพื้นฐานสำคัญของการเรียนรู้ เป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาคุณภาพของทรัพยากรมนุษย์และพัฒนาประเทศในระยะยาว การสร้างวัฒนธรรมการอ่านสู่สังคมแห่งการเรียนรู้จึงเป็นกลไกหนึ่งในการเพิ่มศักยภาพของคนให้มีความรู้ มีขีดความสามารถ และเตรียมพร้อมรับสถานการณ์ต่างๆ ที่เปลี่ยนแปลงไปและการคิดอย่างสร้างสรรค์ จนสามารถพัฒนาตนเองให้เป็นกำลังสำคัญในการพัฒนาสังคมและประเทศชาติ แม้ว่าที่ผ่านมา คนไทยในทุกช่วงวัย มีแนวโน้มการอ่านและใช้เวลาในการอ่านเพิ่มมากขึ้น แต่ยังขาดความตระหนักรถึงความสำคัญของการอ่านและขาดแรงจูงใจ รวมทั้งขาดสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการสร้างพฤติกรรมและนิสัยรักการอ่าน

ปี 2559 เครือข่ายศูนย์ประสานงานสร้างเสริมวัฒนธรรมการอ่านในชุมชนท้องถิ่น โดยแผนงานสร้างเสริมวัฒนธรรมการอ่านได้ร่วมกับกรมอนามัยในการขับเคลื่อนมติสมัชชาสุขภาพแห่งชาติ ครั้งที่ 9 ว่าจะ การสร้างเสริมสุขภาวะเด็กปฐมวัยด้วยการบูรณาการอย่างมีส่วนร่วม จึงได้มีการพัฒนาแนวโน้มและแนวทางปฏิบัติในการใช้หนังสือและการอ่านเพื่อสร้างเสริมสุขภาวะและศักยภาพเด็กปฐมวัยซึ่งสามารถนำข้อมูลวิชาการส่วนนี้และผลจากการปฏิบัติในพื้นที่จัดทำเป็นข้อเสนอให้ทุกภาคส่วนร่วมขับเคลื่อน “มหัศจรรย์การอ่านเพื่อเด็กปฐมวัย : แนวโน้มและแนวทางปฏิบัติในการใช้หนังสือและการอ่านเพื่อสร้างเสริมสุขภาวะและศักยภาพเด็กปฐมวัยด้วยการบูรณาการอย่างมีส่วนร่วม”

3. กระบวนการทำงาน

กลุ่มละครमายา จังหวัดกรุงปี ดำเนินกระบวนการสร้าง เศริมวัฒนธรรม การอ่าน เกาะแห่งการอ่านในเด็กปฐมวัย ในพื้นที่ ตำบลเกาะศรีบอยยา อำเภอเนื้อคคลอง จังหวัดกรุงปี ที่มีผู้คนอาศัยอยู่เป็นจำนวนมาก แต่ด้วยสภาพภูมิศาสตร์เป็นเกาะน้อยใหญ่ ประกอบไปด้วย เกาะศรีบอยยา เกาะปู เกาะจำ บ้านติงไหร บ้านคลองเตาะ อยู่กระจายตัว ทำให้การเดินทางและการเข้าถึง คุณภาพชีวิตในเด็กประสบปัญหา โดยเฉพาะกลุ่มเด็กเล็กภายใต้ภาวะที่ขาดโอกาสในหลาย ๆ ด้าน รวมไปถึงการขาดโอกาสการเข้าถึง

หนังสือดีและการอ่าน แผนงานสร้างเสริมวัฒนธรรมการอ่าน สำนักงานกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ (สสส.) จึงเข้ามา หนุนเสริม geleak แห่งการอ่าน ในพื้นที่ทางศรีบอยา เริ่มจากอบรมครู อาสาสมัครเด็กเล็ก ผู้ปกครอง อสม. เป็นแกนนำขับเคลื่อนโครงการ สร้างความตระหนักรู้ และแนวทางในการสร้างสรรค์ให้เด็กภายใต้ทางการ รักการอ่าน ผลจากการดำเนินงานเกิดแก่นนำหัวกะทิการอ่าน ในสถานศึกษา 5 แห่ง ได้ร่วมออกแบบกิจกรรมส่งเสริมวัฒนธรรม การอ่าน ได้แก่ โรงเรียนบ้านเกะจำกับกิจกรรมชายหาดสร้างนักอ่าน โรงเรียนบ้านเกะศรีบอยากับกิจกรรมพักเที่ยวน้ำอ่าวน โรงเรียนบ้านติงไหร กับกิจกรรมเกมสร้างนักอ่าน โรงเรียนบ้านคลองเตาะกับกิจกรรม เล่นนิทานผ่านละคร รวมไปถึงกลุ่มเยาวชนรักษ์บ้านเกิดตำบล เกะศรีบอยา กับกิจกรรมขยายสร้างนักอ่าน บูรณาการการเก็บขยะ ริมชายหาดกับการอ่านทุกวันอาทิตย์ โดยนำขยะที่เก็บได้มำทำเป็น ตัวละครตามเรื่องราวในหนังสือนิทาน เกิดนิทานเรื่อง “เพื่อนตัวน้อย ของหอยซักตีน”

ในส่วนการทำงานด้านชุมชน กระบวนการทำงานสำคัญของ เกาะแห่งการอ่านในการส่งเสริมและพัฒนาเด็กปฐมวัยด้วยการอ่าน ผ่านกิจกรรม “บ้านอ่านยกกำลังสุข” ยังช่วยสร้างความอบอุ่น ในครอบครัวของพ่อ แม่ ลูก ด้วยการมอบของขวัญทึ่งดงที่สุด ให้แก่ชีวิตที่กำลังเติบโต จากการอ่านหนังสือนิทานให้ลูกฟัง ที่จะมา พัฒนาความรัก ความผูกพัน และพัฒนาการของเด็ก ด้วยหนังสือ นิทานมีความมหัศจรรย์ที่ลึกซึ้ง ทั้งจากภาพ ตัวอักษร โทนเสียง อ่อนโยนจากการอ่านให้ลูกฟัง ซึ่งความรู้ทางการแพทย์และงานวิจัย

หล่ายชื่นสอนคล้องต้องกันว่า ช่วงวัยที่สำคัญของมนุษย์ ทั้งการเติบโตทางสมอง จิต จิตวิญญาณ และความดีงามทั้งมวลล้วนบ่มเพาะได้ตั้งแต่ “ปฐมวัย” บ้านอ่านยกกำลังสุข จึงเป็นบ้านที่มีชีวิต มีมุ่ม อ่านหนังสือ มีมุ่มเล่น และมีครอบครัวเพื่อนบ้านมาร่วมแบ่งปันประสบการณ์ดี ๆ ร่วมกัน

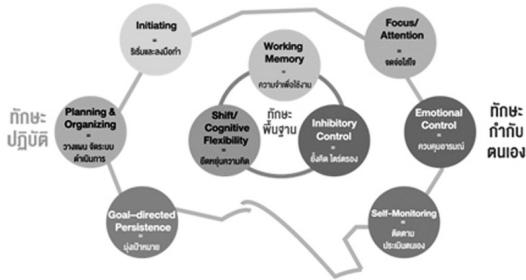
นอกจากนี้ยังมีหน่วยงานของรัฐบาลที่เข้ามาสนับสนุนเสริม เพื่อสร้างพลังในการขับเคลื่อนงานร่วมกันทั้งแคว้นและแนวดิ่ง โดยสำนักงานวัฒนธรรมจังหวัดกระปี้ร่วมหนุนเสริมเกาะแห่งการอ่าน

ผ่านกระบวนการส่งเสริมการอ่านเคลื่อนที่ ภายใต้แผนแม่บท ส่งเสริมวัฒนธรรมการอ่านสู่สังคมแห่งการเรียนรู้ของไทย พ.ศ.2560–2564 จัดกระบวนการสร้างแก่นนำหัวกะทิ และร่วมสร้างสมุดนิทาน ทำมือใส่ในกระบวนการเป่าน庭ทันเคลื่อนที่ ที่สามารถเคลื่อนย้ายไปยังบ้าน อ่านยกกำลังสูงในชุมชนและในโรงเรียน รวมถึงศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก และบ้านพัฒนาการอ่านในครอบครัวที่มีเด็กเล็ก พ่อแม่ ลูก ด้วย สำนักงานวัฒนธรรมจังหวัดกรุงปี เห็นถึงความสำคัญของการพัฒนา คุณภาพประชากรผ่านการอ่านและการเรียนรู้ ส่งเสริมให้ประชาชน ทุกคนได้รับโอกาสทางการอ่านโดยเฉพาะในเด็ก การเข้าถึงการอ่าน จะช่วยสร้างเสริมพัฒนาระบบนิสัยรักการอ่าน ซึ่งต้องทำความคู่ กับการสร้างสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการส่งเสริมการอ่านและนิสัย รักการอ่าน ซึ่งวัยเด็กก่อนเรียนจำเป็นต้องรับการบ่มเพาะและ ปลูกฝังนิสัยจากพ่อแม่และผู้ปกครอง รวมทั้งชุมชน นอกจากนี้ กองทุนคุณครองเด็ก สำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคง ของมนุษย์จังหวัดกรุงปี ให้การสนับสนุน ร่วมสร้างคุณภาพชีวิตที่ดี ผ่านการอ่านของเด็กและครอบครัว โดยร่วมจัดตั้งกองทุนหนังสือดี เพื่อน้องในพื้นที่ห่างไกล เกิดกระบวนการหนังสือหมุนเวียนให้เด็กได้ เข้าถึงหนังสือเพิ่มขึ้น สร้างนิสัยการอ่านและส่งเสริมการอ่านที่มี คุณภาพ ด้วยการสอดแทรกประเดิมการส่งเสริมการอ่านในการศึกษา ทั้งในและนอกโรงเรียน และกระบวนการเรียนการสอน เพื่อพัฒนา สมองแบบ Executive Functions (EF) ให้เกิดศักยภาพของสมอง ในทักษะ 9 ด้าน เพื่อการบริหารจัดการชีวิต ด้วยการอ่านในเด็ก ปัจจุบันรวมทั้งพัฒนาแหล่งเรียนรู้ให้มีรูปแบบที่เหมาะสมต่อการ พัฒนาการในเด็ก

Executive Functions (EF)

กิจกรรมของเพื่อชีวิตที่สำคัญ

คือเป็น ก้าวเป็น เรื่องที่เป็น แก้ปัญหาเป็น อยู่กับคนอื่นเป็น มีความสุขเป็น

4. การก้าวข้ามข้อจำกัด (คน/งาน/เครือข่าย)

การดำเนินกิจกรรมที่ผ่านมาของเกษตรกรในพื้นที่ ได้แก่ องค์การบริหารส่วนตำบลเกษตรศรีบ่อญา โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล กศน. ตำบล สำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดกระปี้ สำนักงานวัฒนธรรมจังหวัดกระปี้ และสื่อมวลชนท้องถิ่นพื้นที่ได้ร่วมกันออกแบบกระบวนการของการของกิจกรรมสร้างเสริมวัฒนธรรมการอ่านสู่เด็กปฐมวัย

การดำเนินการดังกล่าว สู่การก้าวผ่านข้อจำกัด ผ่านกระบวนการการมีส่วนร่วม การนำเอกลุ่มเป้าหมายเป็นตัวตั้ง ผ่านการกระจายงานตามพื้นที่จริงกัน โดยอาศัยทุนทรัพยากรของแต่ละองค์กร már ร่วมแขร ร่วมเรียนรู้ ร่วมแลกเปลี่ยนระหว่างกัน ทั้งนี้ การดำเนินการของกระบวนการดังกล่าวได้จัดทำไว้ข้อตกลง MOU ร่วมกันระหว่างภาครัฐ ภาคเอกชน สื่อมวลชน และภาคประชาชน เพื่อร่วมกันสู่การดำเนินงานเป้าหมายในเด็กปฐมวัย เพื่อส่งเสริมคุณภาพชีวิตที่ดีด้วยการอ่านในชุมชน

5. บทเรียน ข้อเสนอแนะ

กระบวนการในการส่งเสริมการพัฒนาการเด็ก การสร้างความรัก ความเข้าใจ และการสร้างความอบอุ่นให้แก่ลูก คือ “พ่อแม่” และหน้าที่ในการปั่นเพาะลักษณะนิสัย นำไปสู่ปัญญาที่ดีสำหรับวัยปฐมวัย คือ “คุณ” “ช่วงวัย 0-6 ปี เป็นช่วงโอกาสทองของชีวิต” ที่จะแต่งเติม เสริมแต่งให้สวยงามได้อย่างไรได้บ้าง ภายใต้การทำงานแบบบูรณาการร่วมกัน กระบวนการนี้ในการสร้างพัฒนาการที่ดีในเด็กปฐมวัย คือการการส่งเสริมการอ่านสำหรับเด็กปฐมวัยด้วยหนังสือนิทาน และกิจกรรมส่งเสริมการอ่าน

ข้อเสนอสู่การผลักดันของงานสร้างสุขในปี 2561 ครั้งนี้ สู่การสร้างคน สร้างงาน สร้างสุข เพื่อسانพลังที่ก้าวข้ามขีดจำกัด สู่สุขภาวะที่ยั่งยืนมีดังนี้

หนึ่ง ขอให้มีการกำหนดแนวปฏิบัติให้เกิดการใช้หนังสือ และการอ่านเพื่อสร้างเสริมสุขภาวะและศักยภาพเด็กปฐมวัย ด้วยกระบวนการอย่างมีส่วนร่วม ด้วยหนังสือเป็นสื่อและเครื่องมือที่ใช้งานง่ายสามารถส่งเสริมสร้างพัฒนาการและสุขภาวะให้เด็ก

ปัจมวัยรวมไปถึงครอบครัวได้ เช่น การมีสวัสดิการหนังสือเพื่อเด็กแรกเกิด-3 ปี , การจัดให้กิจกรรมส่งเสริมการอ่านเป็นแบบแผนในชีวิตประจำวัน ในครอบครัว และการนำเรื่องของการสร้างเสริมให้เกิดวัฒนธรรมการอ่านในกลุ่มเด็กปัจมวัยสามารถช่วยให้เกิดการพัฒนาคุณภาพชีวิตของเด็ก ช่วยสร้างเสริมพัฒนาการและสมรรถนะแก่เด็ก และกระบวนการที่สามารถส่งเสริมให้เกิดการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ร่วมกันในการเสริมสร้างสุขภาวะในเด็กปัจมวัย คือการเชื่อมประสานงานภาคเครือข่ายระหว่างหน่วยงานทั้งภาครัฐ ภาคธุรกิจ และภาคประชาสังคม รวมถึงการสร้างพื้นที่ให้เกิดนวัตกรรมส่งเสริมการอ่านในเด็กปัจมวัย และการใช้กระบวนการสื่อสารเพื่อสร้างการรับรู้และตระหนักรู้สู่การพัฒนาการเด็กในเด็กปัจมวัยได้อย่างยั่งยืน

สอง กำหนดให้มีนโยบายการใช้งบประมาณท้องถิ่นและห้องบประมาณจากกองทุนสุขภาพประท้องถิ่นหรือพื้นที่เพื่อพัฒนาสุขภาวะเด็กปัจมวัยด้วยนิทาน หนังสือ และกิจกรรมส่งเสริมการอ่าน

2. ຮູ້ເຖິງກັນສື່ອ ດ້ວຍຫຼຸມຫນ 3ດີ

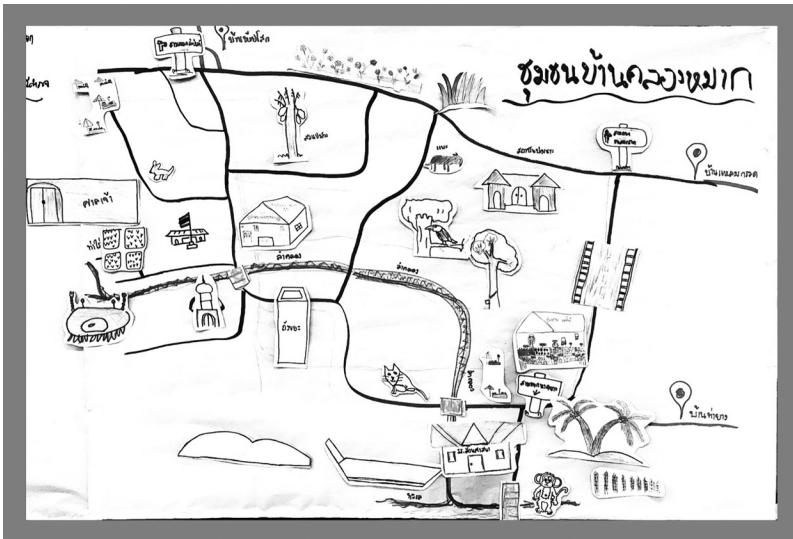
ຫຼຸມຫນ 3ດີ ວິດີສຸຂ (ເຄື່ອງຂ່າຍສື່ອຄິດປວັນໂຮມຫຼຸມຫນ)

1. ຂໍ້ມູລພື້ນຖານ

ກາຣູ້ເທົ່າທັນສື່ອ ປີຝເປັນເວົ້າອົງສໍາຄັນຂອງຄົນໃນສັງຄມຢຸດນີ້ ເພວະຈະທຳໃຫ້ເຮົາສາມາດເລືອກຮັບຮູ້ໆຈ່າວສາຮໄດ້ອໍຍ່າງເໜາະສມ ແລະ ໄມ່ ຕົກເປັນແຫຼ່ອຂອງໆຈ່າວສາຮທີ່ໄດ້ຂ້ອເທົຈຈິງຈາກກາງສູານຂໍ້ມູລທີ່ແຕກຕ່າງກັນ ແລະ ຍິ່ງໄດ້ເຂົ້າໃນກະບວນກາຮ່າງທີ່ມາຂອງສື່ອແລ້ວເຮົາກີຈະໄໝຕົກເປັນເຄື່ອງມືອົງຂອງສື່ອ

ປັດຈຸບັນ ເຕັກແລະເຢາວໜີມີພົດຕິກຣມໃນກາຮເສພສື່ອເປັນອໍຍ່າງ ມາກ ເຕັກແລະເຢາວໜີກາກໄຕ້ກີເຫັນກັນ ດ້ວຍກາຮເຂົ້າສິ່ງສື່ອສາມາດທຳໄດ້

อย่างอิสระ ไม่มีข้อจำกัดเรื่องเวลาและสถานที่เหมือนอดีต การเข้าถึงสื่อของเด็กและเยาวชน การรู้จักใช้สื่ออย่างเท่าทันในการบริโภคข้อมูลที่หลากหลายจึงสำคัญในการ “รู้เท่าทัน”

ภาคใต้ มีเครือข่ายกลุ่มเด็ก เยาวชน และครอบครัวที่ดำเนินการในประเด็นรู้เท่าทันสื่อ เป็นจำนวนมาก แม้มีระดับการดำเนินงานของกระบวนการที่แตกต่างกัน แต่ต่างมีเป้าหมายเดียวกันในการส่งเสริมและพัฒนาให้เกิดกระบวนการเรียนรู้ประเด็นทักษะเท่าทันสื่อ เครือข่ายเหล่านี้ ได้แก่ ศูนย์สื่อสารเด็กไทยมุสลิม จังหวัดยะลา กลุ่มดอกลำพู จังหวัดสุราษฎร์ธานี กลุ่มมานีมานะ ศูนย์อาสา กลุ่มมานาหวาน จังหวัดสงขลา โรงเรียนนักเข้าว่า จังหวัดปัตตานี กลุ่มฟ้าใส จังหวัดยะลา และกลุ่มอื่นๆ ในภาคใต้

2. สถานการณ์ที่เกี่ยวข้อง

บริบทการเปลี่ยนแปลงของสังคมโลกภายใต้กระแสโลกภาคตินีส่งผลต่อสังคมไทย โดยเฉพาะ “สื่อ” ที่เข้ามามีบทบาทสำคัญต่อการดำรงชีวิตที่หลีกเลี่ยงไม่ได้ การเข้ามาของข้อมูลสื่อ จึงเป็นความท้าทายต่อการบริโภคสื่อในโลกที่ข้อมูลข่าวสารเข้ามาที่ต่างระดับหลากหลายด้านและหลากหลายมุมมองในโลกข่าวสารที่ไร้พรอมแคนเช่นปัจจุบัน

โลกที่กำลังเปลี่ยนไปที่เต็มไปด้านข้อมูลข่าวสารที่หลากหลายรอบตัวเรา ส่งผลต่ออิทธิพลต่อความคิด ความเชื่อและพฤติกรรมของคนเราโดยไม่รู้ตัว จากการเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยี ถือเป็นความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีและการสื่อสารเพื่อตอบสนองความต้องการของผู้คนอย่างรวดเร็วในรูปแบบที่หลากหลาย ส่งผลให้ผู้คนทุกเชื้อชาติสามารถติดต่อสื่อสารกันอย่างไร้พรอมแคนและรวดเร็วทันใจ

ในยุคสื่อหลอมรวม (media convergence) ที่ผสมผสานระหว่างสื่อเก่าและสื่อใหม่ ที่ซับซ้อนจนบางครั้งก็อาจแยกไม่ออก ปรากฏการณ์ที่เกิดขึ้นของสื่อที่เปลี่ยนไป โดยเฉพาะสื่อใหม่ที่มีรูปแบบการสื่อสารใหม่ๆ เกิดขึ้นเพื่อเพิ่มส่วนขยายทางการสื่อสาร เปิดโอกาสให้มนุษย์สามารถนำเสนอเรื่องราว ความรู้สึกนึกคิดตลอดจนแสดงความคิดเห็นได้อย่างเสรีบันพันที่ส่วนตัว หรือโลกเสมือนจริง (Virtual Reality) และยังสามารถสร้างความสัมพันธ์กับผู้คนที่มีพื้นที่เสมือนจริงได้ จนขยายเป็นเครือข่ายสังคมแบบออนไลน์ (Social Networking) สร้างปฏิสัมพันธ์ต่อกันได้หลากหลาย ทั้งการตอบกลับในเวลาต่อมา และโต้ตอบแบบทันที

ทันใด (Real Time Interaction) อย่างไรก็ตามผลลัพธ์แห่งการเปลี่ยนแปลงอาจไม่ใช่เพียงแค่ประสิทธิภาพ และประสิทธิผลของการสื่อสารเพียงอย่างเดียว แต่อาจหมายรวมถึงพฤติกรรมทางการสื่อสารของมนุษย์ที่ได้รับอิทธิพลมาจากการพัฒนาวูปแบบการสื่อสารใหม่ๆ อีกด้วย

ทักษะรู้เท่าทันสื่อ จึงมีความสำคัญต่อเด็ก เยาวชนที่จะไม่ต้องตกเป็นเหยื่อในการถูกหลอก หรือหลงเชื่อ แต่อาจจะต้องสามารถคิด วิเคราะห์ สงสัยตั้งคำถาม และรู้จักแยกแยะได้ว่าใครเป็นผู้ให้ข้อมูล เขา มีความต้องการสื่อสารอะไร กับใคร เรื่องอะไร หรือมีจุดมุ่งหมายและแฝงด้วยหรือเปล่า

การพัฒนาการของสื่อ สารสนเทศ และเทคโนโลยีดิจิทัล ในช่วงหลายทศวรรษที่ผ่านมา มีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว การรู้เท่าทันสื่อ (Media Literacy) การรู้เท่าทันสารสนเทศ (Information Literacy) และการรู้เท่าทันดิจิทัล (Digital Literacy) จึงมี

ความสำคัญอย่างมาก โดยเฉพาะอย่างยิ่งบทบาทของความเป็น พลเมืองนักสื่อสารสร้างสรรค์ Creative Communication for Health

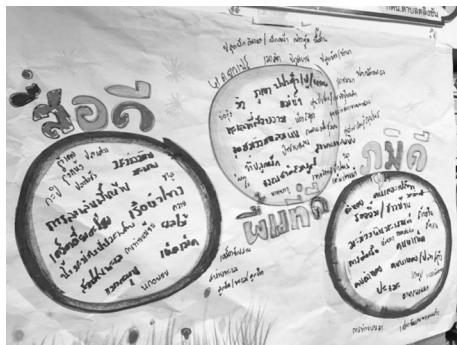
ปัจจุบัน เด็ก และเยาวชน ภาคใต้ คงไม่ต่างกับเด็กใน
ภูมิภาคอื่นๆ ที่สื่อเข้ามา มีอิทธิพลในทุกมิติและทุกระดับที่
อินเตอร์เน็ตเข้าถึงแม้มีพื้นที่ห่างไกล การให้เด็กได้รู้จักคิด รู้จัก
เท่าทัน และตีนรู้ สามารถใช้สื่อให้เกิดเป็นผู้สื่อสารที่เป็นประโยชน์
ได้ด้วย ถือเป็นโอกาสในการสร้างช่องทาง เพื่อการเสริมสร้างสังคม
แห่งการเรียนรู้ และดึงดูดความสนใจของเด็กและเยาวชนให้เป็นคน
ไฟเรียนรู้ จุดประกายความคิดและจินตนาการใหม่ๆ ในเชิงสร้างสรรค์
ยิ่งกว่าเดิม

3. กระบวนการทำงาน

เมื่อ 3 ดีสู่การสร้างวิถีสุขในชุมชน

3 ดี มาจาก “สื่อดี พื้นที่ดี และภูมิดี” ถือเป็นการสร้างสรรค์
มีความเกี่ยวข้องและสอดรับจาก “ต้นน้ำ” สู่ “ปลายน้ำ” การมี
“สื่อดี” ก็เหมือน “ต้นน้ำ” ที่ทำให้เกิดกระบวนการจัดการด้าน
“พื้นที่” ในชุมชน เกิดพื้นที่ดี พร้อมกับภูมิปัญญาและภูมิคุ้มกันที่ดี

ศูนย์สื่อสารเด็กไทยมุสลิม เป็นกลุ่มนี้ที่ขับเคลื่อน
ประเด็นรู้เท่าทันสื่อ ผ่านกระบวนการสื่อศิลปวัฒนธรรมสร้างเสริม
สุขภาพ สสส. โดยมีกลุ่มเป้าหมายเป็นกลุ่มเด็ก เยาวชน และ
ครอบครัว ผ่านกระบวนการสื่อสารสร้างสรรค์และสร้างพื้นที่ปลอดภัย
โดยใช้กลไกของเมือง 3 วิถีสุข (สื่อดี พื้นที่ดี ภูมิดี) ผ่านรู้เท่าทัน
สื่อ มีการดำเนินการในพื้นที่ต้นแบบ คือ ชุมชนบ้านคลองหมาก

ตำบลคลองขنان อำเภอเหนือคลอง จังหวัดกระบี่ และชุมชนบ้านท่ามะพร้าว ตำบลคลองพน อำเภอคลองท่อม จังหวัดกระบี่ ยังได้ทดลองนำเครื่องมือตัวชี้วัดเมือง 3ดี ไปใช้ในชุมชนบ้านคลองร้าว ตำบลคลองลิ้นชัก อำเภอเหนือคลอง จังหวัดกระบี่

การดำเนินการขับเคลื่อนประเด็นเท่าทันสื่อส่งผลต่อเด็กและเยาวชนสู่การสร้างสรรค์ให้เกิดเป็น “พลเมืองตื่นรู้” และ “ฉลาดรู้” ในการใช้สื่อ ส่งผลกระทบต่อการสร้างเสริมสุขภาวะโดยมีบทบาทสำคัญในการสร้าง “ภูมิคุ้มกัน” ปัจจัยเสี่ยงผ่านการบ่มเพาะ หล่อหลอม กระตุ้น และสร้างโอกาสให้เด็กและเยาวชนพัฒนาตนเองสู่การเป็น “พลเมืองและนักสื่อสารสุขภาวะที่ตื่นรู้” สู่การพัฒนาตนเองในระดับปัจเจกสู่สังคม ผ่านกระบวนการสร้างเมืองสื่อสร้างสรรค์ 3ดี วิถีสุข คือ สื่อดี พื้นที่ดี ภูมิดี และนักสื่อสารสร้างสรรค์ ดังนี้

สื่อดี เป็นกระบวนการเรียนรู้ที่ให้เด็กและเยาวชนร่วมคิดร่วมออกแบบ และร่วมสร้างสื่อที่ปลอดภัยและสร้างสรรค์ เด็กและเยาวชนจะได้รับและได้ใช้สื่อที่เหมาะสมสมกับการพัฒนาตามช่วงวัย

ทั้งเด็ก เยาวชน และครอบครัว มีโอกาสเข้าสื่อดีได้โดยไม่จำกัดโอกาสเวลา และสถานที่ “สื่อ” ในที่นี้ หมายถึง สื่อทุกประเภท ทั้งสื่อมวลชน สื่อท้องถิ่น สื่อพื้นบ้าน ปราชญาท้องถิ่น และสื่อใหม่ พื้นที่ดี พื้นที่สร้างสรรค์ หรือพื้นที่สุขภาวะ กระบวนการให้เด็กและเยาวชนร่วมสร้างพื้นที่ที่ทุกคนมีส่วนร่วมในการออกแบบ และใช้ประโยชน์ร่วมกันเป็นพื้นที่ที่บุคคล ครอบครัวและชุมชนได้มาร่วมเปลี่ยนเรียนรู้ سانสร้างความสัมพันธ์ที่ดีต่อ กัน เศริมพลังชีวี กัน และกัน “พื้นที่ดี” ในที่นี้ อาจเป็นได้ทั้ง พื้นที่สร้างสรรค์ทางกายภาพ และพื้นที่สร้างสรรค์ทางความคิดที่สามารถลดช่องว่างในการออกจากหน้าจอได้ด้วย

พื้นที่สร้างสรรค์ทางกายภาพ พื้นที่สาธารณะที่มีความปลอดภัย เป็นพื้นที่ที่จัดให้บุคคลหรือกลุ่มบุคคลมาใช้ประโยชน์ร่วมกัน หรือใช้ในการจัดกิจกรรมสร้างสรรค์เป็นประจำ เช่น การจัดสวนหย่อมให้เป็น “พื้นที่กิจกรรมทางกายและออกกำลังกาย” การจัดลานวัดเป็น “ลานแลกเปลี่ยนทางวัฒนธรรม” การจัดสนามกีฬาให้เป็น “ตลาดนัดอาหารปลอดภัย” การจัดห้องสมุดของโรงเรียนให้เป็น “แหล่งเรียนรู้โลกกว้าง” ที่บุคคลทั่วไปสามารถเข้าไปใช้ได้อย่างไม่มีข้อจำกัดด้านโอกาสและเวลา เป็นต้น

พื้นที่สร้างสรรค์ทางความคิด เป็นกระบวนการจัดให้มีไว้เพื่อการแลกเปลี่ยนทางความคิด ทั้งอย่างเป็นทางการ เช่น การประชุมหารือเป็นวงประondo แต่อย่างไม่เป็นทางการ เช่น สภาพอากาศ เพื่อให้บุคคลหลากหลายกลุ่ม เพศ วัย ได้มาร่วมแลกเปลี่ยนความคิดเห็นต่อสถานการณ์ปัญหาต่างๆ ที่เกิดขึ้นในบ้านเมืองหรือในชุมชน รวมทั้งแลกเปลี่ยนแนวทางการแก้ไขปัญหาอันเอื้อต่อความสุขและการพัฒนาในแต่ละช่วงวัยของทุกคน

ภูมิเดี เป็นการร่วมสร้างภูมิปัญญาในการฉลาดรู้เรื่องสื่อการเท่าทันสื่อ เท่าทันตนเอง เท่าทันสังคม มีทักษะในการคิดวิเคราะห์อย่างมีวิจารณญาณ อันจะเป็นภูมิคุ้มกันให้กับตนเอง ครอบครัวและชุมชนในการป้องกันภัยรอบด้านและสามารถจัดการกับการเปลี่ยนแปลงได้อย่างเหมาะสม คำว่า “ภูมิเดี” ยังหมายรวมถึงการใช้ภูมิปัญญาของทุกฝ่ายในชุมชน ในการมีส่วนร่วมปกป้องดูแลและสร้างชุมชนร่วมกัน

กระบวนการที่ศูนย์สื่อสารเด็กไทยมุสลิมใช้เครื่องมือของชุมชน 3 ดิจิทัลสุขผ่านสื่อศิลปะบนธรรมชาติ การเมืองสื่อสร้างสรรค์ เพื่อให้เกิดแก่นนำเด็กและเยาวชนสร้างความเป็นเจ้าของและการมีส่วนร่วม เกิดทักษะเท่าทันตนเอง และสังคมที่ลูกขึ้นมาสร้างสรรค์ สู่การเป็นเมืองแห่งวิถีสุขภาวะที่ทุกคนอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข ทั้งทางด้านร่างกายและจิตใจ ทั้งด้วยปัญญาที่เข้าถึงความดี ความงามและความจริง

4. การก้าวข้ามข้อจำกัด (คน/งาน/เครือข่าย)

การดำเนินการของศูนย์สื่อสารเด็กไทยมุสลิม ในการขับเคลื่อนงานสู่การก้าวข้ามข้อจำกัดได้ มีการทำงานทั้งในระดับของ คน งาน และการสร้างเครือข่าย ดังนี้

คน ได้มีการสร้างแก่นนำของกลุ่มเยาวชน เพื่อให้เกิดการขับเคลื่อนกระตุ้นทั้งมิติกำลังกาย กำลังใจ สู่แรงบันดาลใจในการดำเนินงาน ทั้งนี้ ได้สร้างกระบวนการถ่ายทอดจากรุ่นสู่รุ่นให้เกิดเป็นแก่นนำและพี่เลี้ยงของกลุ่มสู่ความยั่งยืน เพื่อเป็นต้นทุนให้กับชุมชนในการสร้างพลเมืองที่ดีในชุมชน

งาน ในการสานงานระหว่างกัน ในระดับปัจเจกบุคคล กับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง โดยนำเอาหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทั้งในระดับ นโยบายในพื้นที่ ชุมชน และจังหวัดให้เข้ามามีส่วนร่วมในการหนุน เสริมการทำงานร่วมกัน เช่น ประเด็นด้านสื่อ การสานงานทั้งในระดับ ของหน่วยงานภาควิชาการในสถาบันการศึกษา และสื่อมวลชน ในห้องถิ่นเข้ามาดำเนินการร่วมกัน เป็นต้น

เครือข่าย รูปแบบการทำงานในการดำเนินการของโครงการ มีการเชื่อมโยงเครือข่ายการทำงานร่วมกัน ในระดับพื้นที่ ชุมชน ระดับภาค และระหว่างเครือข่ายประเด็น โดยดำเนินการในลักษณะ การหนุนเสริมวิทยากรร่วมกัน รวมไปถึงการแลกเปลี่ยนข้อมูลที่เป็น ประโยชน์ระหว่างกันในกลุ่ม

5. บทเรียน ข้อเสนอแนะ

ศูนย์สื่อสารเด็กไทยมุสลิม ดำเนินกระบวนการในการ สร้างสรรค์สื่อดิจิทัล ที่ได้ตลอดระยะเวลากว่า 10 ปี ที่ผ่านมา รวบรวม กลุ่มเล็กๆ ที่เคยได้โอกาสและมีประสบการณ์การทำงานผ่านสื่อ ศิลปวัฒนธรรมสร้างสรรค์เสริมสุขภาพเพื่อสร้างวิถีสุขภาวะที่ดีในกลุ่มเด็ก และเยาวชนในพื้นที่และภาคใต้ ได้ขอค้นพบว่า กลไกสำคัญหนึ่งที่มี ผลต่อการดำเนินงานที่สำเร็จของกลุ่ม คือ การดำเนินกิจกรรมโดยใช้ กระบวนการชุมชน 3 ดิจิทัล สุข ที่ทุกคนในชุมชนเป็นผู้ได้รับประโยชน์ โดยตรงอย่างทางได道 ทางหนึ่ง เช่น การรู้เท่าทันสื่อของเด็กและเยาวชน ในชุมชน เด็กได้เรียนรู้เรื่องชุมชน ศิลปวัฒนธรรมพื้นบ้าน รากเหง้า ของชุมชน ผู้ใหญ่หรือหน่วยงานได้ใช้การพัฒนาทักษะแก่นำเยาวชน

ไปใช้ เพิ่มแก่น้ำในชุมชน ช่วยพัฒนาและสร้างพื้นที่สร้างสรรค์ ครอบครัวเกิดความภูมิใจ เด็กเล็กได้เรียนรู้วัฒนธรรมในชุมชนตนเอง เกิดค่านิยมที่ดีให้กับชุมชน ไม่ต้องห่วงลูกหลาน ได้มีเวลาเพิ่มมาก ขึ้นพบปะพูดคุยสร้างสรรค์สิ่งดี ๆ ให้กับชุมชน เป็นต้น

ส่วน “ผลพลอยได้” ของชุมชน อาจจะเป็นเรื่อง การพัฒนา ตัวพื้นที่ การเชื่อมความสัมพันธ์ในมิติเครือญาติ เกิดแนวคิดต่อ ในการสร้างแก่น้ำชุมชนให้เกิดการพัฒนา กับธรรมชาติ ศิลปะ และวัฒนธรรมสู่คุณค่าความดี ความงาม ความสุขที่แท้จริง

3. Active Citizen

พลังพลเมืองสร้างนักสื่อสารสุขภาวะที่ลืมรู้

เครือข่ายนักสื่อสารสร้างสรรค์ใจเดียดสุขภาวะภาคใต้: Kiddee idol
(Creative Communication for Health)

1. ข้อมูลพื้นฐาน

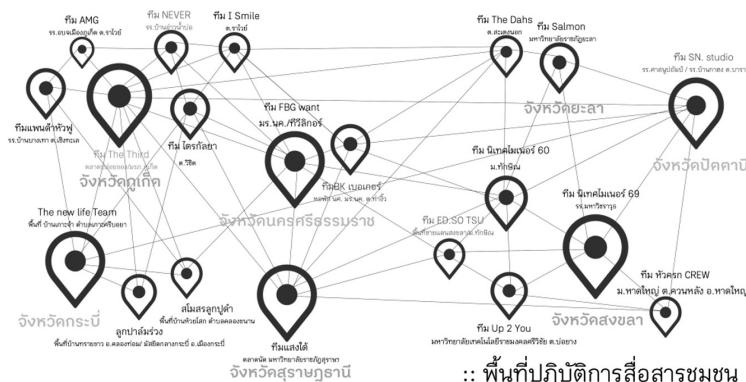
นักสื่อสารสร้างสรรค์ใจเดียดสุขภาวะ (คิดดีใจดอล-สื่อดีมีใจเดียด) เปเปลี่ยนสังคมด้วยพลังคนสื่อรุ่นใหม่ในพื้นที่ภาคใต้จากการประกาศเจตย์ของแผนระบบสื่อและวิถีสุขภาวะทางปัญญา สำนักสร้างเสริมวิถีชีวิตสุขภาวะ (สำนัก 5) สำนักงานกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ (สสส.) ที่มีเป้าหมายในการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ ระบบสื่อเพื่อสุขภาวะที่จะเอื้อให้ประชาชนมีจิตความสามารถในการเข้าถึงวิถีพัฒนาและการเรียนรู้เพื่อสร้างสุขภาวะ เพื่อการขับเคลื่อนกระบวนการพัฒนา “นักสื่อสารสร้างสรรค์สุขภาวะ” (Creative Communication for Health) ผ่านการสร้าง “ภูมิคุ้มกัน” ปัจจัยเสี่ยงในลักษณะต่างๆ ด้วยการบ่มเพาะหล่อหลอม กระตุ้น และสร้างโอกาสให้เด็กและเยาวชนพัฒนาตนเอง สู่ Active Citizen “พลเมืองและนักสื่อสารสุขภาวะที่ตื่นรู้และฉลาดรู้” กล้าคิด กล้าทำ ในการสร้างสรรค์สังคมในพื้นที่ของชุมชนตนเอง

ข้อมูลจากเวทีงานเสริมพลัง ร่วมสร้างประเทศไทยให้น่าอยู่ ความมั่นคงทางสุขภาวะ วาระสร้างสุขภาคใต้ ปี 2558 ณ ศูนย์ประชุมนานาชาติจุฬาลงสิริราชสมบัติครบ 60 ปี มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ หาดใหญ่ จังหวัดสงขลา สำนักงานกองทุนสนับสนุน

สื่อ : เพื่อการเปลี่ยน

การสร้างเสริมสุขภาพ (สสส.) ร่วมกับหน่วยงานภาครัฐด้านสุขภาพ และสถาบันการจัดการระบบสุขภาพภาคใต้ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ (สจรส.ม.อ.) ได้นำสถานการณ์ปัจจุหานี้พื้นที่ภาคใต้ จากเวทีย่อยเชิงปฏิบัติการห้องประเด็นเด็ก เยาวชน และครอบครัว ที่พบว่าในการสร้างเสริมสุขภาวะที่เหมาะสมต่อการดำเนินชีวิต ปัจจัยที่ส่งผลต่อความมั่นคงของมนุษย์ ประเด็นเด็ก เยาวชนและครอบครัว ในปัจจุบันมีหลายมิติด้วยกัน ทั้งมิติภายนอกของคน (เด็ก เยาวชน และครอบครัว) มิติด้านสภาพแวดล้อม และ มิติทางด้านนโยบาย กลไก โดยปัจจัยเหล่านี้ได้แทรกซึมอยู่ในชีวิตประจำวันท่ามกลาง โลกของเทคโนโลยีที่กำลังเปลี่ยนไป มาตั้งวงแลกเปลี่ยนประเด็น

“ความหวัง ความสุข ของเด็กได้บ้านเรา” สู่การพัฒนาเชื่อมโยง ประเดิมการทำงานของนักสื่อสารสร้างสรรค์สุขภาวะส่งผลต่อการ สร้างแก่นนำเยาวชนภาคใต้สู่ความเป็นพลเมืองสือตื่นรู้ของคนรุ่นใหม่ ที่มีจิตสำนึกรู้เท่าทันสู่สุขภาวะ

เครือข่ายนักสื่อสารสร้างสรรค์ฯ เดิมสุขภาวะภาคใต้ (Kiddee idol) ประกอบไปด้วย 7 จังหวัด ใน 20 พื้นที่ ได้แก่ ภูเก็ต กระบี่ สุราษฎร์ธานี นครศรีธรรมราช สงขลา ยะลา และ ปัตตานี มีแก่นนำเยาวชนนักสื่อสารสร้างสรรค์สุขภาวะมากกว่า 90 คน ที่พร้อมเป็นนักสื่อสาร มีทักษะ ด้านการผลิตสื่อที่มีคุณภาพ มีความเป็นพลเมืองสื่อสามารถขยายผลของสื่อดีผ่านพื้นที่ปฏิบัติการ จนเกิดเป็นแนวทางในการสร้างความร่วมมือในพื้นที่ และยังสามารถ ขยายสร้างเป็นแรงบันดาลใจในสื่อออนไลน์ กว่า สองหมื่นคน ทั้งนี้ สามารถสักดองค์ความรู้ให้เกิดชุดประสบการณ์ความรู้ของนักสื่อสาร สร้างสรรค์ฯ เดิมสุขภาวะในพื้นที่ภาคใต้อีกด้วย

2. สถานการณ์ที่เกี่ยวข้อง

ปัจจุบันการเปลี่ยนแปลงของโลกที่เป็นไปอย่างรวดเร็วและ มีความ слับซับซ้อนมากขึ้น ส่งผลกระทบต่อวิถีชีวิตของผู้คน รวมถึง การเคลื่อนตัวของสังคมเทคโนโลยีสารสนเทศเป็นไปอย่างรวดเร็ว สู่สังคมต่างๆ ทั่วโลก ถือได้ว่าเป็นยุคแห่งความก้าวหน้าทาง วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ที่มีการพัฒนาเป็นอย่างมาก ทั้งอุปกรณ์ เครื่องมือสื่อสารและคอมพิวเตอร์ ที่เป็นยุคของสื่อหลอมรวม ทำให้ การรับรู้ข้อมูลข่าวสารแพร่กระจายง่ายและสะดวกรวดเร็วมากขึ้น สามารถถ่ายโอนกันได้ในเวลาอันสั้น ระบบต่างๆ ทั้งด้านเศรษฐกิจ

สังคม การเมือง สิ่งแวดล้อม มีการเชื่อมโยงเป็นเครือข่ายการสื่อสาร ส่งอิทธิพลต่อกันและกัน เกิดกระแสทุนนิยมที่วิถีคนรุ่นแรกมากขึ้น

ประเทศไทยมีการกำหนดนโยบาย “ไทยแลนด์ 4.0” เพื่อรับความเจริญที่กำลังเปลี่ยนไปและมีความซับซ้อนมากขึ้น โดยเฉพาะในยุคสื่อหลอมรวม Media Convergence ที่มีการ ผสมผสานระหว่างสื่อเก่าและสื่อใหม่เข้าด้วยกัน การบริโภคในการ รับรู้จึงมีความสำคัญกับคนในยุคปัจจุบัน ยิ่งสื่อมีเพิ่มมากขึ้น มีหลากหลายช่องทางในการรับข้อมูล ปรากฏการณ์ของสื่อฯเพิ่มขึ้น ส่งผลให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในวิถีสุขภาวะของคนเช่นกัน เพราะภูมิ ทัศน์และเนื้อหาในระบบสื่อที่เปลี่ยนแปลงอย่างก้าวกระโดดภายใน ระยะเวลาสั้นๆ ส่งผลกระทบต่อสุขภาวะของคนไทยทุกคน ทุกรั้งดับ ทุกเพศ และทุกวัย

กำเนิด..ตัวของ iDOL กิตติ

Creative Communication for Health

คิดตี คือ การคิดอย่างสร้างสรรค์ เพื่อสร้างวิธีสื่อสารที่ตอบสนองสู่ความต้องการและลั่นคม โไอดอล คือ บุคคลที่รับเริ่มคิด พัฒนาและเปลี่ยนแปลง ให้สื่อสารเป็นแบบใหม่ๆ เพื่อสร้างการเปลี่ยนแปลงในสังคม ให้เกิดเป็นต้นแบบที่ดี

อา里斯 นาคายามา

หัวหน้าฝ่ายสื่อสารองค์กรไทย

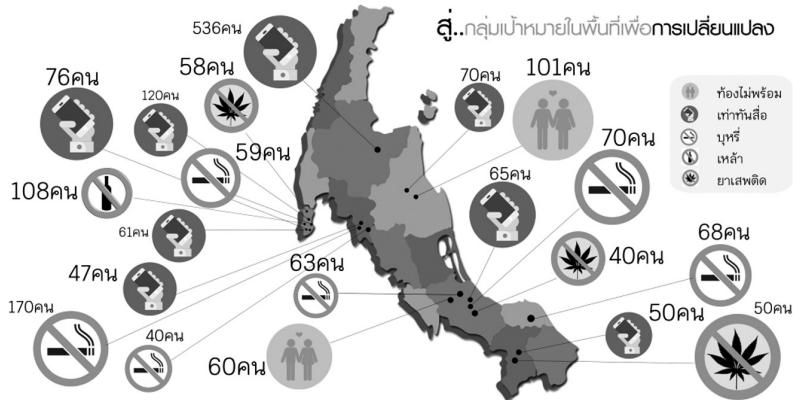
องค์กรสื่อสารองค์กรไทย จำกัด โทร. 081-431414

การสร้างพลเมืองนักสื่อสารสร้างสรรค์ จึงเป็นอีกหนึ่งในการสร้างพลังของสังคม เพื่อให้เกิดภูมิคุ้มกันต่อสภาพแวดล้อมที่เปลี่ยนไป โดยเฉพาะสื่อที่ทรงอิทธิพลต่อความคิด พฤติกรรมและวิถีชีวิตของมนุษย์ ในเด็กและเยาวชนที่ใช้เวลาอยู่กับสื่อที่มีความหลากหลายจนขาดปฏิสัมพันธ์กับคนรอบข้าง การรู้จักใช้และตลาดให้สื่อจึงมีความสำคัญ รวมถึงการสร้างพื้นที่สร้างสรรค์และปลดภัยพื้นที่สีขาวที่เหมาะสม การเปลี่ยนแนวคิดให้เด็กได้ลูกขี้นมาผลิตสื่อเองใช้สื่อเองที่ดีและมีคุณภาพส่งผลให้เกิด Active Citizen “พลเมืองสื่อ” ที่ “ตลาดใช้สื่อ” และ “สร้างสรรค์สื่อ” ให้เป็น “นักสื่อสารสร้างสรรค์” นอกจากจะเป็นผู้รับสื่อต่างๆ หลากหลายแล้ว ยังสามารถเป็นผู้ผลิตสื่อเองได้ การที่มีพลังพลเมืองในการสื่อสาร จำเป็นต้องมีทักษะชีวิตในหลายมิติ เพื่อดำเนินชีวิตให้เหมาะสม และมีสุขภาวะที่ดี ไม่ตกเป็นเหี้ยของสิ่งมอมแมมต่างๆ ที่มาพร้อมกับสื่อได้ง่าย ทักษะที่มีความจำเป็นและสำคัญต่อเด็กและเยาวชนในปัจจุบัน คือ ทักษะการรู้เท่าทันสื่อและเทคโนโลยี หรือความ

สามารถในการอ่านสื่อออก เยี่ยนสื่อได้ หรือความสามารถในการเข้าใจเนื้อหาที่สื่อเสนอ รู้จักเสียงหาเหล่งที่มาที่หลากหลาย วิเคราะห์วิจารณ์ แยกแยะ คัดกรอง สามารถใช้ประโยชน์ และพัฒนาสื่อในแบบฉบับของตนได้ กระบวนการการทำทันสื่อ ช่วยพัฒนาความคิด เป็นกระบวนการพลังพลเมืองที่จำเป็นอย่างยิ่งในยุคปัจจุบัน ซึ่งจะทำให้เด็กและเยาวชนสามารถดำรงชีวิตและเติบโตเป็นผู้ใหญ่ที่มีคุณภาพ

3. กระบวนการทำงาน

การดำเนินโครงการของนักสื่อสารสร้างสรรค์โดยเดียดูข่าว (คิดดีไอดอลสื่อเมืองเดียว) เปลี่ยนสังคมด้วยพลังคนสื่อรุ่นใหม่ ในพื้นที่ภาคใต้ เน้นการขับเคลื่อนเยาวชนให้เกิดพลเมืองตื่นรู้ และตระหนักรู้ผ่านกระบวนการพัฒนา “นักสื่อสารสร้างสรรค์สุขภาวะ” (Creative Communication for Health) เชื่อมโยงประเด็นในการทำงานของนักสื่อสารสร้างสรรค์สุขภาวะ ให้เกิดการสร้างแก่นนำ เยาวชนภาคใต้สู่ความเป็น Active Citizen พลเมืองสื่อตื่นรู้ของคนรุ่นใหม่ ที่มีจิตสำนึกรู้เท่าทันสื่อ รู้เท่าทันสุขภาวะ สร้างพื้นที่กลาง และวาระร่วมในการขับเคลื่อนไปพร้อมๆ กับการเกิดขึ้นของสถานการณ์ที่ส่งผลกระทบต่อเด็กและเยาวชนภาคใต้ สู่การแก้ไขปัญหาสถานการณ์ในชุมชน โดยคนรุ่นใหม่ได้ออกแบบการสื่อสารไปพร้อมการใช้พลังของสื่อให้เกิดเป็นนักสื่อสารสร้างสรรค์สุขภาวะ ที่เกิดจากความเป็นพลเมืองในการรับผิดชอบชุมชน และการสื่อสารในชุมชนสู่การดำเนินกิจกรรมเพื่อแก้ไขปัญหาในระดับพื้นที่เพื่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงทั้งในระดับตัวบุคคลจากภายใน ด้วยทักษะ

ความรู้ การสร้างสรรค์ ไอเดีย สู่การสร้างสื่อ สร้างพื้นที่ภายใต้ความร่วมมือจากชุมชนจนเกิดเป็นเครือข่ายนักสื่อสารสร้างสรรค์คนรุ่นใหม่ภาคใต้ขึ้น

ผลจากการดำเนินงานนักสื่อสารสร้างสรรค์ ไอเดียสุขภาวะ ถือเป็นการสร้างพลังสื่อพลเมืองของเยาวชนที่สามารถเปลี่ยนสังคม ด้วยพลังคนรุ่นใหม่ ผ่านกระบวนการสื่อสารในการส่งเสริมการตระหนักรู้และต้องการให้สังคมเกิดการตื่นตัวและเป็นส่วนหนึ่งของการเปลี่ยนแปลงสังคมด้วยการละทิ้องปัญหาผ่านการผลิตสื่อดิจิทัลและสร้างสรรค์ ภายใต้การสร้างพื้นที่เรียนรู้นำไปสู่การมีสุขภาวะที่ดีของกลุ่มเป้าหมาย โดยผลลัพธ์จากการดำเนินงานและการสะท้อนคิดของกลุ่มเยาวชนที่เข้าร่วมโครงการสามารถสังเคราะห์จุดร่วมของการพัฒนานักสื่อสารสร้างสรรค์ ไอเดียสุขภาวะให้เกิดพลังพลเมือง Active Citizen ภายใต้คำว่า CREATIVE เพื่อเป็นแนวทางในการขับเคลื่อนนักสื่อสารสร้างสรรค์ ของพลเมืองที่มีส่วนร่วมผ่านมิติการสื่อสารชุมชน ดังนี้

C=Communication/Community/Chang หมายถึง การสื่อสารของกลุ่มเยาวชนรุ่นคนใหม่ผ่านกระบวนการผลิตสื่อรณรงค์ การรู้เท่าทันสื่อ ปัจจัยเดี่ยง และห้องไม่พร้อม ในรูปแบบของโฆษณา หนังสั้น และสารคดี สู่พื้นที่ปฏิการตามความต้นดัด ความสนใจจากนั้นถ่ายทอดผ่านช่องทางต่างๆ เช่น สื่อสังคมออนไลน์ สื่อบุคคล สื่อสิ่งพิมพ์ youtube เป็นต้น เพื่อสร้างการเปลี่ยนแปลงและเกิดการตระหนักรู้ของกลุ่มเป้าหมาย โดยเปิดโอกาสให้ทุกฝ่ายที่เข้าร่วมโครงการได้แสดงความคิดเห็นและเป็นส่วนหนึ่งในการแก้ปัญหาของสังคม

R=Relation หมายถึง การสร้างความสัมพันธ์ระหว่างกลุ่มเยาวชนกับกลุ่มเป้าหมายที่เข้าร่วมโครงการ เพื่อให้เกิดความรู้ ความเข้าใจ และเข้าถึงเป้าหมายของการเรียนรู้ผ่านกระบวนการสื่อสร้างสรรค์ และวิถีสุขภาวะทางปัญญา ด้วยการเรียนรู้จากสื่อรณรงค์ที่กลุ่มเยาวชนได้ผลิตขึ้น และใช้ช่องทางดังกล่าวในการสร้างความสัมพันธ์ สร้างเครือข่าย และมีการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นในรูปแบบต่างๆ เช่น การสนทนากลุ่มย่อย การตอบบทเรียน กิจกรรมกลุ่มสัมพันธ์

E=Energy หมายถึง การรวมพลังของเครือข่ายนักสื่อสาร สร้างสรรค์โดยเดิysุขภาวะภาคใต้ในการพัฒนาศักยภาพด้านการเรียนรู้ของกลุ่มเป้าหมาย เพื่อให้เข้าถึงวิถีสุขภาวะและการเติบโตทางปัญญาอย่างมีประสิทธิภาพ ด้วยการใช้พลังของคนรุ่นใหม่ที่เข้าใจปัญหา และนำปัญหาดังกล่าวมาถ่ายทอดผ่านช่องทางต่างๆ เพื่อให้ตนเอง กลุ่มเป้าหมายและสังคมเปลี่ยนแปลงไปในทิศทางที่ดีขึ้น เช่น การสร้างนักเรียนแกนนำ การสร้างเยาวชนต้นแบบ และการ

เปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของเยาวชนกลุ่มเสี่ยงให้หันกลับมาเป็นส่วนหนึ่งของการรณรงค์และป้องกันปัญหาสังคม

A=Active หมายถึง การส่งเสริมให้นักสื่อสารสร้างสรรค์ ไอเดียสุขภาวะภาคใต้เกิดการตระหนักรู้และสามารถที่จะแก้ปัญหาของสังคมผ่านกระบวนการเรียนรู้และมีส่วนร่วมในการพัฒนาศักยภาพของการสร้างพื้นที่สร้างสรรค์เพื่อการพัฒนาจินตนาการ การพัฒนาปัญญา และการพัฒนาองค์ความรู้ ในการเป็นกลไกหนึ่งของการสร้างสังคมให้มีความสุขผ่านการสร้างพื้นที่สร้างสรรค์ เช่น ชุมชน โรงเรียน มหาวิทยาลัย และใช้สื่อรณรงค์ในการสร้างการตื่นรู้ให้แก่กลุ่มเป้าหมายได้เล็งเห็นความสำคัญของปัญหาและสามารถนำองค์ความรู้ดังกล่าวไปขยายผลอย่างมีประสิทธิภาพ

T=Team หมายถึง กระบวนการมีส่วนร่วมของเครือข่ายนักสื่อสารสร้างสรรค์ไอเดียสุขภาวะในการขับเคลื่อนกิจกรรม โดยมีเป้าหมายเพื่อการเปลี่ยนแปลงสังคมด้วยพลังสื่อคนรุ่นใหม่ การดำเนินงานที่ผ่านมาต้องอาศัยหลายฝ่ายที่เกี่ยวข้อง ในลักษณะภาคีสร้างความร่วมมือในการทำงาน และการถ่ายทอดองค์ความรู้ต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับโครงการ เช่น การสร้างภาคีความร่วมมือระหว่างกลุ่มเยาวชน การสร้างภาคีความร่วมมือกับพื้นที่ปฏิบัติการ เป็นต้น จากกระบวนการดังกล่าวส่งผลให้เกิดความร่วมมือและเกิดเป็นเครือข่ายในการทำงานที่มีการขยายผลในวงกว้าง โดยการนำองค์ความรู้และสื่อรณรงค์ ไปประยุกต์ใช้ nok เนื้อจากพื้นที่ปฏิบัติการ ด้วยการให้ผู้ที่สนใจนำสื่อรณรงค์ไปใช้เป็นสื่อการเรียนการสอน หรือจัดแสดงในการเปิดพื้นที่กิจกรรมต่างๆ

I=Idol / Inspiration หมายถึง การสร้างแรงบันดาลใจในการส่งเสริมให้เยาวชนรุ่นใหม่เกิดการตระหนักรู้ในการพัฒนาตนเองให้มีจิตสำนึกสาธารณะและการมีส่วนร่วมในการพัฒนาสังคมอย่างมีประสิทธิภาพ จนเกิดความยั่งยืน โดยอาศัยพลังทางความคิดของพลังสื่อคนรุ่นใหม่ในการร่วมกันแก้ปัญหาของสังคมตามความสนใจและความสนใจของตนเอง ก่อให้เกิดพลังขับเคลื่อนในการสื่อสารเพื่อการเปลี่ยนแปลงอันนำไปสู่กระบวนการเรียนรู้ภายนอกที่เกี่ยวข้อง

V=Volunteer หมายถึงการส่งเสริมให้เครือข่ายนักสื่อสารสร้างสรรค์โดยเดิยสุขภาวะเกิดคุณค่าในตนเองสู่การสร้างแรงบันดาลใจการมีจิตสำนึกสาธารณะและสร้างกระบวนการมีส่วนร่วมกับชุมชนท้องถิ่น และประเทคโนโลยี ภายใต้การเป็นพลเมืองตื่นรู้ที่ความสำคัญกับการแก้ปัญหาของสังคมด้วยการแบ่งปันแนวคิด บทเรียนองค์ความรู้และประสบการณ์ในการพัฒนาสังคมให้เป็นพื้นที่สร้างสรรค์ที่มีความมั่นคง เชิงแกร่งและมีภูมิคุ้มกันที่ดี

E=Empowerment หมายถึงการเสริมพลังของนักสื่อสารสร้างสรรค์โดยเดิยสุขภาวะในการพัฒนาขีดความสามารถด้านการสื่อสารประเด็นสุขภาวะ พื้นที่สุขภาวะทางปัญญา และพื้นที่สร้างสรรค์ด้วยการสร้างสื่อรณรงค์ถ่ายทอดสู่พื้นที่ปฏิบัติการให้เป็นพื้นที่แห่งการเรียนรู้ที่เปิดโอกาสให้ทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องได้เป็นส่วนหนึ่งในการแก้ปัญหาสังคมให้เป็นพื้นที่สร้างสรรค์ที่สามารถบ่มเพาะจิตสำนึกในการป้องกันและแก้ปัญหาของสังคมโดยใช้ต้นทุนทางความรู้ ภูมิปัญญาท้องถิ่นและสื่อทางวัฒนธรรมในการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ที่สำคัญภายใต้กระบวนการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้องในการสร้างสังคมให้น่าอยู่ ควบคู่กับการส่งเสริมการตระหนักรู้ในการเป็นพลเมืองที่ดีของสังคม

4. การก้าวข้ามข้อจำกัด (คน/งาน/เครือข่าย)

ที่ผ่านมา การดำเนินการนักสื่อสารสร้างสรรค์โดยเดียวสุขภาวะ (คิดดีไออดอล - สื่อดีมีไอเดีย) เปลี่ยนสังคมด้วยพลังคนสื่อรุ่นใหม่ ในพื้นที่ภาคใต้ สู่การก้าวข้ามข้อจำกัดในการดำเนินงาน เพราะทุกคนมีใจ มีพลัง ที่เห็นความสำคัญของพลังการสื่อสารที่มีอิทธิพลต่อการเปลี่ยนแปลงที่สามารถลุกขึ้นมาสร้างสรรค์ “สื่อดี” ด้วยการลงมือทำ ผ่านการมีส่วนร่วมของภาคี และใช้พลังจิตอาสาเข้ามามีส่วนร่วม สำคัญในการปลูกฝังตั้งแต่เริ่มต้นของโครงการ เกิด Gen A (Generation Active) “พลังจิตอาสา” เพื่อปลูกฝังจิตสำนึก ให้เยาวชนนักสื่อสารสร้างสรรค์เป็นผู้มีคุณธรรมจริยธรรม ตั้งมั่น ในการทำความดี เป็นพลเมืองที่มีจิตสาธารณะ (Active Citizen)

5. บทเรียน ข้อเสนอแนะ

ความจำเป็นที่จะต้องใช้กระบวนการนักสื่อสารสร้างสรรค์ สู่การสร้างพลเมืองต้นรู้ เป็นแนวทางพัฒนาต่อการก้าวสู่ยุคไทยแลนด์ 4.0 ที่มีความจำเป็นต่อการพัฒนาคุณภาพชีวิตในเด็กและเยาวชน ยิ่งสภากาณ์ของสังคมที่เปลี่ยนไป การเปลี่ยนสู่วิถีชีวิตแบบเดิม ต้องปรับเปลี่ยนไปด้วย เด็กและเยาวชนในชุมชนชนบทก็ต้องเรียนรู้ มีทัศนคติที่ดี มีภูมิคุ้มกันทางสังคม เกิดทักษะชีวิตที่ดีในชุมชน โลกสมัยใหม่ที่เปลี่ยนแปลงรวมเร็ว รุนแรง ซับซ้อน พลิกผัน เต็มไปด้วยสิ่งเร้าเย้ายวน คนที่มีความยับยั้งชั่งใจ สามารถควบคุมกำกับตนเองได้ ก็ยากที่จะตอกเป็นเหยื่อของสถานการณ์ต่างๆ นักสื่อสารสร้างสรรค์สุขภาวะจึงจำเป็นต้องได้รับการส่งเสริมและพัฒนาเพื่อสร้างให้เป็นต้นแบบของคนรุ่นใหม่ (IDOL) สร้างบันดาลใจของสังคม และชุมชน พร้อมการสร้างค่านิยมปลูกฝังในจิตสำนึกราษฎรฯ

ข้อเสนอแนะ ใน การเห็นความสำคัญของพลเมืองสู่ “ACTIVE CITIZENSHIP” พลเมืองที่มีส่วนร่วมเพื่อส่วนรวม เปลี่ยนสังคมได้ด้วยตัวเรา คือ การเห็นความสำคัญของเด็กและเยาวชน ต่อคุณค่าในตัวเด็ก ในยุค 4.0 เด็กเติบโตมาพร้อมเทคโนโลยี

WORKSHOP#1

..30 คน ที่ได้รับการคัดเลือกเข้าร่วมโครงการพัฒนาคุณภาพชีวิตเด็ก ร่วมกับผู้เชี่ยวชาญ 25 คน คือ ภาคใต้ตอนบน เมื่อวันที่ 21 ธันวาคม 2559 ในห้องเรียนมหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา และภาคใต้ตอนล่าง เมื่อวันที่ 24 ธันวาคม 2559 ณ R13514-13515 ชั้น 13 คอมเพล็กซ์ มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา
..เข้าร่วมกิจกรรมที่มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา เช่น นำเสนอเรื่องราวชีวิต นำเสนอเรื่องราวชีวิตของเด็กและเยาวชน ที่มีความตื่นเต้นเร้าใจ ทำให้เด็กและเยาวชนได้รับความสนุกสนานและเรียนรู้ สร้างสรรค์ พัฒนาตนเองและสังคม ทำภารกิจชุมชนที่ดี บริจาคเงินที่เก็บ ไปช่วยเหลือและแบ่งปัน พ่อแม่ผู้ดูแลเด็ก จำนวน 156 คน
..กิจกรรมที่ได้รับความสนใจมาก คือ แข่งขันการตัดต่อหุ่นยนต์ แข่งขันการตัดต่อหุ่นยนต์ และ ทดสอบความตื่นเต้นเร้าใจและสนุกสนาน ทำภารกิจชุมชนที่ดี พร้อมเป็นประมวลผลที่ดีที่สุด
..ขอเชิญชวน ผู้อ่านที่สนใจเข้าร่วมโครงการนี้ให้สามารถเข้าร่วมและสนับสนุน ให้กิจกรรมนี้ประสบความสำเร็จ ด้วยการ ภาคภูมิใจ ให้กำลังใจ คือ ผู้นำเยาวชนของไทย ของชาติ ของมนตรีของเรา

การเปิดโอกาสให้เด็กได้เป็นส่วนหนึ่งในการคิดให้เป็น ทำให้เป็น สู่ความเป็นพลเมืองที่ดีลดรู้สึกมีความสำคัญ ดังนั้น การเสริมทักษะ 4 ด้าน เพื่อสร้างศักยภาพของเยาวชนผู้ใช้สื่อสู่การเปลี่ยนแปลง แห่งศตวรรษที่ 21 และนักสื่อสารสร้างสรรค์สุขภาวะ ประกอบด้วย 1) ทักษะการรู้เท่าทันสื่อ สารสนเทศและดิจิทัล 2) ทักษะการสื่อสาร และการสร้างความร่วมมือ 3) ทักษะการเป็นผู้นำ และ 4) ทักษะ การตระหนักรู้เท่าทันตนเองและการสะท้อนความคิด ภายใต้แนวคิดสร้าง เยาวชนให้ฉลาดใช้สื่อเพื่อเป็นนักสื่อสารสุขภาวะ จึงเป็นข้อเสนอ ในการสร้างภูมิคุ้มกันปัจจัยเสี่ยงต่างๆ และสร้างโอกาสให้เด็กและ เยาวชนพัฒนาตนเองสู่พลเมืองและนักสื่อสารที่ตื่นรู้ มีศักยภาพ ใน การสร้างสรรค์วิถีชีวิตสุขภาวะของตนเอง สู่การขับเคลื่อนให้เกิด ความหวังจากคนรุ่นใหม่ ใช้พลังของสื่อให้เกิดเป็นนักสื่อสาร สร้างสรรค์สุขภาวะพร้อมการเป็น偶像ออล แบบอย่างที่ดี เพื่อสร้าง แรงบันดาลใจนักสื่อสารสร้างสรรค์สุขภาวะ (Creative Communication for Health) ในการขับเคลื่อนวิถีสุขภาวะแบบองค์รวม และ เกิดการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ในเครือข่ายของภาคใต้อย่างยั่งยืน

4. พื้นที่นี้...สิจัง

สู่พื้นที่สร้างสรรค์พื้นที่ปลอดภัย

ดอคไนมัยม อ.เมือง จ.ยะลา

เด็กและเยาวชนเป็นวัยแห่งการเรียนรู้ แต่สภาพแวดล้อมในปัจจุบัน กลับไม่เอื้อต่อการเรียนรู้ของเด็กและเยาวชนเท่าไร การสร้างพื้นที่ปลอดภัยหรือพื้นที่สร้างสรรค์จะจำเป็นอย่างยิ่งสำหรับสภาพแวดล้อมในปัจจุบัน พื้นที่สร้างสรรค์เป็นพื้นที่ ที่เด็กและเยาวชนได้มีโอกาสเรียนรู้ ริเริ่ม แบ่งปัน ผ่านกระบวนการเล่น กิน อาบน หรือทำกิจกรรม อาจเป็นพื้นที่ทางกายภาพที่ให้เด็ก ๆ ได้ทำกิจกรรมต่าง ๆ ทั้งที่บ้าน โรงเรียน สวนสาธารณะ และชุมชน เป็นพื้นที่ทางความคิดที่เปิดโอกาสให้เด็ก ๆ ได้แสดงออกถึงความสามารถและมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ จัดกระบวนการ จัดกิจกรรม

ของตัวเองให้สอดคล้องกับความต้องการของเด็ก ๆ ส่งเสริมให้เกิดการค้นพบศักยภาพและคุณค่าของตัวเอง พื้นที่ทางสื่อที่เป็นบริบททางสังคมที่เป็นสาธารณะ ทุกคนสามารถรับรู้และเข้าถึงได้ จึงควรมีหน้าที่แบ่งปันพื้นที่ทางสังคมให้เด็กอย่างเหมาะสมและเพียงพอโดยเปิดโอกาสให้เด็กมีสิทธิ มีส่วนร่วมในการแบ่งปัน จัดสรรทรัพยากรในสังคม มีส่วนกำหนดทิศทางในการบริการหรือสวัสดิการสำหรับเด็ก พื้นที่สร้างสรรค์จะเป็นพื้นที่ที่ครอบคลุมแนวคิดกิจกรรม ทั้งมิติด้านภาษาภาพ ความคิด สื่อและสังคม ภายใต้การมีส่วนร่วมของทุกฝ่าย โดยเด็กและเยาวชนเป็นผู้นำ ผู้ใหญ่เป็นฝ่ายสนับสนุน เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการเปลี่ยนแปลงประเทศไทยให้น่าอยู่ ผู้การมีศูนยวิวัฒนาที่ดีและการพัฒนาคุณภาพชีวิตที่ยั่งยืนของเด็ก เยาวชนที่เป็นราชสานของครอบครัว และชุมชนต่อไป

ภาคใต้เป็นพื้นที่หนึ่งที่มีกลุ่มและองค์กรที่ทำประเด็นเกี่ยวกับพื้นที่สร้างสรรค์อยู่มากมาย กลุ่มดอกไม้iem ต.สะเตง อ.เมือง จ.ยะลา ทำกิจกรรมเกี่ยวกับพื้นที่สร้างสรรค์ โดยการจัดตั้งกลุ่มให้เด็ก ๆ ในชุมชน ได้เรียนรู้เรื่องราวต่าง ๆ ในชุมชนของตนเอง สร้างความรัก และห่วงเห็นชุมชนของตนเอง ด้วยความเชื่อที่ว่าเด็กและเยาวชนจะเป็นกำลังสำคัญของครอบครัวและชุมชนต่อไปในอนาคต การปลูกฝังและสร้างสรรค์กิจกรรมในด้านต่าง ๆ เป็นเรื่องจำเป็นที่จะทำให้เด็กเติบโตเป็นผู้ใหญ่ที่ดีและมีคุณภาพในอนาคต

สะเตงเป็นส่วนหนึ่งของประวัติศาสตร์จังหวัดยะลา มีชื่อเรียกตามภาษามาลัย คือซีอัต แปลว่า ต้นสะเตง ลักษณะคล้าย

ต้นสะเดา เคยเป็นศูนย์ร่วมของหน่วยงานราชการในอดีต และเคย เป็นสถานที่ทำการคมนาคมทางน้ำ เป็นจุดขนสินค้าทางการเกษตร จากผู้ท่าสาปマイองสะเตง สะเตงยังมีความหลากหลายที่ได้เดิน ทั่วไปเรื่องวิถีชีวิตความเป็นอยู่ การทำมาหากิน วัฒนธรรม ขนบเนียม ประเพณี ความเชื่อ ภาษา ภูมิปัญญา (ขนมพื้นบ้าน สมุนไพร การจักسان กรุงกະແລນນິຫານ) สภาพภูมิศาสตร์ บ้านเมือง และ ประวัติศาสตร์ในห้องถิน รวมทั้งมิติทางลัศก์ ที่มีการพึ่งพาอาศัย กันและกัน ฉันท์พื่น้อง เครือญาติ ใช้ชีวิตร่วมกันอย่างสงบสุขในอดีต

ชุมชนท้าแยกกำปงบ้างย ชุมชนบ้านร่ม ชุมชนหัวสะพาน สะเตง และชุมชนตลาดเกษตร สี่ชุมชนนี้ เป็นชุมชนที่ยังคงความ เป็นเอกลักษณ์ของสะเตงอยู่ แต่ด้วยเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในปัจจุบัน ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงการใช้ชีวิตของคนในชุมชน จากอดีตที่เคย อยู่ร่วมกัน ไปมาหาสู่กัน เด็กกับผู้ใหญ่ทำกิจกรรมร่วมกัน เปลี่ยนไป เป็นต่างคนต่างใช้ชีวิต เกิดความระแวงและไม่ไว้ใจกัน เด็กรุ่นใหม่ เริ่มห่างไกลจากสิ่งที่อยู่รอบ ๆ ตัว ไม่เข้าใจและเรียนรู้การใช้ชีวิต

ในอดีตของคนในชุมชนที่ยังคงมีให้เห็นอยู่ ขณะที่โลกยุคโลกาภิวัตน์เด็กๆ จึงไม่มีโอกาสเรียนรู้การใช้ชีวิตร่วมกัน เอื้อเพื่อเมื่อแผ่ต่อ กัน มีความเห็นอกเห็นใจ มองโลกในแง่บวก และรู้สึกรักห่วงเห็นชุมชน และบ้านเกิดของตนเอง

ในช่วงเวลา 4 ปี ที่กลุ่มศอกไม้ยิ้มเปิดพื้นที่สร้างสรรค์ พบว่า เกิดการเปลี่ยนแปลงที่ดีขึ้น ทั้งในเรื่องความสัมพันธ์ ระหว่างวัย การทำงานร่วมกันของเด็กๆ ความรู้สึกรักและห่วงเห็นชุมชนของตนเอง ผู้ใหญ่เห็นด้วยกับกิจกรรมที่เกิดขึ้น พร้อมที่จะผลักดันและให้ความร่วมมือในการกิจกรรมครั้งต่อไป ชุมชนกลายเป็นแกนกลางในการถ่ายทอดองค์ความรู้และวิถีชีวิต ผ่านผู้ใหญ่ครู ภูมิปัญญา และประชญ์ในชุมชน ในรูปแบบการตามหาเรื่องเล่า นิทานพื้นบ้าน การเล่น การกิน และเรียนรู้ความเป็นอยู่ของคนในชุมชน เพื่อก่อให้เกิดความเข้าใจซึ่งกันและกันระหว่างคนในชุมชน และชุมชนรอบข้าง ภูมิใจในชุมชนของตนเอง และนำมาซึ่งสันติสุข

5. สิทธิของเด็กฯ เรื่องไม่เล็กที่ผู้ใหญ่ต้องใส่ใจ สมาคมพ้าใส ส่งเสริมสุขภาวะเด็กและเยาวชนชายแดนเด่นได้

“เด็ก” หมายถึง บุคคลที่อายุต่ากว่า 18 ปี บริบูรณ์

“เด็ก” วัยที่ทุกฝ่ายต่างเห็นพ้องต้องกันว่า คือ อนาคตของสังคม คือ ผ้าขาว ที่ต้องร่วมกัน แต่งแต้มสีสันให้ผ้าแต่ละผืนอย่างสร้างสรรค์ คือต้นกล้าเด็กฯ ที่ต้องดูแล ปกป้อง คุ้มครอง เพื่อให้เติบโตขึ้น ได้อย่างแข็งแรงและมั่นคง จึงไม่ใช่เรื่องแปลกที่ทุกฝ่าย ทุกหน่วยงานต่างต้องดูแลเอาใจใส่กับวิธีชีวิตความเป็นอยู่ลดปัจจัยเสี่ยงต่าง ๆ ที่อาจส่งผลกระทบต่อตัวเด็กเพื่อให้เด็กเหล่านั้นเติบโตมาเป็นกำลังสำคัญในการพัฒนาประเทศ

ด้วยเหตุนี้ทุกประเทศจึงร่วมกันประกาศข้อกำหนดเกี่ยวกับ “สิทธิเด็ก” โดยกำหนดวันที่ 20 กันยายนของทุกปีเป็นวันประกาศปฏิญญาสาครล้วว่าด้วยสิทธิเด็กและเยาวชนขององค์การสหประชาชาติ เพื่อเป็นมาตรฐานในสิ่งที่ “เด็ก” พึงได้รับ จำนวน 10 ข้อ คือ

1. เด็กและเยาวชนพึงได้รับสิทธิเท่าเทียมกันโดยปราศจาก การแบ่งแยก หรือกีดกันไม่ว่าโดยวิธีใดๆ ในเรื่อง เชื้อชาติ ผิว เพศ ภาษา ศาสนาความคิดเห็นทางการเมือง เผาพันธ์แห่งชาติ หรือสังคม ทรัพย์สิน กำเนิด หรือสถานะอื่นๆ ไม่ว่าจะของเด็กหรือของครอบครัว ก็ตาม
2. เด็กและเยาวชน พึงได้รับการพิทักษ์คุ้มครองเป็นพิเศษ อันจะช่วยให้เด็กสามารถพัฒนาทั้งทาง กาย ทางสมอง และจิตใจ เพื่อให้ร่วมอยู่ในสังคมได้อย่างปกติชน
3. เด็กและเยาวชน มีสิทธิที่จะได้มีชื่อและมีสัญชาติแต่กำเนิด
4. เด็กและเยาวชน พึงได้รับความมั่นคงทางสังคม และเติบโต อย่างสมบูรณ์ ดังนั้นทั้งแม่และเด็ก ควรได้รับการดูแลและคุ้มครอง เป็นพิเศษ ทั้งเมื่อยังในครรภ์และภายหลังเมื่อคลอดแล้ว โดยได้รับ

สิทธิในเรื่องที่อยู่อาศัยได้รับอาหาร ได้รับการดูแลทางแพทย์ และโดยเฉพาะเด็ก ๆ ให้ได้รับการเล่นรื่นเริงเพลิดเพลินด้วย

5. เด็กและเยาวชน ที่พิการทั้งทางร่างกาย สมอง และจิตใจ มีสิทธิที่จะได้รับการรักษาพิเศษ หมายถึง การดูแลรักษาและการศึกษา ที่เหมาะสมกับสภาพของเด็กโดยเฉพาะ

6. เด็กและเยาวชน พึงได้รับความรักและความเข้าใจ อันจะช่วยพัฒนาบุคลิกของตน โดยเติบโตอยู่ในความรับผิดชอบของบิดามารดาของเด็กเองและในทุกรายกรณี เด็กจะต้องอยู่ในบรรยายกาศที่เต็มไปด้วยความรัก ความอบอุ่น ปลอดภัยและไม่ผลัดพรากจากพ่อแม่ในกรณีที่เด็กไม่มีครอบครัว หรือมาจากครอบครัวที่ยากจนและมีลูกมากก็จะได้รับความช่วยเหลือ

7. เด็กและเยาวชน มีสิทธิที่จะได้รับการศึกษา ซึ่งครุภาระจะจัดให้เปล่าอย่างน้อยในชั้นประถมศึกษา เพื่อเป็นการส่งเสริมวัฒนธรรมโดยทั่ว ๆ ไป และให้เด็กเติบโตเป็นสมาชิกผู้ยังประโยชน์ต่อสังคมคนหนึ่ง การศึกษานี้คุณมีเป็นการแนะนำทางชีวิต ซึ่งมีปิดามารดาเป็นผู้รับผิดชอบก่อนบุคคลอื่น ๆ เด็กจะต้องมีโอกาสได้รับความสนับสนานเพลิดเพลินจากการเล่นและรื่นเริงพร้อมกันไปด้วย

8. เด็กและเยาวชน จะเป็นบุคคลแรกที่ได้รับการคุ้มครอง และสงเคราะห์ในทุกรายกรณี

9. เด็กและเยาวชน พึงได้รับการปกป้องให้พ้นจากการถูกทอดทิ้งจากความโลหิตร้ายหารุณและการถูก ข่มเหง รังแกทุกชนิด เด็กจะต้องไม่กล้ายเป็นสิ่นค้าไม่ว่าในรูปแบบใด จะต้องไม่มีการรับเด็ก

เข้าทำงานก่อนวัยอันสมควร ไม่มีการกระทำใดๆ อันจะมีชักจูง หรืออนุญาตเด็กให้จำต้องรับจ้างทำงาน ซึ่งอาจจะเป็นผลร้ายต่อสุขภาพของเด็ก หรือเป็นเหตุให้การพัฒนาทางกาย ทางสมอง และทางจิตใจของเด็กต้องเสื่อมลง

10. เด็กและเยาวชน พึงได้รับการคุ้มครองให้พ้นจากการกระทำที่แสดงถึงการกيدกัน แบ่งแยก ไม่ว่าทางเชื้อชาติ ศาสนา หรือรูปได้ฯ เด็กจะต้องได้รับการเลี้ยงดูให้เติบโตขึ้นมาในภาวะแห่งจิตที่เต็มไปด้วยความเข้าอกเข้าใจและมีการหยอดหนักหยอดเบา มิตรภาพระหว่างชนชาติต่างๆ สันติภาพและภาพสากล และด้วยการสำนึકเต็มที่ว่าพลังกำลังและความสามารถพิเศษในตัวเขากว่าจะอุทิศเพื่อรับใช้เพื่อนมนุษย์ด้วยกัน

สิ่งที่เด็กทุกคนควรจะได้รับเหล่านี้ต้องอาศัยความร่วมมือจากทุกฝ่ายในสังคม ทั้ง หน่วยงานของรัฐ ครอบครัว ร่วมถึงคนรอบข้างในสังคม เพื่อการเติบโตขึ้นได้อย่างเป็นสุข แต่ด้วยสภาพของสังคมในปัจจุบัน ทั้งเรื่องยาเสพติด ความรุนแรงในครอบครัวและสังคม ที่มีรูปแบบแตกต่างกันออกไป รวมถึงปัจจัยด้านเศรษฐกิจ ทั้งความยากจน ขาดแคลน และการปลูกฝังค่านิยมที่ผิดแผ่นสืบทอด ต่างส่งผลให้ “เด็ก” เหล่านี้ต่างต้องเผชิญกับภาวะที่ขาดซึ่งการดูแลปกป้องคุ้มครองอย่างเหมาะสม

ในหลายจังหวัดภาคใต้มีการดำเนินการเรื่องการคุ้มครองเด็ก เช่น ชุมพรมีโครงการพัฒนาศักยภาพเจ้าหน้าที่และผู้ปฏิบัติงานในการคุ้มครองเด็ก ให้เห็นความเปลี่ยนแปลงในเรื่องการคุ้มครองเด็ก รู้สึกภาวะของเด็กในพื้นที่เป็นรายบุคคล เรียนรู้เรื่องการคัดกรองเด็ก

ให้ทราบสภาพปัจุบันนำไปสู่การช่วยเหลือเด็ก โดยการจัดตั้งคณะกรรมการคุ้มครองเด็กในระดับชุมชน พังงา สุราษฎร์ธานี จัดให้มีการอบรมสิทธิเด็กเพื่อให้ครูและเด็กได้เข้าใจการดูแลปกป้องคุ้มครองเด็ก

ในจังหวัดชายแดนใต้ มีความพยายามให้เด็กฯ ได้เข้าใจ และเรียนรู้ว่าเมื่อได้เด็กฯ ได้รับผลกระทบไม่ว่าจะได้รับผลกระทบโดยตรง ที่อยู่ในรูปของการได้รับบาดเจ็บ เสียชีวิต กล้ายเป็นเด็กกำพร้า ต้องพบกับผลกระทบทางจิตใจที่ต้องพบเจอกับภาพของความรุนแรง เมื่อครอบครัว ญาติพี่น้อง หรือครูของตัวเองถูกจับ ถูกยิง หรือถูกลอบทำร้าย เท็นโรงเรียน บ้านพักของตนเองถูกเผาทำลาย ต้องรับรึถึงความไม่ยุติธรรมที่ต้องเกิดขึ้นกับคนใกล้ชิด ซึ่งเด็กฯ จะไม่ได้รับผลกระทบใดๆ ต่อวิธีการคิดของพากเขาเหล่านั้นเลย หากได้เรียนรู้ตั้งแต่ต้นถึงสิทธิของตนเองในความเป็น “เด็ก”

โครงการเสียงเด็กเพื่อสันติภาพได้ตรวจสอบข้อเท็จจริงเหตุการณ์ที่เด็กถูกละเมิดทำให้พบว่า เด็กที่อยู่ในโรงเรียน ออยู่ในชุมชน หรืออยู่ในสภาพแวดล้อมที่เป็นสาเหตุที่ทำให้เด็กตกเป็นเหยื่อของการละเมิดส่วนใหญ่ไม่รู้ว่าตนเองมีสิทธิที่จะได้รับการปกป้องจากอนุสัญญาฯ ด้วยสิทธิเด็ก จึงมีข้อเสนอ ในการปกป้องคุ้มครองเด็กดังนี้

1. ควรจัดให้มีการอบรมหรือเผยแพร่เรื่องสิทธิเด็ก ในโรงเรียน ชุมชน วัด มัสยิด เข้าไปในหลักสูตร และเผยแพร่ตามสื่อต่างๆ
2. การคุ้มครองเด็กไม่ใช่เรื่องที่บุคคลใดหรือหน่วยงานหนึ่งสามารถทำได้สำเร็จตามลำพัง ต้องส่งเสริมให้คนที่อยู่แวดล้อมเด็กได้แก่ ครอบครัว โรงเรียน ชุมชนหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทำหน้าที่ให้

ถูกต้องสมบูรณ์ เด็ก ๆ จะได้อยู่อย่างมีความสุข ปลอดภัย ได้รับการส่งเสริมพัฒนา และได้รับการคุ้มครองสวัสดิภาพด้วย

3. ต้องเกิดกลไกสำหรับส่งเสริมและคุ้มครองเด็กในระดับชุมชนรากหญ้า และในภาคประชาชนที่มีความเข้มแข็งและยั่งยืนต่อไป

ในการปักป้องคุ้มครองเด็ก กฎหมายได้กำหนดหน้าที่ของผู้เป็นผู้ปกครองและผู้ที่เป็นคนเลี้ยงดูเอาไว้อย่างชัดเจน ผู้ใดที่ทำการฝ่าฝืนย่อมมีโทษทั้งทางปกครองและทางอาญา

กฎหมายสิทธิเด็ก มีที่มาจากการอนุสัญญาว่าด้วยสิทธิเด็ก (Convention on the Rights of the Child) ซึ่งเป็นกฎหมายระหว่างประเทศที่ได้กำหนดสิทธิพื้นฐานของเด็กไว้ 4 ประการ คือ

1. สิทธิที่จะมีชีวิตรอด เป็นสิทธิที่จะได้รับการเลี้ยงดูทั้งทางร่างกาย จิตใจ ตลอดจนที่อยู่อาศัยให้เกิดความปลอดภัย และต้องได้รับการดูแลด้านสุขภาพจากบริการทางการแพทย์

2. สิทธิที่จะได้รับการพัฒนา เด็กทุกคนต้องได้รับสิทธิรับการศึกษาที่ดี ได้รับโภชนาการที่เหมาะสม

3. สิทธิที่จะได้รับความคุ้มครอง เป็นสิทธิที่เด็กทุกคนจะได้รับความคุ้มครองให้รอดพ้นจากการทารุณทุกรูปแบบ เช่น การทำร้าย การนำไปขาย ใช้แรงงานเด็ก หรือแสวงหาประโยชน์มิชอบจากเด็ก

4. สิทธิที่ในการมีส่วนร่วม มีสิทธิที่จะแสดงออกและแสดงความคิดเห็นต่อสังคมในเรื่องที่มีผลกระทบกับเด็ก

6. เยาวชนคันหาสันติภาพ

บันทึกอาสา (อานติ หังกุหลา)

เหตุการณ์ความขัดแย้ง ความรุนแรง และความไม่สงบ ในจังหวัดชายแดนภาคใต้มีความยืดเยื้อมานานกว่า 13 ปี จากฐานข้อมูลของศูนย์เฝ้าระวังสถานการณ์ภาคใต้ (Deep South Incident Database—DSID) พบว่า ในระหว่างเดือนมกราคมปี 2547 ถึงเดือนเมษายน 2560 มีเหตุการณ์ความไม่สงบรวมทั้งสิ้น 19,279 เหตุการณ์ ในช่วงเวลาดังกล่าว มีผู้เสียชีวิตจากเหตุการณ์ความไม่สงบ 6,544 ราย มีผู้บาดเจ็บ 12,963 ราย สรุปได้ว่าในรอบ 13 ปี ระหว่างปี 2547–2559 มีผู้เสียชีวิตและบาดเจ็บรวม 19,507 ราย (<https://www.deepsouthwatch.org/node/11053> เข้าถึงวันที่ 2 มีนาคม 2561) ซึ่งเด็กและเยาวชนที่อยู่ในพื้นที่กล้ายเป็นเหยื่อหรือได้รับผลกระทบทั้งทางตรงและทางอ้อมจากสถานการณ์ความไม่สงบในจังหวัดชายแดนภาคใต้ ทั้งเสียชีวิต บาดเจ็บ กล้ายเป็นเด็กกำพร้าจากพ่อแม่เสียชีวิต การโยกย้ายถิ่นอาศัย เพราะความไม่ปลอดภัย การศึกษาเล่าเรียนบางจังหวะก็ไม่ได้รับอย่างเต็มที่เนื่องจากความปลอดภัยของครูผู้สอน เป็นต้น ตลอด 13 ปี ที่ผ่านมา ภาครัฐ เอกชน และภาคประชาชนสังคม พยายามแก้ไขปัญหา และสนับสนุนส่งเสริม เพื่อเปิดโอกาสให้เด็กได้รับการพัฒนาเหมือนพื้นที่อื่นๆ โดยเฉพาะกลุ่มของครรประชาสังคมในระยะสามสี่ปีให้หลังมานี้ได้ ก่อตัวเกิดขึ้นมาอย่างมากมาย โดยเฉพาะกลุ่มที่ทำงานเกี่ยวกับการพัฒนาเด็กและเยาวชนมีมากกว่า 20 กลุ่มของครร ได้แก่ มูลนิธินุ้ยันตราเพื่อสิทธิมนุษยชนและการพัฒนา มูลนิธิเพื่อการพัฒนา

เด็ก มูลนิธิผ่านวัฒนธรรม มูลนิธิเพื่อการเยี่ยวยาและสร้างความสมานฉันท์ชายแดนใต้ สมาคมฟ้าใส สมาคมศิษย์เก่าบัณฑิตอาสา มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ องค์กรเครือข่ายสิทธิมนุษยชนปัจจานี สภาประชาสังคมจังหวัดชายแดนใต้ ประชาสังคมราธิ瓦ส ศูนย์ประสานงานวิชาการให้ความช่วยเหลือผู้ได้รับผลกระทบจากเหตุความไม่สงบจังหวัดชายแดนใต้ ทั้งปัจจานี ยะลา นราธิวาส กลุ่มด้วยใจ กลุ่มบุหงารายา กลุ่มพิราบขาว กลุ่มສลาดันเนเจอร์ กลุ่มป่านวงเดือน ศูนย์เฝ้าระวังสถานการณ์ภาคใต้ Leap Project กลุ่มเยาวชนคนควนรักบ้านเกิด โครงการพัฒนาเด็ก CCF จังหวัดนราธิวาส กลุ่มหัวใจเดียวกัน กลุ่มธนาคารใจอาสา และโรงเรียนนักช่างอาชญาดனให้ โดยห่วงก้าวจะได้ช่วย ร่วมไม่ร่วมมือกันในการสร้างกลไกการปกป้องคุ้มครอง รวมถึงการพัฒนาเด็กและเยาวชนในพื้นที่ จังหวัดชายแดนใต้ และเป็นกลไกหนึ่งในการขับเคลื่อนงานเพื่อไปสู่สันติภาพในจังหวัดชายแดนใต้

สันติภาพในความเข้าใจของคนพื้นที่ที่ทำงานภาคประชาชนมี 3 ระดับ ได้แก่ เส้นทางหรือแทร็คที่ 1 ระดับกลุ่มผู้มีอำนาจตัดสินใจทางการเมือง ได้แก่ รัฐบาลไทยกับกลุ่มเห็นต่างจากรัฐ ในนามกลุ่มมาราปاتานี แทร็คที่ 2 ระดับองค์กรภาคประชาสังคม ที่สามารถเชื่อมต่อระหว่างผู้มีอำนาจตัดสินใจและชุมชน ได้แก่ นักการศาสนา นักวิชาการ สื่อมวล กลุ่มองค์กรต่างๆ และแทร็คที่ 3 ระดับชุมชนฐานรากในพื้นที่ (<https://www.deepsouthwatch.org/node/4014>เข้าถึงวันที่ 2 มีนาคม 2561) การขับเคลื่อนงานเพื่อนำไปสู่เป้าหมายเพื่อสันติภาพในแต่ละระดับก็ทำในบทบาทของตัวเอง กรณีตัวอย่างด้านการสื่อสารเชิงบวกมีเป้าหมายสุดท้าย

คือสันติภาพในจังหวัดชายแดนใต้ ที่ดำเนินการโดย โรงเรียนนักข่าวชายแดนใต้ (Deep South Journalism School: DSJ) ก่อตั้งเมื่อเดือนธันวาคม 2553 มีภารกิจจัดอบรมและพัฒนาศักยภาพนักสื่อสารรุ่นใหม่หรือน้องๆ เยาวชนที่สนใจด้านการสื่อสารเชิงบวกและสร้างสรรค์เพื่อสื่อสารออกสู่สาธารณะ ภายใต้แนวคิดการสื่อสารข้อมูลในพื้นที่ออกสู่ภายนอกโดยคนในพื้นที่ โดยมีคุณสะรองนีดีอเระ เป็นประธานาธิการโรงเรียนนักข่าวชายแดนใต้ กระบวนการสร้างนักสื่อสารเป็นอย่างไร ขณะนี้สามารถผลิตนักสื่อสารได้เท่าไหร่ และผลงานของน้องๆ ได้ออกสู่สังคมไปมากน้อยเพียงไหนแล้ว คุณอัลลัน ใจดง ผู้สื่อข่าวโรงเรียนนักข่าวชายแดนใต้ เล่าให้ฟังว่า เมื่อช่วงเดือนสิงหาคม 2560 ถึง เดือนเมษายน 2561 ที่ผ่านมา

มีกระบวนการพัฒนาหลักสูตรการสร้างนักสื่อสารเยาวชน Gen Peace Reporters และต่อมาได้จัดอบรมเชิงปฏิบัติการเขียนข่าวและผลิตคลิปข่าวสั้น (Mobile Journalist: MoJo) รวม 3 รุ่น โดยมีน้องๆ เยาวชนสนใจเข้าร่วมกว่า 140 คน ทั่วทั้ง 3 จังหวัด ปัตตานี ยะลา นราธิวาส โดยเนื้อหา แนวคิดและทำความเข้าใจเรื่องการสื่อสารเชิงบวกต่อเรื่องราวในก้มpong (หมู่บ้าน) หรือโรงเรียน ได้แก่ วิถีชีวิต ประเพณี วัฒนธรรม สถานที่ท่องเที่ยว เป็นต้น มีการพัฒนาเยาวชนให้มีทักษะด้านการเขียนข่าวที่ทุกคนสามารถทำได้ และการถ่าย/ตัดต่อวีดีโอย่างง่ายสำหรับเยาวชน นอกเหนือไปนี้ทีมงานโรงเรียนนักข่าวได้เปิดพื้นที่ทั้งօฟฟ์ไลน์และออนไลน์เพื่อให้น้องๆ ได้ใช้ผลงานของสู่สาธารณะในเก็บไซต์ ที่ผ่านมาสามารถผลิตนักสื่อสารเยาวชนจำนวน 140 คน มีผลงานที่เป็นงานข่าวเรื่องเล่ากว่า 50 ชิ้น งานที่เผยแพร่ใน <https://sinaran.news/th> และคิดวีดีโอกว่า 40 ชิ้นที่อุปะห์ห่วงการพัฒนาให้สามารถโพสต์ได้ โดยเรื่องราวที่สื่อสารจะเป็นเรื่องสถานที่ท่องเที่ยว วัฒนธรรม อาหารการกินที่เป็นเอกลักษณ์ และกิจกรรมดีๆ ในโรงเรียน

ตัวอย่างผลงานเยาวชน เช่น ข่าวเรื่อง “นักเรียนโรงเรียนเอกชนนราธิวาส โกรอนเตอร์ถ่ายทอดวัฒนธรรมสู่เมริกา” โดย นางสาวณัฐธิณี นิชีะ นักเรียนโรงเรียนอัตตารักษ์กีฬาห้องศาสนา มีภาระที่เล่าเรื่องของเพื่อนคนหนึ่งจากจังหวัดชายแดนใต้ที่มีประสบการณ์ใช้ชีวิตนักเรียนแลกเปลี่ยนเป็นเวลา 10 เดือนกับครอบครัวชาวคริสต์ และโรงเรียนคริสตจักรที่เพนซิลเวเนีย สหรัฐอเมริกา มียอดคนอ่านเรื่องเล่าของเธอ 5,600 กว่าครั้ง

ข่าวเรื่อง “สัมครุยลุยชุมชน บันทิตจบใหม่นักศึกษา ป่าตานีสร้างแรงบันดาลใจสู่เด็กกำพร้า” เมื่อบันทิตนักศึกษา ป่าตานีกว่า 50 คน รวมตัวกันสัมมุดครุยทำความดีแก่น้อง ๆ เยาวชนเด็กกำพร้าและด้อยโอกาสในกิจกรรมบันทิตอาสาเพื่อสังคม ผ่านโครงการที่มีชื่อว่า MAJLIS KESYUKURAN SERJANA MUDA PATANI “MOTIVASI ANAK YATIM” แรงบันดาลใจสู่เด็กกำพร้า ณ ศูนย์เด็กกำพร้ามูลนิธินิชนุชันตราฯ ต.บาโลย อ.ยะหริ่ง จ.ปัตตานี มียอดคนอ่านเรื่องเล่าของเชอ 2,400 กว่าครั้ง เล่าเรื่องโดยน.ส.แวงอัสมีร์ แรมนะนอ นักข่าวเยาวชน (พิราบขาว ฉูเนียร์)

คุณฮัสซัน เล่าต่อว่าจากที่ได้สังเกตน้อง ๆ เยาวชน เห็นว่าการฝึกให้เยาวชนได้สื่อสารเรื่องราวดี ๆ จากก้มpongหรือสิ่งที่อยู่รอบตัวนำมากายายนเป็นข่าวเล่าเรื่องเป็นการพัฒนาศักยภาพเยาวชน โดยเฉพาะด้านการคิด การอ่าน การจับประเด็น จนทำให้น้อง ๆ เก่งขึ้น

ทั้งหมดนี้คือสิ่งของเด็ก เยาวชน ที่เปล่งออกมาผ่านผลงาน ที่พากษาภักดี มิใช่ เพื่อหวังว่าจะเป็นส่วนหนึ่งในการสร้างสันติภาพ ชายแดนได้ในบทบาทและศักยภาพของเยาวชน

คุณสมารองนี และคุณอัลลัน ได้สะท้อนว่า การได้ทำงานกับกลุ่มเยาวชนทั้งที่เรียนในโรงเรียนและเรียนนอกระบบ โดยใช้เรื่องการสื่อสาร การใช้เทคโนโลยีเป็นเครื่องมือในการพัฒนาเยาวชนนั้น เราพบว่า เยาวชนให้ความสนใจกับเรื่องดังกล่าวมาก หน้าที่เราคือ การให้ไอเดีย ให้ความคิดว่า การสื่อสารสำคัญอย่างไร เรื่องอะไร ที่เราสามารถสื่อได้ด้วยศักยภาพของเยาวชน ซึ่งโดยส่วนใหญ่ก็จะหยิบยกเรื่องใกล้ตัวมาสื่อสาร ถ้าจะสรุป ก็คือ ทำเรื่องง่ายๆ เห็นผลเร็วๆ ต่อมากาแรเปิดพื้นที่ให้เยาวชนได้แสดงผลงานผ่านเว็บไซด์ เฟสบุ๊ค และมียอดคนดู คนชม ก็จะสร้างความภาคภูมิใจ และทำให้เยาวชนอยากทำอย่างต่อเนื่อง

ข้อเสนอแนะต่อหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง โดยเฉพาะหน่วยงานด้านการศึกษา ให้บรรจุหลักสูตรเรื่องการกระบวนการสื่อสารที่ทันยุค ทันสมัยในเรียนระดับมัธยมและระดับอุดมศึกษาเพื่อใช้เป็นเครื่องมือฝึกกระบวนการคิด การอ่าน การจับประดิษฐ์แก่นักเรียน นักศึกษา

7. สร้างพลังความร่วมมือสู่การเปลี่ยนแปลง การศึกษาเพื่อเด็กเพื่อชุมชน

(ยุวชนสร้างสรรค์ ลุร้ายภรร์ธานี)

การศึกษาที่แท้เป็นการศึกษาที่เข้าถึงความจริง ความดี ความงาม และความเป็นไปของชีวิต จึงต้องให้เด็กรู้จักตนเอง ชุมชน สังคม โลก หลายคนอยากริบบ์การจัดการศึกษาที่นำไปสู่การสร้าง พลเมืองที่มีคุณภาพดี ทั้งทักษะความสามารถและคุณธรรมจริยธรรม รับผิดชอบ มีวินัย เป็นมิตร คิดวิเคราะห์อย่างมีวิจารณญาณ มีสติ ปัญญา สามารถงานทักษะความรู้ระหว่างศาสตร์และศิลป์ปั่นมาปรับใช้ในชีวิตจริงได้ ดังนั้นการปฏิรูปการศึกษาที่แท้จริงจึงต้องปฏิรูปการเรียนรู้ของผู้เรียนโดยคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคลเป็นตัวตั้ง ปัจจุบันพบว่า การปฏิรูปการศึกษายังไม่สามารถนำไปสู่การพัฒนาศักยภาพเด็กเยาวชนให้มีคุณภาพเพียงพอและยังไม่มีการแก้ปัญหาเรื่องคุณภาพการศึกษาอย่างจริงจัง แต่กลับพบการแก้ไขปัญหาเชิงโครงสร้างการบริหารจัดการของหน่วยงานทางการศึกษา เป็นส่วนใหญ่ สถานการณ์ปัญหาที่พบบ่อยในการจัดการศึกษาของประเทศไทย ระบบการบริหารจัดการ การกระจายอำนาจเจ้าหน้าที่ รวมถึงการปรับเปลี่ยนคณานะรัฐมนตรี กระทรวงศึกษาธิการที่เกิดขึ้นบ่อยครั้ง ส่งผลให้มีการปรับเปลี่ยนนโยบายทางการศึกษาที่เป็นไปตามทัศนะของรัฐมนตรีและคณะที่เข้ามารับผิดชอบในแต่ละช่วง การจัดการศึกษาโดยส่วนใหญ่ยังให้ความสำคัญกับการวัดค่า GDP ตอบโจทย์ตลาดแรงงาน เด็ก เยาวชน คนหนุ่มสาวต้องออกไปเรียน

ปัจจุบันพบว่า การปฏิรูปการศึกษายังไม่สามารถนำไปสู่การพัฒนาศักยภาพเด็กเยาวชนให้มีคุณภาพเพียงพอและยังไม่มีการแก้ปัญหาเรื่องคุณภาพการศึกษาอย่างจริงจัง แต่กลับพบการแก้ไขปัญหาเชิงโครงสร้างการบริหารจัดการ การกระจายอำนาจเจ้าหน้าที่ รวมถึงการปรับเปลี่ยนคณานะรัฐมนตรี กระทรวงศึกษาธิการที่เกิดขึ้นบ่อยครั้ง ส่งผลให้มีการปรับเปลี่ยนนโยบายทางการศึกษาที่เป็นไปตามทัศนะของรัฐมนตรีและคณะที่เข้ามารับผิดชอบในแต่ละช่วง การจัดการศึกษาโดยส่วนใหญ่ยังให้ความสำคัญกับการวัดค่า GDP ตอบโจทย์ตลาดแรงงาน เด็ก เยาวชน คนหนุ่มสาวต้องออกไปเรียน

และทำงานนอกพื้นที่ทำให้เด็กออกห่างจากชุมชน ขณะที่การจัดกระบวนการเรียนรู้ทั้ง 8 กลุ่มสาระวิชา ส่วนใหญ่ยังเป็นการเรียนเพื่อตอบมาตรฐานและตัวชี้วัด ส่งผลให้เกิดการเรียนเพื่อสอบแข่งขัน วัดและประเมินผลโดยใช้มาตรฐานที่ส่วนกลางกำหนด เกิดปัญหาการแบ่งแยกกลุ่มเด็กอย่างชัดเจน กลุ่มเด็กที่ถูกจัดอยู่ในกลุ่มด้อยคุณภาพ และกลุ่มเสียงมีแนวโน้มต้องออกจากระบบการศึกษาลงคันเพิ่มขึ้น และยังพบปัญหาคุณภาพการจัดการศึกษาของโรงเรียนขนาดเล็ก นำมาสู่นโยบายการยุบรวมโรงเรียนขนาดเล็กที่กระจายอยู่ในชุมชนในหลายพื้นที่

สำหรับการจัดการศึกษาสร้างการเรียนรู้ในยุคนี้ นักการศึกษา หลายท่านมักพูดถึงทักษะที่จำเป็นสำหรับเด็ก เยาวชน คนรุ่นใหม่ เพื่อการดำรงชีวิตในโลกยุคศตวรรษที่ 21 นั้น สาระวิชา มีความสำคัญ แต่ไม่เพียงพอสำหรับการเรียนรู้เพื่อมีชีวิตในอนาคต เด็ก เยาวชน คนรุ่นใหม่ต้องมีทักษะเพิ่มเติม คือ ความรู้เกี่ยวกับโลก (Global Awareness) ความรู้เกี่ยวกับการเงิน เศรษฐศาสตร์ ธุรกิจ และ การเป็นผู้ประกอบการ (Financial, Economics, Business and Entrepreneurial Literacy) ความรู้ด้านการเป็นพลเมืองที่ดี (Civic Literacy) ความรู้ด้านสุขภาพ (Health Literacy) ความรู้

ด้านสิ่งแวดล้อม (Environmental Literacy) และให้เด็กไทย มีสมรรถนะตามหลัก 3Rs 8Cs โดย 3Rs ประกอบด้วย อ่านออก (Reading) เขียนได้ (WRiting) คิดเลขเป็น (ARithmetics) 8Cs ประกอบด้วย ทักษะด้านการคิดอย่างมีวิจารณญาณและการแก้ปัญหา (Critical Thinking and Problem Solving) ทักษะด้านการสร้างสรรค์และนวัตกรรม (Creativity and Innovation) ทักษะด้านความเข้าใจต่างวัฒนธรรม ต่างกระบวนการทัศน์ (Cross-cultural Understanding) ทักษะด้านความร่วมมือในการทำงานเป็นทีม และภาวะผู้นำ (Collaboration Teamwork and Leadership) ทักษะด้านการสื่อสาร สารสนเทศ และรู้เท่าทันสื่อ (Communication, Information and Media Literacy) ทักษะด้านคอมพิวเตอร์ และเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร (Computing and ICT Literacy) ทักษะในอาชีพและการเรียนรู้ (Career and Learning Skills) ในสังคมไทยได้เพิ่ม C-Compassion ซึ่งเป็นลักษณะเฉพาะที่เป็นจุดเด่นของไทย คือความมีเมตตา กรุณา วินัย คุณธรรม จริยธรรม ความมีวัฒนธรรมแบบไทย และการเคารพสถาบันชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์

ปัจจุบันหลายพื้นที่ในประเทศไทย มีหน่วยงาน องค์กรพัฒนาสังคม องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ภาคประชาชนสังคม และชุมชน ที่มีความห่วงใยในสถานการณ์ปัญหาการศึกษาได้ให้ความสนใจ และพยายามเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดการเรียนรู้ในกลุ่มเด็กเยาวชน ควบคู่ไปกับการจัดการศึกษาในระบบโรงเรียน เพื่อให้เด็กเยาวชน คนรุ่นใหม่ได้มีทักษะความรู้และทักษะชีวิตที่อยู่ได้ท่ามกลาง การเปลี่ยนแปลงของสังคมโลก จึงปรากฏรูปแบบการจัดการศึกษา ที่หลากหลาย เช่น การศึกษาทางเลือกที่เน้นส่งเสริมการเรียนรู้

ให้กับเด็กตามความสนใจเจ้ามั่นทึบศีวิตจริงหมายความกับเด็กเยาวชนแต่ละคน การศึกษาบนฐานชุมชนซึ่งเน้นส่งเสริมการเรียนรู้จากสิ่งดี มีคุณค่าในสถานการณ์จริงที่เกิดขึ้นในชุมชน ให้เด็กได้มีส่วนร่วม ปฏิบัติการจริงกับคนในชุมชน การศึกษาแบบบ้านเรียนซึ่งกลุ่มผู้ปกครองจัดการเรียนรู้ให้กับลูกหลานโดยเน้นฐานความสนใจ ความถนัด และทักษะความสามารถพิเศษของเด็กแต่ละคน การจัดการศึกษาโดยกลุ่มปราษฎ์ชาวบ้านเน้นการส่งเสริมให้เด็กเยาวชนได้เรียนรู้กับกลุ่มครูกูนิปัญญา ปราษฎ์ชุมชนเพื่อสืบสาน สืบทอดภูมิปัญญาความรู้ของบรรพชน การจัดการศึกษาตามแนวศาสนาเน้นให้เด็กเยาวชนได้เรียนรู้หullah คำสอนและการปฏิบัติตนที่ถูกต้องดีงาม ตามหลักศาสนาที่ตนนับถือ การจัดการศึกษากองระบบเน้นการส่งเสริมการเรียนรู้ให้เด็กได้เรียนรู้ทักษะชีวิตและอาชีพ สามารถพึงดูนเองได้ ซึ่งหลายภาคส่วนพยายามจัดการเรียนรู้ร่วมกัน ตามแนวทางตามแนวคิด ความเชื่อ ความถนัดของแต่ละกลุ่มเพื่อร่วมแก้ไขปัญหา ด้วยเชื่อมั่นว่าชุมชนและคนในสังคมต้องมีส่วนร่วมในการสร้างการศึกษาที่ดีมีคุณภาพให้ลูกหลาน

สำหรับการจัดการเรียนรู้ของเด็กเยาวชนในพื้นที่ภาคใต้ พบรูปธรรมความร่วมมือในการจัดการศึกษา รวมถึงการสร้างกระบวนการเรียนรู้โดยความร่วมมือระหว่างโรงเรียน องค์กรพัฒนาเอกชน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ภาคประชาชน สังคม และชุมชน ในหลายพื้นที่ ด้วยพื้นที่ภาคใต้มีปัจจัยเอื้อทั้งทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม ดิน น้ำ ป่า นา เกษ คลอง ทะเล ชายฝั่นที่มีต้นทุนความรู้ภูมิปัญญาของคนในชุมชนที่สืบทอดส่งต่อกันมาต่อรุ่น ทั้งประวัติศาสตร์ วัฒนธรรม ประเพณี วิถีชีวิต ความคิด ความเชื่อ

มีแหล่งเรียนรู้ที่หลากหลายกระจายอยู่ในแต่ละพื้นที่ ซึ่งสามารถจัดการเรียนรู้ให้กับกลุ่มคน เด็ก เยาวชน และกลุ่มผู้สนใจได้เป็นอย่างดี ตัวอย่างรูปธรรมความร่วมมือในการจัดการศึกษาที่นำเสนอจากหลากหลายกลุ่มในพื้นที่ภาคใต้ ได้แก่ โรงเรียนอนุบาลสตูล กลุ่มยุวชนสร้างสรรค์ จังหวัดสุราษฎร์ธานี กลุ่มเยาวชนسانศิลป์ ถิ่นเมืองเวียงและกลุ่มเมล็ดพันธุ์บันเทิง จังหวัดสุราษฎร์ธานี กลุ่มพิราบขาว จังหวัดปัตตานี และกลุ่มยุวชนสร้างสรรค์ จังหวัดสุราษฎร์ธานี

โรงเรียนอนุบาลสตูล จังหวัดสตูล ร่วมกับชุมชนและองค์กรในท้องถิ่นนำกระบวนการวิจัยเพื่อห้องถิ่นมาปรับใช้ในการจัดการเรียนรู้ โดยการนำความรู้ สิ่งที่น่าสนใจในชุมชนมาเป็นประเด็นศึกษา การจัดกระบวนการเรียนรู้เน้นให้เด็กได้คิด ค้นหาความสนใจ ออกแบบวางแผนปฏิบัติการค้นหาความรู้จริงอย่างเป็นระบบ มีขั้นตอนและสรุปความรู้ที่เกิดขึ้นเพื่อปรับใช้และพัฒนา ครูเป็นผู้เลี้ยงช่วยสนับสนุนการเรียนรู้ ส่งผลให้เด็กได้พัฒนาทักษะชีวิตที่ต้องทำงานร่วมกับผู้อื่น และทักษะความรู้จากการบูรณาการ 8 กลุ่มสาระ วิชาหลัก ทำให้เด็กรู้จักชุมชน รู้สิ่งที่มีอยู่ในชุมชน เกิดความรักความภูมิใจในชุมชนของตน

กลุ่มยุวชนสร้างสรรค์ จังหวัดสุราษฎร์ธานี สร้างความร่วมมือกับชุมชน อาสาสมัคร นักศึกษา ผู้นำศาสนา นักธุรกิจ ครูและข้าราชการเกษียณ จัดการเรียนรู้โรงเรียนขนาดเล็กให้มีคุณภาพ มีมาตรฐานและมีความสุข กรณีโรงเรียนวัดประสีทธารามซึ่งเป็นโรงเรียนขนาดเล็กที่อยู่ในข่ายถูกยุบทำให้การจัดสรรวิธีการเพื่อสนับสนุนโรงเรียนแห่งนี้มีน้อยมาก โรงเรียนได้รับการจัดสรรงรุ

เพียง ๑ คน ทำหน้าที่สอนนักเรียนทั้งหมดตั้งแต่ระดับอนุบาล ถึงประถมศึกษาปีที่ ๖ จำนวน 20 คน รวมทั้งต้องทำงานธุรการ และประชุมนอกพื้นที่ด้วย เด็กนักเรียนส่วนใหญ่เป็นกลุ่มเด็กที่ขาดโอกาส ไม่สามารถออกไปเรียนในเมืองได้ ด้วยภาวะทางเศรษฐกิจ และสภาพครอบครัว บางรายพ่อแม่ย่าร้าง บางรายต้องอาศัยกับปู่ย่าตายาย ประกอบกับพื้นที่นี้เด็กฯ ต้องใช้เรือเดินทางมาโรงเรียน จึงไม่สะดวกนักหากผู้ปกครองต้องไปส่งเด็กในเมืองหรือในพื้นที่ไกลฯ การส่งลูกหลานเรียนโรงเรียนใกล้บ้านจึงเป็นทางเลือกที่ดีที่สุดสำหรับผู้ปกครอง

การประสานพลังความร่วมมือจากทุกฝ่ายเพื่อร่วมจัดกระบวนการเรียนรู้ให้กับเด็กโดยมีเป้าหมายร่วมกันคือพัฒนาคนดี มีศีลธรรมและยกระดับการศึกษาให้มีคุณภาพ การจัดการเรียนรู้ให้เด็กที่นี่เน้นการใช้พลังความรัก ความเมตตา เด็กเรียนรู้จากสิ่งที่ตนสนใจ โดยนำทรัพยากรภูมิปัญญาความรู้ที่มีอยู่ในชุมชนรอบรั้วโรงเรียน มาช่วยจัดการเรียนการสอน การประสานพลังความร่วมมือจากทุกภาคส่วนทำให้เห็นการระดมทรัพยากรต่างๆ มาช่วยเติมเต็มส่วนที่พร่องไปในตัวเด็กโดยเฉพาะความรักความเมตตาความอบอุ่น ที่มีความสำคัญแต่ขาดหายไป มีการระดมทีมอาสาสมัคร นักศึกษา กลุ่มครู ข้าราชการเชี่ยญ และภาคธุรกิจมาช่วยสอนในรายวิชาต่างๆ โดยบูรณาการเข้ากับรายวิชาหลักทั้ง ๘ กลุ่มสาระ เกิดภาคภูมิที่มีความตั้งใจจากหลากหลายอาชีพมาช่วยสอนนักเรียน วิศวกรรมช่วยสอนคณิตศาสตร์ ครูเชี่ยญอายุ ๘๔ ปี มาช่วยสอนการอ่านเขียน ข้าราชการสาธารณสุขที่เกชีญแล้วมาช่วยสอนเรื่องสุขภาพอนามัย คนในชุมชนมาช่วยสอนภูมิปัญญางานจักстан พระมาช่วยสอนเรื่อง

คุณธรรม ศีลธรรม และยังมีกลุ่มนักศึกษาอาสาสมัครที่เข้ามาร่วมจัดกระบวนการเรียนรู้หลากหลายวิธีการอย่างน่าสนใจ เกิดเป็นพลังความร่วมมือในการจัดการเรียนรู้ของโรงเรียนขนาดเล็กที่ขาดแคลนไม่มีคุณภาพถูกต้องเป็นโรงเรียนขนาดเล็กที่มีการจัดการเรียนรู้ที่มีความสุขสนุกและพัฒนาการศึกษาได้อย่างมีคุณภาพ

กลุ่มเยาวชนสถานศิลป์กินเมืองเกียงและกลุ่มเมล็ดพันธุ์บันเทิง จังหวัดสุราษฎร์ธานี เป็นอีกหนึ่งรูปธรรมของการจัดการเรียนรู้ที่ผ่านกระบวนการระหว่างโรงเรียนและศูนย์การเรียนรู้ชุมชนโดยการใช้ฐานประวัติศาสตร์ ภูมิปัญญา วัฒนธรรม ศิลปะการแสดงพื้นบ้าน (มโนราห์ หนังตะลุง เพลงบูก) มาปรับใช้สร้างการเรียนรู้ให้กับเด็ก เยาวชนที่สนใจ ซึ่งกลุ่มครูในระบบ ครูภูมิปัญญาและอาสาสมัคร ในพื้นที่ได้ร่วมจัดทำหลักสูตรและจัดการเรียนรู้ให้กับเด็ก การจัดการเรียนรู้ได้ส่งเสริมให้เด็กได้ร่วมสืบคันเรื่องเล่า ตำนาน ความเชื่อ ความศักดิ์สิทธิ์ ภูมิปัญญาที่มีอยู่ในชุมชน ให้เด็กรู้จักตนเอง รู้จักรากเหง้า สายสัมพันธ์เครือญาติ นอกจากนี้ยังมีการจัดการเรียนรู้ผ่านการฟังผ่าน ปฏิบัติจริง ทั้ง การตีเหล็ก รำโนราห์ หนังตะลุง เล่นดนตรีพื้นบ้าน จากการจัดการเรียนรู้ทำให้เกิดความร่วมมือระหว่างโรงเรียนและศูนย์การเรียนรู้ชุมชนร่วมพัฒนาหลักสูตร ภูมิปัญญาขยายการเรียนการสอนไปยังโรงเรียนต่างๆ ในพื้นที่ นอกจากนี้ยังพบว่าเด็กที่ผ่านการเรียนรู้สามารถนำความรู้ภูมิปัญญา มาพัฒนาต่อยอดเป็นอาชีพได้ ที่สำคัญเด็กและเยาวชนสามารถสืบสานและถ่ายทอดภูมิปัญญาของบรรพชนต่อ代iyความรู้ ความรักศรัทธาและเห็นคุณค่าในสิ่งที่บรรพบุรุษได้ส่งทอดมาทำให้เกิดพลังในการส่งทอดความดีงามของบรรพชนต่อถึงน้องๆ รุ่นต่อไป

กลุ่มพิราบขาว จังหวัดปัตตานี มีบทเรียนที่น่าสนใจ
เรื่องการจัดกระบวนการเรียนรู้ของกลุ่มเด็กนอกรอบบ เนื่องจาก
สถานการณ์ในพื้นที่มีกลุ่มเด็กนอกรอบเพิ่มขึ้น แต่กลับพบว่ายังไม่มี
การหาแนวทางการช่วยเหลือดูแลหรือจัดกระบวนการเรียนรู้ให้กับเด็ก
กลุ่มนี้มากนัก เพราะคนในสังคมโดยส่วนใหญ่มองว่าเด็กนอกรอบบ
คือเด็กที่มีความเสี่ยง มีปัญหาพฤติกรรม หัวสาว ลักษณะและมีส่วน
เกี่ยวข้องกับยาเสพติด กลุ่มพิราบขาวจึงเปิดพื้นที่ให้เด็กเยาวชน
คนรุ่นใหม่ได้มารับเจอกัน まるร่วมกันแบ่งปันเรื่องเล่าประสบการณ์
ความไฟฝันของเด็ลคน มีกระบวนการพัฒนาศักยภาพ เติมเต็ม
ทักษะความรู้ สนับสนุนให้ทำกิจกรรมสร้างสรรค์ สร้างอาชีพ
มีบทบาทช่วยเหลือชุมชน ขณะนี้พบว่ามีกลุ่มเครือข่ายกระจายไป
ในหลายพื้นที่เพื่อจัดกิจกรรมการเรียนรู้ให้กับกลุ่มเด็กนอกรอบบ

ทำให้เข้าเล่นนั่นมีพื้นที่ยืนอย่างมีศักดิ์ศรีในชุมชน หลายคนพัฒนาขึ้นเป็นแก่นนำสำคัญในการช่วยพัฒนาชุมชนและมีบทบาทในการช่วยเหลืองานทางศาสนาและงานทางสังคมในพื้นที่ได้เป็นอย่างดี ผลจากการดำเนินการของกลุ่มทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงโดยเฉพาะเด็กในพื้นที่ที่ได้รับโอกาสและได้มีทักษะในการประกอบอาชีพที่ดีขึ้น ส่งผลให้ชุมชนเห็นความสำคัญและการเป็นอยู่ที่ดีขึ้นด้วย การดำเนินการของกระบวนการดังกล่าวที่ทางกลุ่มได้เห็นความสำคัญของการศึกษาทางเลือก พร้อมการเสริมทักษะอาชีพที่สามารถก่อให้เกิดความยั่งยืนได้

นอกจากนี้ภาพการจัดการเรียนรู้เพื่อเด็กในชุมชนที่มีการประสานพลังความร่วมมือระหว่างโรงเรียน ชุมชน และหน่วยงานองค์กรต่างๆ อยู่ไม่น้อยในพื้นที่ภาคใต้ เช่น กลุ่มยุวทัศน์ จังหวัดนครศรีธรรมราช กลุ่มการันกิตอร์ กลุ่มบุหรายะ จังหวัดปัตตานี กลุ่มสงขลาฟอร์ม จังหวัดสงขลา เป็นต้น

การศึกษาจึงเป็นเรื่องของทุกคน พลังความร่วมมือของกลุ่มคนที่หลากหลายในสังคมทำให้เห็นมิติความสัมพันธ์ของมนุษย์ที่อยู่ร่วมกันในสังคมภายใต้สภาพแวดล้อม อัตลักษณ์ วัฒนธรรมของแต่ละชุมชน ซึ่งสามารถช่วยหนุนเสริมยกระดับการศึกษาพัฒนาเด็ก เยาวชน คนรุ่นใหม่ที่มีคุณภาพดีครอบคลุมทุกมิติทั้ง กาย ใจ สังคม ปัญญา เป็นผลเมืองที่มีคุณภาพ มีสำนึกรักบ้านรักแผ่นดิน ถิ่นเกิด เป็นการประสานพลังความร่วมมือเพื่อร่วมจัดการศึกษา เพื่อเด็กเพื่อชุมชนและสร้างการเปลี่ยนแปลงสังคมได้อย่างแท้จริง

8. 13 ປີ ເຄຣືອຂ່າຍເຢາວະນະຈາວເລ ອັນດາມັນ

ເຮີ່ມຕົ້ນຈາກປະສບກັຍ ສິ້ນນຳມີ 26 ອັນດາມັນ 2547 ຜູ້ຄົນທີ່ອ່າງຸ່າ
ຕິດຫາຍື່ງຜົ່ານດາມັນ ໄດ້ຮັບຄວາມເລີຍຫາຍທີ່ຊີວິຕ ທຣັພິສິນ ບ້ານເຮືອນ
ຮ່ວມດຶງທີ່ດິນທີ່ເຄຍອາສັກນຳມາ ກະບວນການພື້ນຟູແລະເຢີວຍານນັ້ນ
ມີໜ່ວຍງານເຂົ້າມາຂ່າຍກັນນຳມາກມາຍ ແຕ່ກະບວນການເຮືອງທີ່ດິນໃນຍຸດ
ນັ້ນເປັນເຮືອງທີ່ເສີ່ງຕ່ອງຊີວິຕ ທຳໄໝຕ້ອງເກີດການເຊື່ອມຮ້ອຍກັນເປັນ
ເຄຣືອຂ່າຍ ເພື່ອຮວບຮຸມປົງໝາເສັນອົດອົວຮູບາລຕາມໜີ່ອງທາງໃໝ່ທີ່ມີ
ການນຳພາໂດຍ NGOs ທີ່ເຂົ້າມາຂ່າຍ

ຕັ້ງແຕ່ແຮກໆ ທຸນ໌ນທັບຕະວັນ ທຸນ໌ນບ້ານນໍ້າເຄີມ ມີການ
ໜຸນ໌ນເສັນໃຈການຈາກກຸລຸມ NGOs ອີ່າງເຂົ້າມເໜຶ້ງ ເຢາວະນະ 2 ທຸນ໌ນ
ຖຸກພັດນາໃໝ່ມີບທບາທໃນການໜຸນ໌ນເສັນໃຈການທຸນ໌ນແລະການເຄຣືອຂ່າຍ
ດ້ານທ່າງໆ ໂດຍແລ້ນພະການຮຽນຮົງ ສື່ອສາຮ ກາຮຈັດເກີບຈັດການຂໍ້ອມມຸດ

ໜ້າວ ພ.ສ.2549 ມີການເຊື່ອມຮ້ອຍກັນຂອງເຄຣືອຂ່າຍຜູ້ປະສບກັຍ
ສິ້ນນຳທີ່ມາລາຍື່ງຫວັດນຳກີ່ນ ເຢາວະນະຈາກເຄຣືອຂ່າຍຕ່າງໆ ໄດ້ມາຮູ້ຈັກ
ແລະທຳກິຈການດ້ວຍກັນ ເຊັ່ນ ເຢາວະນະເຄຣືອຂ່າຍໄທຢພລັດດິນ ປະຈວບພະ
ຮະນອງ ທຸນ໌ນພຣ ເຢາວະນະເຄຣືອຂ່າຍທີ່ນີ້ມີທຸນ໌ນທຸນ໌ນເກະລັນຕາ ເຢາວະນະ
ເຄຣືອຂ່າຍສິທິທີ່ຈົນຈົນພັດນາເມື່ອງກູ້ເກີດ ເຢາວະນະເຄຣືອຂ່າຍຜູ້ປະສບກັຍ
ສິ້ນນຳ ຈັງຫວັດພັງງານ ເປັນຕົ້ນ ແຕ່ການທຳການຍັງເປັນໄປຕາມສັນຕະກຳ
ແລະແຜນຂອງເຄຣືອຂ່າຍ

ໜ້າວ ພ.ສ.2550 ການຕ່ອສູ່ເຮືອງທີ່ດິນຮູນແຮງໝື້ນ ຂັນະເດືອຍກັນ
ຄວາມເປັນເຄຣືອຂ່າຍກົດເຊື່ອມຮ້ອຍກັນນຳກີ່ນເຊັ່ນເຊັ່ນ ເຢາວະນະຈາກ
ເຄຣືອຂ່າຍຕ່າງໆ ມີບທບາທນຳກີ່ນ ມີກາຮຈັດທຳສື່ອເພລັງ ອັດບັນເສີ່ງໃຈ
ອັນດາມັນ ໂດຍການສັບສົນຈາກອົງກົດການກວາດເອກະນຸມ ຕິລປິນ ແລະ

นักพัฒนา มีการจัดคุณเลิร์ตเปิดอัลบัมเสียงใจอันดามัน ต่อด้วยการสัมมนาของเครือข่ายผู้ประสบภัยสีนามิที่ขณะนั้นเริ่มก่อตัวเป็นเครือข่ายชุมชนเพื่อการปฏิรูปสังคมและการเมืองที่มีเครือข่ายทั่วประเทศ มีการจัดสัสส่วนการพูดคุยทำแผนของกลุ่มเยาวชน และตั้งเครือข่ายเยาวชนรักษ์และฟื้นฟูชายฝั่ง อันดามัน ทำกิจกรรมการเรียกร้องสิทธิด้านที่ดิน สิทธิสถานะและพัฒนาศักยภาพโดยการทำค่ายวัฒนาธรรมและสิ่งแวดล้อม รวมถึงการอนุรักษ์ทรัพยากร เช่น ร่วมรณรงค์เรียกร้องความเป็นธรรม เดินรณรงค์เรียกร้องสิทธิ์รกรวงเง็งรอบเมืองถึงหน้าศาลตะวัวป่า เพื่อให้ศาลได้รับรู้ในขณะจะตัดสินคดีนายทุนฟ้องร้องขับไล่ชาวเลมอแกلنทับตะวัน การร่วมพลังปลูกป่าชายเลนและป่าชายหาด ในจังหวัดยะลา พังงา และภูเก็ต กิจกรรมด้านการจัดการขยายฐานศูนย์ การจัดทำหลักสูตรเรียนรู้การเตรียมรับมือภัยพิบัติ การอนุรักษ์ทะเลกับกลุ่มประมงพื้นบ้าน ร่วมคัดค้านการพัฒนาที่ส่งผลกระทบต่อชุมชนและสิ่งแวดล้อม เช่น โครงการดูดลอกคลองปากแม่น้ำตาดกับป่าดึงจังหวัดระนอง โครงการสร้างท่าเรือน้ำลึกและมารีน่าที่เกาะยาวและภูเก็ต เรียกร้องเขตประมงพื้นบ้าน 3 ไมล์ทะเล ร่วมกับเครือข่ายประมงพื้นและองค์กรอาหารโลก ร่วมจัดงานเฉลิมฉลองความสำเร็จในการเรียกร้องปฏิญญาสหประชาชาติ ว่าด้วยสิทธิชนเผ่าพื้นเมือง

พ.ศ.2551 คณะทำงานเครือข่ายเยาวชนรักษ์และฟื้นฟูชายฝั่งอันดามัน เริ่มกระจายตัวกันไปทำงานหลักของเครือข่ายของตัวเอง บ้างก็มีครอบครัวกันไป หลายจังหวัดก็ไม่ขับเคลื่อนต่อ เพราะชุมชนตนเองแก้และช่วยเหลือปัญหาได้ การจัดตั้งเครือข่ายเยาวชนชาวเลจังหวัดพังงาจึงก่อตัวขึ้น ภารกิจก็ยังมีเช่นเดิมแต่จำกัดความ

กระบวนการจากที่ดิน เป็น ที่อยู่อาศัย ที่ทำกิน พื้นที่ทางจิตวิญญาณ พื้นที่หลักคือพื้นที่ชาวเลกับพื้นที่夷าชนชาวเล จังหวัดพังงา เนื่องจาก夷าชนชาวเลในจังหวัดพังงา ยังมีการรวมตัวกันที่เข้มแข็ง การเชื่อมร้อยกันขยายไปในระดับประเทศกับชนเผ่าพื้นเมือง และ ร่วมจัดตั้งเครือข่ายชนเผ่าพื้นเมืองแห่งประเทศไทยตั้งแต่นั้นมา

ช่วง พ.ศ.2552 เครือข่าย夷าชนชาวเลจังหวัดพังงา รับภารกิจการสืบคันและสำราจข้อมูลชาวเลในจังหวัดพังงา เพื่อนำไปประกอบการรณรงค์และนำเสนอคอมติ ครม.ให้มีนโยบาย พื้นฟู แก้ไขปัญหา และพัฒนาชาวเลอย่างมีรูปธรรม

ช่วง พ.ศ.2553 คณะกรรมการตุรีมีมติ เรื่องการแก้ปัญหาและพัฒนาวิถีชีวิตรากลุ่มชาติพันธุ์ชาวเล สถานการณ์ชาวเลในอันดามัน จากการลงเชื่อมร้อยและสืบคันข้อมูล ทำให้พื้นที่ปัญหาเพิ่มเข้ามาอย่าง กลุ่ม夷าชนก็เร่งหนักในการรณรงค์ทุกมิติเพื่อให้เกิดการปฏิบัติของหน่วยงานรัฐและความเข้าใจของชาวเลเองที่มีต่อคอมติ ครม.

2 มิ.ย.2553 เพื่อให้ชาวเลใช้เป็นเครื่องมือในการสร้างกลไกและต่อรองกับรัฐในระดับนโยบาย จังหวัดและท้องถิ่น ในปีนี้ได้เข้าร่วมกับชาวเลเป็นอนาคตองค์ที่หน้าทำเนียบท้ายครั้ง ในส่วนของการเชื่อมร้อยเครือข่ายชนเผ่าพื้นเมือง ก็ตั้งพันธกิจการขับเคลื่อนเพื่อเกิดสภานชนเผ่าพื้นเมืองแห่งประเทศไทย รวมถึงการให้มี พรบ. ในเรื่องนี้

ช่วงปี พ.ศ.2554-2555 งานสือและงานรณรงค์เป็นกิจกรรมที่ทำข้ามและถี่มาก เพื่อสร้างความเข้าใจต่อสังคม ในอัตลักษณ์วัฒนธรรม และความมั่นคงในวิถีแห่งท้องทะเลของชาวเลอันดามัน

ช่วงปี พ.ศ.2556 หลังจากจัดงานรวมญาติชาติพันธุ์ชาวเลครั้งที่ 4 การจัดตั้งเครือข่ายชาวเล อันดามัน 5 จังหวัดก็เกิดขึ้น คณะทำงานเครือข่ายเยาวชนในรุ่น พ.ศ.2547 ยกระดับการทำงานมาขับเคลื่อนงานของเครือข่ายชาวเล มีการจัดตั้งกลุ่มเยาวชนของพื้นที่ต่างๆ ในอันดามัน แต่ยังไม่มีการเชื่อมร้อยแผนงานที่เป็นรูปธรรมในรูปของเครือข่ายเยาวชนชาวเล อันดามัน

ช่วงปี พ.ศ.2557 ปรับเปลี่ยนชื่อจากเครือข่ายเยาวชนชาวเล อันดามัน จังหวัดพังงา เป็นกลุ่มเยาวชนมอแกลน มีดี นำร่องการขับเคลื่อนงานเยาวชนชาวเล โดยยกระดับรูปแบบการเชื่อมร้อย กับเครือข่ายเยาวชนอื่นๆ ในประเทศไทย รวมถึงร่วมจัดตั้งเครือข่าย ต้นกล้าชนแผ่นพื้นเมือง ที่มีเยาวชนชนเผ่าจาก 5 ภาค รวมตัวกัน ขับเคลื่อน โดยมีประธานเครือข่ายคนล่าสุด คือนาย ชัยภูมิ ป่าแสง ที่เป็นข้าวถุงวิสามัญมาตรฐานอย่างไม่เป็นธรรม

ช่วงปี พ.ศ.2558 มีการรวมตัวเป็นเครือข่ายเยาวชนชาวเล อันดามัน ประกอบด้วยเยาวชน มอแกลน มอแกลน อุรักษ์ลาไว้ย ขยายพันธุ์กิจและขับเคลื่อนงานในพิศทางเดียวกัน มีเป้าหมายคือ สร้างความเข้มแข็งของเครือข่ายเพื่อเรียนรู้และพัฒนาตนให้มีศักยภาพในการหนุนเสริมงานเครือข่ายชาวเลและสานงานต่อ โดยมีเยาวชนชาวเลในยุค พ.ศ. 2547 เป็นผู้เลี้ยง

ช่วง พ.ศ.2559–2561 เครือข่ายชาวเลต้องใช้ข้อมูลและสื่อ ที่ก้าวหน้า เยาวชนชาวเลกล้ายเป็นกำลังหลัก ในการจัดทำฐานข้อมูล ของแต่ละชุมชน ของชาวเลทั้ง 46 ชุมชน 5 จังหวัดอันดามัน รวมถึงไปหนุนเสริมให้เพื่อนต่างชนเผ่า อย่างเช่น มันนิ ด้วย

ฐานข้อมูลนั้นแบ่งออกเป็นด้านๆ เช่น ข้อมูลที่อาศัย ที่ทำกิน/แหล่งหากินบนบกและในทะเล/พื้นที่ทางจิตวิญญาณ เช่น สุสานศาลบรรพบุรุษ พื้นที่ประกอบพิธีกรรมตามจาริตระบบที่มีอยู่ เช่น บ้านที่ใช้เพื่องานพัฒนาที่อยู่อาศัย สุขภาพ การศึกษาตามวิถีภูมิปัญญา และอื่นๆ อีกมาก เครือข่ายเยาวชนมอแกلنเมดี ยังคงขับเคลื่อนกิจกรรมร่วมกับคณะทำงานเครือข่ายชาวเลตลอดมาอย่างเข้มแข็ง กิจกรรมเด่นคือการนำหลักสูตรวิถีภูมิปัญญาของแกلن ทั้ง 7 วิชา มาจัดทำเป็น หลักสูตรการท่องเที่ยวเชิงเรียนรู้วิถี อัตลักษณ์วิถีชีวิต ชาวเลมอแกلنบนพื้นที่คุ้มครองทางวัฒนธรรมกว่า 20 จุด ทั้งเชิง เข้า ที่ราบซุ่มชน ชายฝั่ง และในทะเล รวมถึงพื้นที่เชื่อมโยงเรียนรู้ การจัดการวัiyพิบัติ “สีนาภิ” หรือที่เรียกวันติดปากนักท่องเที่ยว ว่า “มอแกلنพาเที่ยว” ที่กำลังเป็นกระแสการท่องเที่ยวพัังงา แห่งความสุข

แรงบันดาลใจ..ที่ทำให้เครือข่ายเยาวชนชาวเลมาร่วมกัน ขับเคลื่อนงานด้านสิทธิชุมชนและทรัพยากร รวมถึงงานพัฒนา ด้านต่างๆ คือ เยาวชนได้รับการถ่ายทอดเรื่องราว ความรู้สึก แนวคิด จากเยาวชนรุ่นแรก ซึ่งต้องผ่านชีวิตที่เติบโตมาอย่างทุกข์ยาก ต้องต่อสู้กับอดีตทางสังคมตั้งแต่วัยเยาว์ หลายครั้งที่พากເขาต้องเดิน กลับบ้านด้วยเสื้อผ้าที่สีแดงเดือด จนถูกพ่อ-แม่ทำโทษ แม้จะบอก เหตุผลว่าถูกเด็กไทยที่นั่งรถโรงเรียน ปahnวนเย็น น้ำเยลล์บลูบอย ใส่ทุกวัน หรือแม้แต่การต่อสู้กับหรือแม้แต่การต่อสู้กับการเหยียดหยัน ต่างๆ จากเหล่าครูที่ไม่เข้าใจ เยาวชนรุ่นแรกไม่ได้แค่ต่อสู้เดียงบ่า เดียงไหหลักชุมชน แต่กลับเป็นกำลังหลักทั้งงานด้านวิชาการ เทคโนโลยี การรณรงค์หรือการรวมกลุ่มน้อมอบหนุนเสริมข้อเรียกร้อง

ของชุมชนและเครือข่าย แม้ในปัจจุบัน..บทบาทในการเสริมจุดอ่อนของขบวนการแก้ปัญหาและพัฒนาชาวເລຈະມີກາລັງຄນมากກວ່າເດີມມາຊ່ວຍກັນຄົດ ແຕ່ງານທີ່ເຢາວັນກົງຍັງຄົງນີ້ບຫບາທຕ່ອງໜູນແລະເຄື່ອງຂ່າຍໝາວເລ ອັນດາມັນເສັມອນາ

ເຄື່ອງຂ່າຍເຢາວັນໝາວເລ ອັນດາມັນ ຈະຮວມຕັກັນທຸກປີ ໃນງານຮ່ວມມືາຕິຫັດພັນຮູ້ໝາວເລ ມີສ່ວນຮ່ວມໃນການຈັດທຳຂໍ້ອັນເສັນໃນວັນສົມໝ້າໝາວເລ ດັ່ງນັ້ນ..ເປົ້າຫມາຍຕ່າງໆ ເຊັ່ນ ກາຣັດກັດນັ້ນເຂົ້າມີຄຽກຮ່ວມກົດລຸ່ມໝາດຫັດພັນຮູ້ ໃຫ້ມີພຣະຣາຊບ້ານຸ້າຕີແລະເກີດແນວທາງປົກປັບຕີທີ່ໜ່າຍງານຮະດັບຈັງຫວັດ-ທົກດິນທີ່ຕ້ອງທຳຕາມ ໂດຍເຢາວັນຕ້ອງເຮັ່ງອອກແບບກິຈການຮັນຈຳ ແລະຊ່ວຍໜຸນເສັມກິຈການຮັນຈຳຕ່າງໆ ເຖິງເດີມ

ຂ້ອກັງວລແລະທາງອອກ: ກາຣອກມາຂັບເຄີ່ອນນັ້ນຍັງເປັນເຄື່ອງຂ່າຍເຢາວັນມອແກລນມີດີໃນຈັງຫວັດພັງງາເປັນໜັກ ນາກຈະເຫັນບຫບາທຂອງເຄື່ອງຂ່າຍເຢາວັນພື້ນທີ່ອື່ນໆ ກົດຕ້ອງໃນຮະດັບຈັງຫວັດ ທຳໄໝເຢາວັນມີຄວາມກັງວລຕ່ອງກາຣັດຈານສ່ວນກລາງທີ່ມີມາກີ່ນ ແລະຕ້ອງໃຊ້ຄວາມຮູ້ມາກີ່ນ ຈຶ່ງອຍາກເຮັ່ງລົງພື້ນທີ່ ປຸລຸກກຳລັງໃຈ ລວບຮວມເພື່ອນ ພື້ນ້ອງເຢາວັນໝາວເລ ມາພັດນາສັກຍາກພເພື່ອດຳເນີນແຜນງານຂອງເຄື່ອງຂ່າຍເຢາວັນໝາວເລແລະເຄື່ອງຂ່າຍໝາວເລໃໝ່ມາກີ່ນ ກາຣັດ ເຢາວັນໝາວເລທີ່ມີຄຸນກາພ ຕ້ອງມີກາຣັດລົ້າຍ່າງຕ່ອນເນື່ອງ ເຊັ່ນ ກາຣພັດນາສັກຍາກພເຮົ່ອງສື່ອແລະກາຣທ່ອງທ່ອງເຫັນໝາວເລ ເປັນເຮົ່ອງທີ່ຕ້ອງທຳເຮັ່ງດ່ວນ ແລະກາຣກິຈຮ່ວມຂອງເຢາວັນຮະດັບກາຄສັງຄົມກົດຕ້ອງກຣະຫັບຍິ່ງຂຶ້ນ ເຄື່ອງຂ່າຍ ອົງຄົງກຣເຢາວັນກາຄສັງຄົມ ສາມາດຮັນໜຸນເສັມ ແລະຊັກຈຸງເຢາວັນໝາວເລໃໝ່ເປັນທີ່ຕິດໄດ້ ສາມາດເຂົ້າຮ່ວມປະເທົ່ານີ້ແລະກາຣກິຈຮ່ວມຂອງເຢາວັນຮະດັບກາຄສັງຄົມໃນຈູ້ແບບຂອງເຢາວັນໝາວເລ ໄດ້ອ່ານຸ່ມມີຄຸນກາພ

กรณีศึกษา

พื้นที่ร่วมปฏิบัติการ

การทำกิจกรรมพื้นที่สร้างสรรค์กิจกรรมสร้างสุขที่ผ่านมา มีแก่นนำเด็ก เยาวชน ที่ได้มีการพัฒนาตัวเองจากผู้เข้าร่วม จนเป็นผู้จัดเอง และก็เติบโตในสังคมของการทำงานพัฒนาชุมชนในประเด็นต่างๆ ร่วมกัน รวมทั้งเรื่องพื้นที่สร้างสรรค์ มีหลายคนก็ต้องศึกษาต่อในแหล่งการศึกษา การเป็นแกนหลักในการเคลื่อนงานก็น้อยลง ซึ่งบางครั้งอาจจะมีช่วยงานอยู่บ้างเป็นครั้งๆ แต่เมื่อต้องเรียนหนังสือหนักขึ้น การเข้ามาช่วยขับเคลื่อนงานก็น้อยตามไปด้วย ทำให้การจัดการเริ่มตกอยู่ในคนไม่เกี่ยวกัน แก่นนำเด็ก เยาวชน รวมทั้งแกนนำชุมชนที่เป็นแกนกลางในการจัดการก็เริ่มลดจำนวนลง และเมื่อปีพ.ศ.2556 จึงได้มีการค้นหาแก่นนำเด็ก เยาวชน รุ่นที่ 2 และพื้นที่เครือข่ายในการจัดทำพื้นที่สร้างสรรค์ร่วมกัน โดยมีการเริ่มต้นกระบวนการตั้งแต่การค้นหา การพัฒนาศักยภาพทั้งพื้นที่ทั้งความรู้ ให้กับแก่นนำเด็กเยาวชนเพื่อพัฒนาเป็นนักจัดการในพื้นที่ตัวเองและมาต่อยอดมาเป็นแกนนำมาร่วมกันจัดงานพื้นที่สร้างสรรค์ พื้นที่นี้ดึงหวัดในพทลุยยิ่ม ซึ่งแก่นนำเด็กเยาวชนจากกลุ่มต่างๆ ในจังหวัดพทลุยและแกนนำชุมชนจากชุมชน ถือว่าเป็นการสร้างแกน

นำรุ่น 2 ที่เป็นแก่นนำของชุมชนเดิม เป็นการสร้างแก่นนำรุ่นใหม่ มาช่วยการทำเรื่องพื้นที่สร้างสรรค์ให้ขยายไปสู่พื้นที่อื่น ๆ มากขึ้นและ สามารถที่จะร่วมกันสร้างพื้นที่นี้ดีจัง สัญจรไปสู่ตำบลอื่น ๆ

ผลจากการการจัดงานมหกรรมพื้นที่นี้ดีจัง ตอนพัฒนัยมิ้น จึงเป็นการรวมตัวของเครือข่ายพื้นที่นี้ดีจัง ทั้ง 7 เครือข่ายใน 4 อำเภอร่วมกันมาสร้างพัฒนาให้เป็นเมืองยิ่มให้เด็ก เยาวชน และ ทุกคนในพัฒนาอยู่ร่วมกัน กับวันดี ๆ ที่มาสร้างสรรค์ ภายใต้พื้นที่ นี้ ดีจัง ตอน พัฒนัยมิ้น ความเป็นเครือข่ายดีจัง จึงเป็นเสมือน การเปิดประตู แล้วค้นหาพื้นที่ทางเลือกให้กับคนในพัฒนา และ คน ที่มาร่วมงานเพื่อให้เข้าใจกับแนวคิดการสร้างพื้นที่สร้างสรรค์ พื้นที่ ที่เป็นทางเลือก และแก่นนำรุ่นที่ 2 ที่ได้รับการพัฒนาศักยภาพ จากเวทีการจัดทำกระบวนการ และการเรียนรู้จากการเป็นแก่นกลาง

ในการทำกิจกรรมจริงจากการพัฒนัยม์ นำไปสู่การสรุปบทเรียน ของแก่นนำเด็ก เยาวชน ถึงคุณค่า และพื้นที่ยืนสำหรับเด็ก เยาวชน รวมทั้งความมีพลังของเครือข่ายที่เกิดขึ้น ทั้งเป็นเครือข่ายเก่า และใหม่

การดำเนินงานในการขับเคลื่อนพื้นที่สร้างสรรค์อย่างต่อเนื่องตลอด 3 ปีที่ผ่านมาของภาคีเครือข่ายพัฒนัยม์ ประสบความสำเร็จในการพัฒนาเด็กและเยาวชน ให้เป็นผู้นำ และลูกขี้มานะเป็น พลเมือง (พลังของเมือง พลังของชุมชน และท้องถิ่น) ที่มีความรับผิดชอบต่อสังคม และแสดงออกถึงความกระตือรือร้นมีจิตสำนึกรักชาติ ภูมิ การติดตามและศึกษาการดำเนินการขับเคลื่อนพื้นที่ สร้างสรรค์อย่างต่อเนื่องตลอด 3 ปี พ布ว่าการดำเนินโครงการพื้นที่

นี้ดีจัง พัฒน์ยิ่มปีที่ 3 ตอน เรียนนอกห้อง กิดนอกรอบ ทำให้เกิด กลไกด้านระบบสื่อ และองค์ความรู้ที่ส่งเสริมการพัฒนาเด็กเยาวชน ให้เป็นพลเมืองตื่นรู้ (Active Citizen) ของเครือข่ายพัฒน์ยิ่ม เรียกว่าโมเดล “เมล็ดพันธุ์พัฒน์ยิ่ม 4C เพื่อพัฒนาเด็กเยาวชนให้เป็น พลเมืองตื่นรู้”

ผลจากการดำเนินงานในการขับเคลื่อนพื้นที่สร้างสรรค์ของ ภาคีเครือข่ายพัฒน์ยิ่ม มาอย่างต่อเนื่องตลอด 3 ปีที่ผ่านมา นอกจากสามารถพัฒนาเด็กและเยาวชน ให้เป็นผู้นำ และลูกขี้นมา เป็นพลเมืองตื่นรู้ เป็นพลังของเมือง พลังของชุมชนและท้องถิ่น ที่มี ความรับผิดชอบต่อสังคม และแสดงออกถึงความกระตือรือร้น มี จิตสำนึกรักการณ์ได้สำเร็จแล้ว ยังเป็นเครื่องมือในการพัฒนาเด็ก และเยาวชนที่ส่งผลให้เกิดการเปลี่ยนแปลงหลายระดับ ทั้งในระดับ บุคคล (Individual) ผ่านการพัฒนาและค้นพบศักยภาพของ ตนเอง สู่การทำงานอาสาสมัคร การพัฒนาฝีกິฟน์ทักษะการเป็น วิทยากรในการนำเสนอform ทักษะและจิตสำนึกรักเป็นพลเมืองที่สามารถ เป็นพลังและสร้างการเปลี่ยนแปลงให้กับชุมชน ท้องถิ่น และเมือง รวมทั้งการเป็นต้นแบบ (Idol) ให้กับน้องๆ ได้ยึดถือและเป็นแบบ อย่างในการดำเนินชีวิต รวมทั้งยังเป็นเครื่องมือในการพัฒนาเด็กและ เยาวชนนำไปสู่การพัฒนาระดับครอบครัว (Family) ระดับกลุ่ม (Group) และระดับชุมชน (Community) โดยเฉพาะการพัฒนา สภาพเด็กและเยาวชนขององค์กรของท้องถิ่นให้เกิดการมีส่วนร่วมใน

การพัฒนาท้องถิ่นของตนเอง จนเป็นที่ยอมรับของผู้ใหญ่และหน่วยงานของท้องถิ่น รวมถึงการขับเคลื่อนในระดับเมืองและจังหวัดพัฒนา (City) จนปัจจุบันเกิดเครือข่าย (Network) ทั้งในและนอกจังหวัดพัฒนา รวมทั้งเกิดการเชื่อมโยงและการศึกษาดูงานของเด็กและเยาวชนจากกลุ่มต่าง ๆ โดยเฉพาะสภารัฐเด็กและเยาวชนจากจังหวัดอื่น ๆ เช่น สภารัฐเด็กและเยาวชน จ.สตูล สภารัฐเด็กและเยาวชนจ.ตรัง เป็นต้น เพื่อนำงานพื้นที่สร้างสรรค์ของเครือข่ายพัฒนา ไปเป็นต้นแบบในการพัฒนาเด็กและเยาวชน ให้เป็นผู้นำ และลูกขี้นมาเป็นพลเมือง (พลังของเมือง พลังของชุมชนและท้องถิ่น) ที่มีความรับผิดชอบต่อสังคมในพื้นที่ของตนเองต่อไป

สนับสนุนโดย

สำนักงานกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ (สส.)

สถาบันการจัดการระบบสุขภาพ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ (สจรส.ม.อ.)

สำนักงานคณะกรรมการสุขภาพแห่งชาติ (สช.)

สำนักงานหลักประกันสุขภาพแห่งชาติ (สปสช.)

กระทรวงสาธารณสุข (สธ.)